

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

Aristoteles

ARISTOTELIS

CATEGORIAE

ET

LIBER DE INTERPRETATIONE

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT

L. MINIO-PALUELLO

PRAELECTOR PHILOSOPHIAE MEDIAEVALIS

IN UNIVERSITATE OXONIENSI

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDOIANO

London 1974

Oxford University Press, Ely House, London W. 1

GLASGOW NEW YORK TORONTO MELBOURNE WELLINGTON
CAPE TOWN IBADAN NAIROBI DAR ES SALAAM LUSAKA ADDIS ABABA
DELHI BOMBAY CALCUTTA MADRAS KARACHI LAHORE DACCA
KUALA LUMPUR SINGAPORE HONG KONG TOKYO

ISBN 0 19 814507 1

*First edition 1949
Reprinted from sheets of the first edition
1956, 1961, 1966, 1974*

790905

£ 50 Ari

*Printed in Great Britain
at the University Press, Oxford
by Vivian Ridler
Printer to the University*

PRAEFATIO

1. CATEGORIAE et de Interpretatione qui inscribuntur libri inter Aristotelis logica scripta quae vulgo Organum vocantur primum locum per annos bis mille tenuerunt; saepius inde institutio philosophica sumpsit initium—nec apud Graecos tantum vel Graecis litteris doctos, quippe cum eos sua quique lingua redditos legerent iam quarto vel quinto saeculo post Christum natum Latini Armenii Syri, Arabes nono, Germani decimo primo, alii aetate recentiore; plura de illis quam de singulis aliis libris explanando scripserunt philosophiae magistri Athenis Alexandriae Romae Constantinopoli, deinde Lutetiae Oxonii Florentiae, toto fere orbe terrarum; brevioris temporis damno corrupti legi possunt quam ceteri uno excepto Stagiritae libri, cum translationes antiquae, fidi stilo ad verbum factae, idem ac codices Graeci plerumque valeant ad textum recensendum. Neglecti sunt autem hi libri per annos iam centum, neque quisquam post Theodorum Waitz (Lipsiae 1844) eos ratione critica Graece edidit; quamquam translationes antiquae paene omnes typis expressae nuper vulgatae sunt et commentaria Graeca vetustiora alia primum alia denuo Academiae Borussicae consilio accuratissime edita sunt.

2. Categorias imperfectum neque politum libellum ab Aristotele conscriptum esse nonnulli negaverunt, nulla tamen probabili ratione cum totus Aristotelem praedicet auctorem si septem lineas 11^b10-16^b et verba quaedam hic illic excipias. Non ita certum est unius operis esse partes quae uno nomine Categoriae inscribuntur, sed extrema capita (11^b17-15^b32) —quae etiam Postpraedicamenta vocaverunt— non inepte

¹ Quae de verbis $\dot{\nu}\pi\acute{e}\rho \dots \dot{\epsilon}\rho\rho\acute{e}\theta\eta$ (11^b10-15) expungendis dixit J. Cook Wilson (*Götting. gelehrte Anzeigen*, 1880, 465–9), eadem de iis quae sequuntur usque ad $\rho\eta\tau\acute{e}\omega\nu$ (11^b16) valent.

PRAEFATIO

suspicatus est Andronicus aliunde huc adiecta esse.¹ Dubitaverunt quidam, eorumque unus Andronicus idem, an opusculum de Interpretatione totum, alii, quorum unus fuit Ammonius,² an eius caput extremum (inde a 23^a27) non esset genuinum; sed recte, ut nobis videtur, ostendit Henricus Maier³ nihil in eo non Aristotelicum esse.

3. Titulos quibus liber uterque inscribi solet editor quidam Andronico antiquior addidisse videtur, cum nusquam apud Aristotelem inveniantur, Rhodio autem notos fuisse credere liceat; neque aptos eos esse neque aptiores titulos alios quibus alii antiquitus Categorias inscribi voluerunt⁴ facile iis patebit qui libros perlegerint.—Categorias divisas praebent codices translationes commentaria fere omnia in partes undecim quarum praeter primam unaquaeque suo titulo inscribitur: *περὶ οὐσίας* (2^a11), *περὶ τοῦ ποσοῦ* (4^b20), *περὶ τῶν πρός τι* (6^a36), *περὶ τῆς ποιότητος* (alias *περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος*: 8^b25), *περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν* (11^b1), *περὶ τῶν ἀντικειμένων* (11^b17), *περὶ τοῦ προτέρου* (14^a26), *περὶ τοῦ ἄμα* (14^b24), *περὶ τῆς κινήσεως* (15^a13), *περὶ τοῦ ἔχειν* (15^b17).⁵ Librum de Interpretatione in quinque partes —quas Graeci *τμῆματα* vel *κεφάλαια* vocabant— vel Ammonius vel ante eum editor aliquis divisit, quarum prima usque ad 17^a37 pertinet et a multis in particulas quinque subdivisa est (16^a1–18, 16^a19–b5 *περὶ ὀνόματος*, 16^b6–25 *περὶ ρήματος*, 16^b26–17^a24 *περὶ λόγου*, 17^a25–37 *περὶ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως*), altera usque ad 19^b19 titulo a quibusdam inscripta *περὶ τῶν ἔξ*

¹ Vide Simpl. in *Categ.* 379. 8 sqq. (Kalbf.).

² In *de Interpr.* 251. 25 sqq. (Busse).

³ Arch. f. Gesch. d. Philos. xiii = n. F. vi (1899–1900), 23–72.

⁴ Vide Simpl. in *Categ.* 15. 26–16. 17 et 379. 10 (Kalbf.).

⁵ Titulos e cod. Ambros. L 93 (= n) excerptimus; iidem vel iis simillimi in exemplaribus ceteris et translationibus reperiuntur; subdivisiones alias, praecipue primae partis, una cum suis titulis alia exemplaria vel translationes praebent.

PRAEFATIO

ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου προτάσεων, tertia περὶ τῶν ἐκ τρίτου προσκατηγορουμένου προτάσεων usque ad 21^a33, quarta περὶ τῶν μετὰ τρόπου προτάσεων usque ad 23^a26; extremam Ammonius in sex, alii in quinque particulas subdiviserunt (ἐπιχείρημα α', β', γ', etc.).—Quicumque e Categorīis, libro de Interpretatione, Analyticis, Topicis, Elenchis, fortasse etiam Rheticis et de Arte Poetica libro, Organum quod appellatur composuit, is certe non fuit Aristoteles.

4. Libri quos hic denuo editos praebemus codicibus Graecis manu scriptis saeculi noni vel decimi tribus, recensioribus plus centum servantur, saepissime una cum ceteris Organī partibus; typis bis vicies aut saepius impressi sunt cum inter Aristotelis opera omnia tum, sed multo rarius, inter logica tantum scripta aut separatim; linguis duodecim vel pluribus translati leguntur; eorum loci complures in commentariis prope innumeris laudantur.—Editiones impressae ante Bekkerianā omnes quas novimus ad Aldinam unam principem (Venetiis 1495) reduci possunt, cum ab ea nihil differant Iuntina (Florentiae 1521), Lovaniensis (1523), et Parisiensis Petri Viduae (1529), eamque perpaucis tantum verbis mutatis iteraverint Erasmus et Gynaeus (Basileae 1531 et 1539 [Bebeliana prior et altera], 1550 [Isingriniana]; Francofurti 1577), Trincavelus (Venetiis 1536), Olivarius (Parisiis 1538), Camotius (Venetiis 1551 [Aldina altera]), Hospinianus (Basileae, ?1555), Morelius (Parisiis 1562), Hildenius (Berolini 1586), raris tantum locis novaverit Pacius —qui in marginibus varias lectiones nonnullas e libris manu scriptis addidit— (Morgiis 1584, Francofurti 1592 et 1598, Hanoviae 1606, 1611, et 1623; editio altera Francofurti 1597, Genevae 1605, Aureliae Allobrogum 1605 [in titulo falso appellatur editio tertia] et 1607; cum commentario Ludovici Luci, Basileae 1619), cumque secuti sint Gynaicum Sylburgius (Francofurti 1585), Sylburgium Casaubonus (Lugduni 1590,

PRAEFATIO

Aureliae Allobrogum 1605, ibidem vel Genevae 1607) —ambo hic illic Pacianis variis lectionibus usi—, Casaubonum (ut videtur) Conimbricenses commentatores (Lugduni 1606 et 1610), Duvallus (Parisiis 1619, 1629, 1639, 1654) atque editor Patavinus (Patavii 1691), et plerasque has editiones retractaverint Buhle (Biponti 1791–2, et Lipsiae in Aristotelis Tauchnitziani editione minore [stereotypa, 1831] atque maiore [curante Carolo H. Weise, 1843]) et Lewald (Heidelbergae et Lipsiae 1824). E manu scriptis codicibus rara quaedam eruerunt Erasmus et Morelius, nonnulla Pacius; Ammonii et Simplicii commentaria laudant, rarissime tamen, Olivarius et Casaubonus, Argyropuli translationem Olivarius, Boethium Casaubonus. Latinae translationis quam vulgatam appellamus¹ editionem Venetam anni 1481 contulit Buhle,² aliam (Basileae 1570, inter Opera Boethii) inspexit Lewald, qui insuper variis lectionibus codicis Guelpherbytani a Buhle collati neque ad textum recensendum adhibiti³ usus est; ambo commentaria Graeca saepius quam qui praecesserant editores in rem verterunt.— Bekker (Berolini 1831 et 1843, Oxonii 1837)⁴ primus post Aldum libros manu scriptos tantum secutus quos antiquissimos nosset Aristotelem edidit. Tres Categoriarum et libri de Interpretatione codices contulit Vaticanum Urbinatem 35 (= A), Venetum Marcianum 201 (= B), Parisinum Coislinianum 330 (= C), quorum primum optimum arbitratus est, haud recte ut Waitz ostendit.⁵ Bekkerianum textum vel parum vel nihil novaverunt Bussemaker in

¹ Vide infra, pp. ix–x.

² ‘Veterem interpretem’ huius translationis auctorem Buhle, Lewald, Waitz —uno loco etiam Bekker, 15^a17— vocaverunt, neque viderunt illam eandem esse quam Boethio tribuebant.

³ Buhle, *Aristotelis Opera Omnia* iii, Biponti 1793, 675–85.

⁴ Vide etiam A. Torstrik, *Die authentica d. Berl. ausg. d. Arist. in Philol.* xii (1857), 494–530. ⁵ *Organon Graece* i, Lipsiae 1844, xviii sqq.

PRAEFATIO

Aristotele Didotiano (Parisiis 1848) et H. P. Cooke in *Bibliotheca Scriptorum Classicorum Loebiana* (Londini et Cantabrigiae Mass. 1938), eundem una cum Arabica translatione Categoriarum iterum imprimendum curavit Zenker (Lipsiae 1846).—Optimam ad hunc diem editionem protulit Theodorus Waitz (Lipsiae 1844) codicem B maxime secutus quem longe praestare vidit codice A; codicēs A B C iterum inspexit;¹ primus Ambrosianum L 93 (= n), Basileensem F. II: 21 (= u), Laurentianos 72.3 (= e) et 72.5 (= d), Marcianum App. IV. 5 (= f) contulit, aliosque octo ex parte tantum; vulgatae quoque Latinae translationis editionibus iisdem ac Lewald usus est et diligenter commentaria Graeca omnia ad illud temporis impressa atque scholia quaedam inedita perlegit.—Adolfus Busse unus Ammonii recensionem libri de Interpretatione una cum eiusdem commentario ad artis criticae rationem edidit sub lemmatum forma, sicut in duobus codicibus Parisino 1942 et Laurentiano 71.3 invenitur (Berolini 1897: *Comm. in Arist. Gr.* IV. v).

5. Latine reddidit Categorias² et de Interpretatione librum primus fortasse Marius Victorinus, iterum Boethius A.D. circiter 505-10. Victorini translatio periit, Boethii contra ad nos pervenit; sed non eadem fortuna functae sunt huius Categoriae ac liber de Interpretatione. Illas nemo unquam integras typis edidit cum paene ignotae per saecula multa in paucis codicibus saeculorum decimi primi et secundi delituisserent et lemmata tantum ex iis excerpta una cum Boethii commentario codices plurimi preeberent. Sed quae vulgata fuit saeculis nono et sequentibus usque ad decimum

¹ Quid in his codicibus legendis Bekker erraverit Waitz in suae editionis praefatione, xv sq., et in *Philol.* xii (1857), 726-34 dixit; sed plura quam Waitz vidit corrigenda erant.

² De Latinis translationibus Categoriarum vetustis videoas quae in *Mediaev. and Renaiss. Stud.* i (1943), 151-77, et in *The Class. Quart.* xxxix (1945), 63-74 scripsimus.

PRAEFATIO

quintum Categoriarum translatio Boethio quidem tributa est a librariis et editoribus quibusdam,¹ re autem vera e partibus atque fragmentis plerisque textus Boethiani cum reliquarum partium nova translatione coniunctis saeculo fortasse nono conflata est; codicibus plus trecentis post saeculum medium nonum exaratis servatur,² et saepius saeculo decimo quinto et sexto ineunte typis impressa est; eandem in linguam Teutonicam transtulit Notkerus Labeo qui anno circiter millesimo floruit post Christum natum.³— Libri de Interpretatione translatio Boethiana cum integra vulgata fuisse inde a nono usque ad decimum quintum saeculum, libris totidem cum manu scriptis tum impressis ac Categoriarum translatio utraque servatur; criticam eius editionem prodidit Carolus Meiser (Lipsiae 1877), qui etiam Latino cum Graeco textu collato quantum ille ad hunc recensendum conferat ostendit.⁴—Denuo Categories Latine reddidit una cum Simplicii commentario Willermus de Moerbeka A.D. 1266, idemque duobus post annis libri de Interpretatione recensionem Ammonii eiusque in eundem librum commentarium vertit, quas translationes codices nonnulli continent, nemo adhuc edendas curavit.⁵

¹ E.g. in cod. Bruxellensi Bibl. Regiae 5439-43, in Organo a Fabro Stapulensi edito (Parisiis 1503), in editionibus commentarii Boethiani, quorum prima A.D. 1475(?) in lucem prodiit, et in Boethii operum editionibus (Venetiis 1492 et 1499; Basileae 1546 et 1570; *Patrol. Lat.* lxiv).

² Vide G. Lacombe, etc., *Aristoteles Latinus: codices i* (Union Académ. Internat., Romae 1939), ubi codices Americani, Austriaci, Belgici, Bohemi, Britannici, Galici, Germanici recensentur.

³ Notkerus idem libri de Interpretatione translationem Boethianam Teutonicae reddidit. E libris manu scriptis Sangallensis Notkeri translationes ediderunt Eberhardus G. Graff (Berolini 1837), Henricus Hattemer (*Denkmahle d. Mittelalt.* iii, Sangalli 1844-9), et Paulus Piper (A. Holder, *German. Büchersch.* viii, Friburgi et Tubingae 1882).

⁴ *Jahrbücher f. class. Philol.* cxvii (1878), 247-53.

⁵ Vide Lacombe, *op. cit.* 97 sqq., 200 sq., 205 sq., et M. Grabmann,

PRAEFATIO

6. Syrae tres translationes Categoriarum ad nos pervenerunt, Sergii Theodosiopolitani sive Resainensis (†A.D. 536), Iacobi Edesseni (†A.D. 708), Georgii Arabum episcopi (†A.D. 724); libri de Interpretatione duae integrae, Georgii eiusdem et ignoti cuiusdam translatoris qui saeculo fortasse septimo floruit, necnon fragmenta quaedam translationis Probi Antiocheni qui saeculo quinto vixit.—Sergii translatio uno codice Musei Britannici Add. 14658 (= 987 Wright) saeculo septimo, ut videtur, exarato servatur nec unquam typis edita est; Iacobi contra continetur codicibus quinque minimum quorum est antiquissimus Vaticanus Syr. 158 saeculi noni vel decimi, eamque ab initio usque ad 3^b32 e codice Berolinensi Sachau 226 (= 89 in catalogo impresso), insuper collato codice Parisiensi Bibl. Nat. Anc. F. 161, edidit Salomon Schüler (Berolini 1897, *Dissertatio*); Georgii Categorias servat unus codex Musei Britannici Add. 14659 (= 990 Wright) saeculo octavo vel nono scriptus, primus edidit R. J. H. Gottheil (*Hebraica* ix [1893], 166–215), iterum Joannes Furlani (*Mem. Acc. Linc.*, Cl. Sc. Mor. vi. 5. i [1933]) qui eam etiam cum Graeco textu contulit.¹— Translationis Probaiae libri de Interpretatione fragmenta quae una cum eiusdem commentario in tribus codicibus inveniuntur J. G. E. Hoffmann edidit (Lipsiae 1869, 1873) e codice Berolinensi Petermann 9 (= 88 in catalogo impresso). Translationem anonymam Hoffmann idem ex eodem codice descriptam edidit (*ibid.*), sed sub finem mutilam cum liber ille imperfectus sit; integrum praebent codices alii, quorum optimus est Vaticanus Syr. 158 unde extremam particulam descriptam publici iuris fecit Antonius Baumstark (*Zeitschr. f. Assyriol.* xiii [1898–9], 117 sq.).

Guglielmo di Moerbeke (in *Miscell. Hist. Pontif.* xi = 20), Romae 1946, 127 sqq.

¹ *Studi Ital. di Filol. Class.*, n.s. iii (1923), 305–33.

PRAEFATIO

Textibus Syriacis adnotationem subiecerunt et Hoffmann et Baumstark qua translationes et Graecum exemplar comparantur. Georgii translationem partim tantum Hoffmann, integrum Furlani (*l. cit.*) ex uno quo servatur codice Musei Britannici Add. 14659 (= 990 Wright) ediderunt.

7. Arabice vertit *Categorias* Isaacus Honeini filius (†A.D. 910/11) cuius translationem primus Julius Th. Zenker e codice Parisino Bibl. Nat. 2346 (= Anc. F. 882 A) descriptam edidit (Lipsiae 1846), collatione cum Graeco textu adiecta, iterum et multo accuratius Mauritius Bouyges una cum Averrois paraphrasi (Beryti 1932: *Bibl. Arab. Scholast.*, Sér. Ar. iv), Cahirensi insuper codice inspecto Bibl. Aegypt. 7772 M.—Parisinus ille codex unus Isaaci eiusdem translationem libri de Interpretatione servat, quam Isidorus Pollak accuratissime edidit (Lipsiae 1913: *Abhandl. f. die Kunde d. Morgenl.* xiii. 1). Fragmentum antiquioris, eiusque anonymae, translationis ab initio usque ad 17^b15 pertinens in codice Berlinensi Petermann 9 (= 88 in catalogo impresso) edidit Hoffmann; illud Pollak sub forma variarum lectionum translationi Isaaci subiunxit.

8. Armenia utriusque libri translatio saeculo quinto facta libris manu scriptis compluribus servatur; bis edita est, primum inter opera Davidis Invicti (Venetiis 1833), deinde ad artis criticae rationem a Frederico C. Conybeare (Oxonii 1892: *Anecd. Oxon.*, Class. Ser. I. vi) addita dupli et diligentissima collatione translationis cum textu Graeco.

Translationes recentiores cum Latinas tum Anglicas, Germanicas, Gallicas, alias silentio transeamus.

9. Commentaria Graeca ante saeculum septimum in *Categorias* conscripta septem maiora servantur, Porphyrii, Dexippi, Ammonii, Philoponi, Olympiodori, Eliae, Simplicii, quae omnia inter Commentaria in Aristotelem Graeca auctoritate Academiae Borussicae Adolfus Busse et Carolus

PRAEFATIO

Kalbfleisch ediderunt (Berolini 1887–1907); his est addenda paraphrasis quaedam, fortasse a Sophonia saeculo tertio decimo exeunte vel decimo quarto ineunte conscripta, quam M. Hayduck edidit (Berolini 1883). Ioannis Damasceni, Photii, Pselli, paraphrases et commentaria inter eorum opera edita invenies.¹—In librum de Interpretatione unum tantum commentarium saeculo septimo antiquius ad nos pervenit, Ammonii dico, idque maximi pretii² cum Ammonius ipse librum totum Aristotelis a se editum commentario inseruisse dicat:

τὴν λέξιν συνεστραμμένην οὖσαν ἐμφάσεώς τε καὶ πόλυνοίας γέμουσαν καὶ ὑπὸ βραχείας παραλλαγῆς ἄπαν ἐνίστη τὸ νόημα ἔξαλλάττουσαν καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων ἥδη τοῦτο πεπονθυῖαν ἄπασαν ἔξῆς ἐδοκιμάσαμεν παραθέσθαι πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀκριβεστέρας εἶναι δοκούσης ἐκδόσεως.

(Amm. *In de Interpr.*, Prooem. 8. 24–8 Busse.)

Ad textum libri de Interpretatione recensendum nonnihil conferunt scholia quibus locos quosdam Stephanus Alexandrinus saeculo septimo explanavit. Stephanum Michael Hayduck edidit (Berolini 1885: *Comm. in Arist. Gr.* xviii. iii), Ammonium Adolfus Bütte (ibid. 1897: iv. v).³—Boethii commentaria in Categorias (*Patrol. Lat.* lxiv) et bina in librum de Interpretatione (ibid.; edit. Meiser, Lipsiae 1877–80) aliquid de antiquis variis lectionibus docent; nihil contra ad rem discimus e paraphrasi quarto saeculo a quodam Themistii discipulo Latine conscripta et olim

¹ Scholia nonnulla in Categorias et in librum de Interpretatione aliter inedita apud Waitz (*Organon Graece* i. 30–43) et Brandis (*Scholia in Aristot.* Berolini 1836, 93–5), et in praefationibus editionum commentariorum cura Academiae Borussicae impressorum inveniuntur.

² Vide A. Busse, *Ueb. die in Ammonius' Komm. erhalt. Ueberl. d. II. §.* (in *Festschr. J. Vahlen*, Berolini 1900, 73–85).

³ Vide quae de ceteris commentariis in librum de Interpretatione Busse disputaverit in praefatione editionis commentarii Ammoniani, xv–lii.

PRAEFATIO

Sancto Augustino Hipponensi tributa (*Categoriae Decem*, *Patrol. Lat.* xxxii. 1419–40), vel e locis quibus Martianus Capella de praedicamentis tractat. Qui saeculis posterioribus usque ad decimum quintum *Categorias Latinas* laudaverunt vel explanaverunt aut Pseudo-Augustini *Categoriis Decem* usi sunt, sicut Joannes Scotus Erigena, aut Boethii translatione sicut Cassiodorus, aut vulgata sicut omnes quorum *commentaria novimus* saeculo decimo secundo et sequentibus conscripta. Boethium omnes ad librum de *Interpretatione* commentandum usque ad saeculum decimum quintum exiens adhibebant.—De *commentariis et paraphrasibus Syriace Armeniace Arabice Hebraice* vel *conscriptis* vel *redditis* videantur quae alii dixerunt.¹

10. Ad hanc editionem parandam codices antiquissimos Ambrosianum L 93 (= n), Venetum Marcianum 201 (= B), Vaticanum Urbinatēm 35 (= A), Coislinianum 330 (= C) denuo contulimus, recentiores quattuor hic illic inspeximus Oxoniensem Baroccianum 177, Ambrosianum M 71, Vaticanos Graecos 110 et 238; varias lectiones omnes e libris manu scriptis a Pacio, Buhle, Waitz erutas in comparationem adhibuimus; translationes antiquas de quibus supra diximus omnes vel denuo vel primi contulimus—Armeniam tantum

¹ Hoffmann, Conybeare, Bouyges in *praeftationibus atque adnotationibus* editionum superius laudatarum; G. Furlani, in *Arch. f. Gesch. d. Philos.* xxxvii = n. F. xxx (1925), 3–25, in *Riv. di Filol. e d'Istr. Class.* lxix = n.s. xix (1942), 121–49, in *Orientalia*, n.s. xiv (1945), 91–117 et 284–99; A. Baumstark, *Gesch. d. Syr. Liter.*, Bonn 1922, 59, 102, 123, 168, 197, 215 sq., 229, 246, 257, 281, 298, 316 sq.; J. Manandean, *Kommentarii [sic] in Arist. Kategorias Eliae adscr. versio Armen.*, Petropoli 1911 (*Bibl. Arm.-Georg.* i); M. Steinschneider, *Die Arab. Übersetzgn. aus d. Griech.*, Lipsiae 1893 (= *Beib. z. Centralbl. d. Bibliotheksw.* xii), 36–40, et *Die Hebr. Übersetzgn. d. Mittelalt.*, Berolini 1893, 43–108; M. Asín [Palacios], *Introducción al arte de la Lógica por Abenomlís i*, Matriti 1916; J. Tkatsch, *Die Arab. Übersetzgn. d. Poetik i*, Vindobonae et Lipsiae 1928, 53–86; Ibrahim Madkour, *L'Organon d'Arist. dans le monde arabe*, Parisiis 1934.

PRAEFATIO

excepimus, cuius collatione cum Graeco a Conybeare facta usi sumus nisi ubi dubitatione quadam moti eam iterum contulimus, et Latinam libri de Interpretatione a Willelmo factam quam hic illic tantum inspeximus; locos quoque Aristotelicos omnes e lemmatibus et contextibus commentariorum Academiae Borussicae cura editorum collegimus et in usum vertimus.

ii. De codicibus quos ipsi contulimus pauca tantum dicantur. Ambrosianus L 93 (= n) antiquitate ut videtur omnibus reliquis praestat cum nono saeculo pro certo exaratum esse dicant viri Graecis scripturis peritissimi.¹ Optime servata est eius pars qua Categoriae et liber de Interpretatione continentur, nisi quod folia duo quae periisse videntur recentiores manus suppleverunt; sed, ita imitati antiquam scripturam sunt librarii duo — alterum qui 13^a1—30 scripsit signo n^c designamus, alterum qui 22^b4—32 supplevit siglo nⁱ — ut non sit facile dictu quo tempore lacunae hae suppletæ sint. Correctores tres vel plures varias lectiones multas ex aliis codicibus, quandoque fortasse ex sua conjectura, addiderunt, scriptura codicis antiqua vel erasa vel expuncta vel aliter deleta, ita tamen ut paene semper quid primo scriptum fuerit legi possit.— Codices Vaticanus Urbinas 35 (= A) sub finem noni vel initio decimi saeculi exaratus a Gregorio hypodiacono,² Venetus Marcianus 201 (= B) decimi saeculi, Coislinianus 330 (= C) undecimi, textus praebent nitide scriptos raro manibus recentioribus correctos.— Oxoniensis Baroccianus 177 et Vaticanus Graecus 110 decimo tertio saeculo scripti nitidiores sunt quam Ambrosianus M 71 (saec. xv) et Vaticanus Graecus 238

¹ Vide Ae. Martini et D. Bassi, *Catal. Codd. Graecor. Bibl. Ambros.* i, Mediolani 1906, 591 sq., et G. Wattenbach, *Scripturae Graecae Specimina*³, Berolini 1897, 5 sq. et tab. xiv.

² Vide C. Stornajolo, *Codices Urbinate*s, Romae 1895, 41.

PRAEFATIO

(saec. xiii) quorum uterque neglegentius exaratus, alter scholiis, adnotationibus, correctionibus turbatus est.

12. Quid in codicibus legatur quorum varias lectiones Waitz edidit non sine dubitatione quadam ex eius adnotatione critica deprehendi potest, cum plus centies erraverit in codice n legendo vel describendo neque saepius distinxerit inter primam posterioresque manus, atque identidem errores in quos Bekker legens codices A B C inciderat non correxerit. Satis utile tamen eius de codicibus illis testimonium habuimus ut hoc firmati lectiones quasdam alibi inventas in textum reciperemus utque dijudicaremus quid singuli eius libri valerent ad textum constituendum vel ad textus historiam cognoscendam.

13. Translationes antiquae non omnes idem valent ad libros nostros Graece recensendos, maxime quidem quae proxime Aristotelis verba singula ad litteram, ut dicunt, reddant. Vis tamen et ingenium uniuscuiusque linguae hoc efficit ut alia notas alias Graeci exemplaris accuratius reddere possit; transferendi quoque via atque ratio non omnibus translatoribus fuit una. Ad Graeca exemplaria cognoscenda utilissimae sunt Armenia translatio, deinde Latina Willelmi, Syrae Iacobi, Georgii, et anonymi; sequuntur Boethiana et quibusdam gradibus remotior Syra Sergii; minimum valent Arabicae.— Translatores omnes particulas $\delta\nu$, $\tau\epsilon$, $\gamma\epsilon$ plerumque omiserunt, si Jacobum unum excipias qui eas uno eodemque verbo saepius reddidit; $\mu\acute{e}\nu$ quoque haud raro non verterunt Armenius translator, Boethius, Sergius; \kai' saepe omiserunt Armenius, Boethius, Sergius, quandoque ceteri, cum verbi ‘etiam’ vim haberet, vel cum primum in serie $\kai' . . . \kai'$ (. . . \kai' . . .) esset. $\Delta\acute{e}$ et \kai' non semper in Armenia translatione distinguuntur, nec $\delta\eta'$ et $\o\bar{\nu}$ in Boethiana, nec aliquando $\delta\acute{e}$ et $\gamma\acute{a}\rho$ in Syris. Articulum Graecum non semper suo loco reddiderunt Armenius trans-

PRAEFATIO

lator et Isaacus, neque transtulerunt Syri et Latini nisi quando hoc fieri poterat pronominibus adhibitis. Tempora et modos verborum Graecorum difficile plerumque est discernere in Syris et Arabicis translationibus, aliquando etiam in Armenia et Latinis. Ordinem verborum turbaverunt saepe Boethius in Categoriis, saepissime Arabs et Sergius, nonnumquam ceteri translatores, non ita tamen ut nusquam pateat quo ordine quave serie Graeca verba disposita fuerint. Praeterea Sergius verba quaedam hic illic omisit, alia addidit, quandoque potius videtur paraphrastae quam translatoris officio functus esse. Hoc magis etiam est conspicuum in Isaaci translatione qui perspicuitatem Arabicam Arabica verbositate assecutus est, Aristotelis sententiam fideliter reddidit, non semper tamen singulorum verborum vim.

14. Translationum libros vel manu scriptos vel typis expressos qui hic ordine indicantur in rem nostram contulimus:

A. Categoriarum translationes: (a) Boethiana —codd. Atrebatis 862 (343) (imperfectus), Parisinus Bibl. Nat. 2788, et Venetus Marcianus Z.L. 497, textum Aristotelis tantum continens; Monacensis Lat. 18480 et Oxoniensis Laudianus 49 textum et commentarium cum lemmatibus praebentes; Marcianus Z.L. 272, et Laurentiani S. Marci 114 et 130 commentarium cum lemmatibus tantum continentis (codices hi omnes saeculi undecimi vel duodecimi sunt)—(b) Latina vulgata —codd. Monacensis Lat. 21564, Bruxellensis Bibl. Regiae 5439-43, Neapolitanus Bibl. Nat. ol. Vindobon. 47 (imperfectus), Laurentiani S. Marci 125 et 166, qui omnes saeculo decimo vel duabus sequentibus scripti sunt—(c) Latina Willelmi de Moerbeka —codd. Marciani VI. 151 et VI. 152, Parisini Bibl. Nat. 12955, 14714, et 16600 (fragmenta tantum continens), decimo tertio vel quarto et sequente exarati—(d) Syra Sergii —cod.

PRAEFATIO

Musei Britannici Add. 14658, (?saeculi septimi—(e) Syra Iacobi —codd. Vaticanus Syr. 158 (?saeculi noni), et Birminghamensis Mingana 606 (A.D. 1933 ex antiquiore quodam libro in Mesopotamia transscriptus); editio Salomonis Schüler (Berolini 1897, imperfecta)—(f) Syra Georgii —editio Furlani (Romae 1933)—(g) Arabica Isaaci —editiones Zenker (Lipsiae 1846) et Bouyges (Beryti 1932)—(i) Armenia —Frederici Conybeare collationes, hic illic eius editio (Oxonii 1892).

B. Libri de Interpretatione translationes: (a) Boethiana —editio Meiser (Lipsiae 1877)—(b) Latina Willelmi (recens. Ammon.) —cod. Vaticanus Lat. 2067 (saec. xiv), hic illic tantum collatus—(c) Syra Probi (fragmenta) —editio Hoffmann (Lipsiae 1869)—(d) Syra Georgii —editio Furlani (Romae 1933)—(e) Syra anonyma —cod. Vaticanus Syr. 158 (?saeculi noni); editio Hoffmann (Lipsiae 1869)—(f) Arabica anonyma (fragmentum) —editiones Hoffmann (Lipsiae 1869) et Pollak (Lipsiae 1913)—(g) Arabica Isaaci —editio Pollak (Lipsiae 1913)—(h) Armenia —Frederici Conybeare collationes, hic illic eius editio (Oxonii 1892).

15. Categoriarum locos plurimos praebent in lemmatibus atque contextibus commentaria Philoponi, Olympiodori, Simplicii, paucos tantum cetera; omnia fere Aristotelis verba usque ad 11^b6 habentur in Sophoniae paraphrasi, sed parum ad textum constituendum conferunt Ioannis Damasceni, Photii, Pselli, aliorum paraphrases vel scholia Graeca. Commentariorum lemmata quae in codicibus manu scriptis leguntur veri simile est textus plus minus eosdem praebere quos auctores ipsi vel legerunt vel legi voluerunt, nisi quod saepe differunt inter se codices unius cuiuslibet commentarii, aliis cum alia Aristotelici textus memoria

PRAEFATIO

concordantes; quo fit ut semper dubitari possit an lectio quaevis multo recentior sit quam commentarium in quo inveniatur. Aliquanto certius est locos qui in contextu ipso commentariorum laudantur antiquiorem formam servare, sed hi quoque varietatem lectionum praebent si in diversis codicibus legantur, unde dubitatio gignitur. Sine dubio antiquae eae tantum credi possunt lectiones commentariorum de quibus auctores ipsi disputant.—Unius Ammoniani commentarii in librum de Interpretatione lemmata antiquam plerumque formam servare licet credere, cum Ammonius ipse, ut supra diximus, Aristotelis verba omnia recensuerit et duo minimum codices Parisinus 1942 atque Laurentianus 71.3 (= A et F Busse) necnon Willelmi translatio textum Aristotelicum integrum in lemmata divisum praefebant; inter se non semper, saepissime tamen, concordant et codices ambo et translatio Latina unam memoriam opusculi tradentes; loci quoque in commentario ipso laudati memoriae eidem fidem saepius addunt quam ex ea tollunt.

16. Quae inter Graeca exemplaria cum nobis nota tum a translatoribus atque commentariorum auctoribus adhibita existat cognatio certis rationibus definiri non potest, cum uniuscuiusque propemodum memoria contaminationibus confusa esse videatur. Quaedam tamen eorum affinitates et differentiae viam aliquam indicaverunt, quam secuti libros nostros emendatius quam qui nos praecesserunt edere posse credidimus. Codices B et n maxime inter se distantes memorias antiquas purius quam ceterorum codicum quorum notitiam habemus quilibet servant, alteruter aliis locis optimam lectionem praebent cum translationibus omnibus antiquis concordantes; purior duorum est B, sed arte hic illic videtur esse emendatus. Codex A saepe cum B consentit, rarius cum n, multa autem sua praebet quae editorem proferunt magis perspicuitati quam Aristoteli

PRAEFATIO

amicum. Codex Oxoniensis Baroccianus diligentissime ex B descriptus esse videtur vel ex eius exemplari, cum omnibus numeris omniisque littera cum eo concordet. Codices u C d bonae sunt notae, quorum primus cognatus magis est memoriae codicis n, alter medium inter B et n textum praebet, tertius valde similis est codicis B. Signa recentiorum editorum praestant codices e et f, Ambrosianus quoque M 71 atque Vaticani Graeci 110 et 238, exemplaria denique Categoriarum quas Sophonias et Willelmus de Moerbeka adhibuerunt; medium viam tenent inter B et n, sed rarius quam C et u antiquas lectiones praebent quae neque in B neque in n inveniantur.—Translatio unaquaeque Categoriarum Graecum exemplar a ceteris omnibus differens arguit; saepius Boethii Latina cum Georgii Syra et codice n concordat, Syra contra Iacobi cum Armenia et codice B; Sergii autem, Latina vulgata, et Arabica medium viam tenere videntur. Artiore vinculo quam translationes Categoriarum inter se et cum codice n coniunguntur Latina Boethii et Syra Georgii libri de Interpretatione.—Exemplari eodem quo Probus, Syrus anonymus translator usus est, nisi credatur hic illum tantum emendavisse; exemplari eidem simili usus est ignotus quoque Arabs cuius translationis fragmentum servatur, et dubitaverim an Isaacus vetustiorem hanc translationem Arabicam alio Graeco exemplari usus castigaverit.— Simplicii exemplar proprius codici n quam codici B fuit, et Ammonii recensioni libri de Interpretatione proximus omnium est codex e.

17. Ratio edendi nobis fuit ut exemplar ex quo omnis memoria nostra Categoriarum et libri de Interpretatione profecta est quam fidelissime repeteremus, illis tantum quae pro certo non Aristotelica esse crederemus quadratis uncinis inclusis atque inter uncinos acutos additis quae indubitanter supplenda arbitraremur. Lectiones itaque in quibus codices

PRAEFATIO

n et B et translationes omnes antiquae consentiunt, vel in quibus aut n aut B aut una tantum translatio dissentit, in textum recepimus; aliter lectiones praetulimus quae magis Aristotelicae viderentur; in dubiis saepe difficiliorē faciliōri praetulimus, quandoque eam quae in codice n invenitur ei quae in codice B.—In adnotatione critica satis habuimus varias lectiones praestare quas aliquid conferre crederemus vel ad textum recensendum vel ad eius historiam cognoscendam eamque maxime quae ad saecula octavo anteriora pertineret. Quapropter fere omnes¹ codicum n et B lectiones primae manus adnotavimus,² translationum autem et commentariorum eas tantum quae non unius exemplaris peculiares errores vel conjecturae esse viderentur. Fragmenta translationis Probaiae nusquam citavimus cu[m] verisimilimum sit eius Graecum exemplar idem fuisse ac translationis Syrae anonymae, neque varietatem lectionum adiecimus quas in Arabicis translationibus atque in Latinis Willelmi vel in vulgata Categoriarum invenimus, cum inde adnotationis moles non utilitas augeri posset. Eadem de causa lectiones Sophoniae, codicum Coisl. 330 (C), Urb. 35 (A), Vat. gr. 110.

¹ Quas omisimus codicum n et B lectiones nullius momenti nobis esse videbantur, sed ne quid desideretur eorum quae libri illi praebent eas hic subiungimus:

n: 1^a24-5 ὁ ἐν τινι . . . ὑπάρχων: 1^b8 τῶν] τῶι: 2^a3 ὑποδέδ/ται: 2^b26-7 οὐδὲν . . . ἔστιν add. in marg.: 4^a9 ἡττον+οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι αὐτὴν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον· καὶ γὰρ τὸ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον: 5^b24 οἰκείᾳ: 10^a5 τοσαῦτα(?) : 11^a15 τῶν] ?τῶι: 11^b10 κεῖσθαι+τῶν: 18 ἔξεις: 34 ἐναντία+//: 12^a9 ὅν] ?τῶν: 12^b13 οὗτωσι: 37 ὑπάρχειν: 16^a11 ἀνάγκη/: 17^a34 ἀντί///κεῖσθαι: 40 μή+?πέφυκεν: 17^b17 τῷ supra additum: 19^a24 ἄπαν ἀνάγκη] ἄπανάγκη (sic): 36 tert. μή] ?η: 19^b7 κ///σει: 21^b28 ὑποκείμενα+//: 23^b28 εἰρη///σθαι: 29 τὸ] ?η.

B: 5^b15 τὸν μέγαν τὸ: 8^b38 καταυτὰς: 10^b9 ποιὰ+/: 11^b13, 15 ἐρρέθη: 21^b2 τοῦ] ?τὸ: 23^b23 ?πλείστων: 38 μὴ ἀγαθὸν recent. in rasura.

² Recentiorum librariorum lectiones eas tantum notavimus quas in duobus suppletis foliis (n^c, nⁱ) invenimus.

PRAEFATIO

et 238 et Ambrosiani M 71 quos ipsi inspeximus, necnon librorum quos Waitzius unus contulit in adnotatione componenda omisimus. Ceterum quae hic desunt alibi publici iuris faciemus.

18. Lectorem benevolum liceat monere in adnotatione critica hanc nobis rationem sigla adhibendi fuisse: variam lectionem textui subiectam praebent codices, translationes, commentaria quorum sigla eam nullo signo interposito sequantur; lectionem contra quam in textu recepimus reliqui codices (sive *n* sive *B*), Ammoniana recensio libri de Interpretatione, et translationes praebent nisi quae translationum sigla uncis quadratis inclusa sint;¹ commentaria quoque lectionem nostram praebent quorum sigla asteriscum sequantur, quod si commentariorum sigla vel omnium vel quorumdam neque variam lectionem sequantur neque asteriscum intellegendum est locum illum in commentariis non inveniri; quadratis uncinis inclusimus translationum sigla quandocumque quid translatores in Graecis exemplaribus legissent perspicere nequivimus; uncis rotundis sigla inclusimus translationum vel commentariorum si varia lectio in quibusdam tantum eorum codicibus vel locis invenitur. Exempli gratia (De Interpr. 19^b12): οὐδ' ἡ ΔΣΛ: * α^c: [Γ] significat lectionem quam in textum recepimus, οὐδ', in codicibus *nB*, in Ammonii recensione (*a*) et in eius commentarii contextu (*a^c*) reperiri, variam lectionem ἡ praebere translationes Armeniam (*A*), Syram anonymam (*Σ*), et Latinam Boethii (*A*), quid autem praeberit Georgii Graecum exemplar (Γ) nos ignorare, locum hunc in scholiis Stephani Alexandrini non citari. Similiter (Categ. 2^a15): λεγόμεναι οὐσίαι να(φ^d)η: * πο: [ΔΛΡ] significat nostram lectionem οὐσίαι λεγόμεναι in codice *B*,

¹ Ubi *n* deficit, sigla *n* vel *nⁱ* post asteriscum addidimus si lectio supplementorum cum nostra concordat.

PRAEFATIO

in translationibus Syris Iacobi et Georgii (*II*'), in Porphyrii commentario (π), in lemmate Olympiodori (ο), necnon in quodam codice Philoponi, ibique cum in lemmate tum in contextu inveniri (φ^d); variam contra lectionem λεγόμεναι οὐσίαι codice n, Ammonii et Eliae lemmatibus (αη), necnon lemmate et contextu in commentarii Philoponi (φ^d) codice quodam praestari; nos autem ignorare utram lectionem exemplaria Graeca Armenii, Boethii, Sergii (*ΔΔP*) praebarent; locum denique hunc neque inter lemmata neque in contextu a Simplicio citari eumque a Dexippo non praeberi, neque in commentariorum contextibus ab Ammonio, Olympiodoro, Elia.

19. Quod ad rem orthographicam attinet haec tantum dicamus nos γιγν- quam γιν- etiam contra codices scribere maluisse, et πού scripsisse ad categoriam ‘ubi’ designandam, quamquam codices et libri impressi omnes ποῦ habent, cum indefinitum adverbium, non interrogativum, ad hunc usum Aristotelem adhibuisse crederemus; similiter ποτέ, πρός τι, ποσόν, ποιόν ad alias categorias designandas libri omnes habent, non πότε, πρὸς τί, πόσον, ποῖον.—Interpunctionem hic illic in Categoriis, saepissime in libro de Interpretatione novavimus.

Restat ut gratias agamus amicis A. H. Coxon, M.A., et C. G. Hardie, M.A., qui nos consilio et paginis nostris perlegendis adiuverint, viris pecuniae a Benjamin Jowett legatae administrandae praepositis qui nobis ad hoc opusculum perficiendum liberaliter opitulati sint, praefectis denique bibliothecarum in quibus codices a nobis collati asservantur quod copiam fecerint ut eos inspiceremus aut photographice effingendos curaverint.

L. M.-P.

Scribebam Oxonii, Mense Martio MCMXLVIII

Categoriarum Syram Iacobi translationem –una cum Isaaci Arabica– primus integrum typis impressam edidit Khalil Georr (*Les Catégories . . .* Beryti 1948), primusque Willelmi Latinam libri de Interpretatione usque ad caput decimum (19^b31) J. Isaac (*Le Peri hermeneias en Occident*, Parisiis 1953). Utriusque libelli Arabicam Isaaci versionem iterum protulit 'Abdurrahman Badawi (*Mantiq Aristu I*, Cahiri 1948).—Editionibus pp. vii–viii laudatis Paciana addenda est tertium Hanoviae impressa A.D. 1617 et Buhliana libri de Interpretatione Aquinatis et Caietani commentariis, una cum Boethii translatione, adiecta (S. Thomae *Opera Omnia I*, Romae 1882).

Quae pp. ix–x, xvii, xx de Categoriis latine redditis diximus hoc sunt fortasse emendanda quod Boethius ipse opusculum bis edidisse videatur, quarum editionum prior partim periiit partim –cum posteriore contaminata– inde a saeculo nono per scholas et bibliothecas late vulgata est, posterior (A) paucis admodum codicibus perhibetur. Differentes hic illic, raro tamen, lectiones Graecas prae se Boethius habuit interpretationem suam emendans ac primo conscribens, has scilicet aliasque parvi momenti nonnullas:

	edit. pr.	edit. post. (A)
3 ^a 10	οὐδεμία ἔστιν	οὐκ εἴσιν
4 ^a 2	μᾶλλον	μᾶλλον καλόν
4 ^b 14	ἐναντίων εἶναι	ἐναντίων.

L. M.-P.

Scribepam Oxonii, Non. Oct. MCMLV

CATEGORIAE

SIGLA

in adnotatione Categoriarum adhibita

n = cod. Ambrosianus L 93, saec. ix

n^c = manus recentior quae 13^a1–30 supplevit

B = cod. Marcianus 201, saec. x

T = translationes antiquae:

A = Armenia (olim Davidi adscripta), saec. v

L = Latina Boethii, A.D. 510

P = Syra Sergii Reš'ainensis († A.D. 536)

I = Syra Iacobi Edesseni (c. A.D. 633–†708)

G = Syra Georgii Arabum episcopi († A.D. 724)

Commentaria Graeca (ex editione Academiae Borussicae):

π = Porphyrii

δ = Dexippi

α = Ammonii

φ = Ioannis Philoponi

ο = Olympiodori

η = Eliae

σ = Simplicii

} lemmata

α^c, φ^c, ο^c, η^c, σ^c = loci ab Ammonio, Philopono, etc. in commentariis
allati

α^d, φ^d, ο^d, η^d, σ^d = consensus α et α^c, φ et φ^c, etc.

* π φ^c σ^d n^c, etc. = lectio quam in textum recepimus etiam in π, φ^c,
σ^d, n^c, etc., invenitur

[T], [A], etc. = quid translatores legerint ignoramus

(π), (A), etc. = non omnes Porphyrii, Boethii, etc., codices

? = fortasse

... = usque ad

+ = addit, addunt (e.g.: δε + γε n = post δε addit γε n)

In textu uncis quadratis [] expunximus, acutis < > supplevimus vel
nostra vel aliorum coniectura

[ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ]

I Ὁμώνυμα λέγεται ὅν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ 1^α τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος, οἷον ζῷον ὃ τε ἄνθρωπος καὶ τὸ γεγραμμένον τούτων γὰρ ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος· ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τί ἐστιν αὐτῶν ἐκατέρῳ τὸ ζῷων εἶναι, ἵδιον 5 ἐκατέρου λόγον ἀποδώσει. συνώνυμα δὲ λέγεται ὅν τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός, οἷον ζῷον ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς· τούτων γὰρ ἐκάτερον κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται ζῷον, καὶ ὁ λόγος δὲ τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τὸν ἐκατέρου λόγον τί ἐστιν αὐτῶν ἐκατέρῳ τὸ ζῷων εἶναι, τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδώσει. παρώνυμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπό τινος διαφέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τοῦνομα προσηγορίαν ἔχει, οἷον ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρεῖος.

15

2 Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκήν λέγεται, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς. τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκήν, οἷον ἄνθρωπος τρέχει, ἄνθρωπος νικᾷ· τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς, οἷον ἄνθρωπος, βοῦς, τρέχει, νικᾷ.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, ἐν 20

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ n.BA(Λ)PI: LIBER ARISTOTELIS DE DECEM PREDICAMENTIS (Λ)Γ: aliter alii (ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΟΠ(ΙΚ)ΩΝ, vel ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΕΝΩΝ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ, vel ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΓΕΝΩΝ, vel ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΔΕΚΑ) testibus Porph., Simpl., etc.

1^α2 τῆς οὐσίας ?om. Andronicus et Boethus testibus Porph. et Dexippo: *πιδα^ηφιδο^ηδο^ηδο^η, Herminus teste Porph.

5 τις ἀποδιδῷ B, ?A: *παφο

6 ἀπιδίδωσι n,?ΡΙΓ: *πφδο δὲ om. π(η),?P: *φοσ 7 κατὰ τοῦνομα om. Γ(φ)η, Alex. Aphr. teste Simpl., alii teste Iambl. ap. Simpl.:

*πο: [P] τῆς οὐσίας om. Γ, Iambl. et Syrian. teste Simpl., alii teste Porph.: *πφοη: [P] 8 ὁ τε . . . ἐκάτερον] ὁ τε (ὁ γὰρ π: ὁ τε γὰρ Γ)

ἄνθρ. καὶ ὁ βοῦς ΔΓπ: ὁ τε ἄνθρ. καὶ ὁ βοῦς ὁ γὰρ ἄνθρ. καὶ ὁ βοῦς BI: [P]

10 τῆς οὐσίας om. π ἐκάστου πη: [ΡΙΓ] 11 ἐκατέρῳ om. Γπ

12 λόγον post ἀποδώσει pos. ΔΛπη: om. Γ: [P] ἀποδίδωσι n,?Γ:

*πη: [P] 19 νικᾶ τρέχει B: *πα^ηφοδηδο^ηδο^η

ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ ἔστιν, οἶν τὸν ἄνθρωπος καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ ἔστιν· τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἔστι, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, —ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω ὃ ἐν τινι μὴ ὡς μέρος

25 ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἔστιν,— οἶν τὴν γραμματικὴν ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἔστι τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, καὶ τὸ τὸ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἔστι τῷ σώματι, —ἄπαν γάρ χρῶμα ἐν σώματι,— καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται· τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου τε
1^b λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν, οἶν τὴν ἐπιστήμην ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἔστι τῇ ψυχῇ, καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται τῆς γραμματικῆς· τὰ δὲ οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν οὔτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται, οἶν δὲ τὸ ἄνθρωπος τῇ δὲ τὸ ἅπαντα, —οὐδὲν γάρ τῶν τοιότων οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν οὔτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται— ἀπλῶς δὲ τὰ ἄτομα καὶ ἐν ἀριθμῷ κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἕνα οὐδὲν κωλύει εἶναι τὴν γραμματικὴν τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν.

10 "Οταν ἔτερον καθ' ἔτερου κατηγορῆται ὡς καθ' ὑποκειμένου, ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ρήθησεται· οἶν ἄνθρωπος κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, τὸ δὲ ζῶον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου· οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸ ζῶον κατηγορηθῆσεται· ὁ γάρ τὸς ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπός ἔστι καὶ ζῶον. τῶν ἔτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων ἔτεραι τῷ εἴδει καὶ αἱ διαφοραί, οἶν ζῶου καὶ ἐπιστήμης.

21 δὲ+γε π: ^aπα^cφοη: [T] 22 δὲ+γε π: ^aπ: [T] 28 τῷ σώματί^c
ἔστιν B: ^aο 1^b4 ὑποκειμένου+τινὸς πο: ^aπα^cφ^c [η] καὶ nΒΓ: ^aφ^c
6 ὑποκειμένου+τινὸς (Δ)(σ) 8 ἕνα] αὐτὰ ΔΙ: αὐτῶν Δ: om. ο,?Ρσ:
^aφδο^c ὑποκειμένῳ+μὲν Γ(φ): ^aσ [Δ] 9 ἔστιν (+τῇ ψυχῇ Γ) +καθ'
ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται (Δ)Γφ 11 πάντα] ταῦτα (φ): τοσαῦτα
Ρ(π)(δ)α^cο^cη 12 alt. κατὰ om. Γ: [ΔΛΡΓ] 14 κατηγορηθῆσεται
τὸ ζῶον BΡΓ ζῶον+ἄρα π 16 ἔτέρων γενῶν (δ)(φ)(σ): ^aπα^dο^dη^dσ^c:
[T]

ζώου μὲν γὰρ διαφοραὶ τό τε πεζὸν καὶ τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ δίπουν, ἐπιστήμης δὲ οὐδεμία τούτων οὐ γὰρ διαφέρει ἐπιστήμη ἐπιστήμης τῷ δίπους εἶναι. τῶν δέ γε γοῦντος ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι· τὰ γὰρ ἐπάνω τῶν ὑπὸ αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται, ὥστε δοσαι τοῦ κατηγορούμενου διαφοραί εἰσι τοσαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

4 Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἦτοι 25 οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ πρός τι ἢ ποὺ ἢ ποτὲ ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν. ἔστι δὲ οὐσία μὲν ὡς τύπῳ εἰπεῖν οἷον ἄνθρωπος, ἵππος ποσὸν δὲ οἷον δίπηχος, τρίπηχος ποιὸν δὲ οἷον λευκόν, γραμματικόν πρός τι δὲ οἷον διπλάσιον, ἥμισυ, μεῖζον ποὺ δὲ οἷον ἐν Λυκείῳ, ἐν 2^a ἀγορᾷ ποτὲ δὲ οἷον χθές, πέρυσιν κεῖσθαι δὲ οἷρν ἀνάκειται, κάθηται ἔχειν δὲ οἷον ὑποδέδεται, ὥπλισται ποιεῖν δὲ οἷον τέμνειν, καίειν πάσχειν δὲ οἷον τέμνεσθαι, καίεσθαι. ἔκαστον δὲ τῶν εἰρημένων αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ἐν οὐδεμιᾳ κατα- 5 φάσει λέγεται, τῇ. δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκὴ κατάφασις γίγνεται ἀπασα γὰρ δοκεῖ κατάφασις ἦτοι ἀληθῆς ἢ ψευδῆς εἶναι, τῶν δὲ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων οὐδὲν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψευδός ἔστιν, οἷον ἄνθρωπος, λευκόν, τρέχει, νικᾷ.

10

5 Οὐσία δέ ἔστιν ἡ κυριώτατά τε καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη, ἣ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται

18 διαφοραὶ+οἷον ΒΛπφ, ?Γ: *ο τε ομ. πφο: [ΑΡΓ] 18-19
πτηνὸν... ἔνυδρον... δίπουν] δίπ... πτ... ἐν. ΒΔ: πτ... δίπ... ἐν. ΡΙφ:
δίπ... πτ. π,?ο: πτ... δίπ. Α 20 γε ομ. (π)αο^c,?Ι: *φη^c: [ΔΑΡΓ]
21 εἶναι διαφοράς δ(φ)ο^cσ^c, Boethus teste Simpl., ?Α: *π: [ΡΙΓ] 23
τοῦ bis] κατὰ τοῦ π: *πσ^c 2^a ήμισυ ομ. ΒΛΡ μεῖζον ομ. Ι
1-2 ἐν ἀγορᾷ ἐν Λυκείῳ Β: ἐν Λυκείῳ ΑΓ,?π 2 πέρυσιν ομ. ΑΡ: *π
5 αὐτὰ... αὐτὰ Αο^c: *φοσ^c 6 λέγεται+ἢ ἀποφάσει ηΒΔΡφ(σ^c):
*ο, optimi libri teste Ammonio 7 prius κατάφασις+ἢ (καὶ Δ) ἀπόφασις
ηΒΔα^cφο: *σ^c: [P] alt. κατάφασις+ἢ (καὶ ΒΔ) ἀπόφασις ηΒΔ(α),?Ρ
10 λευκόν (-ός η,?ΙΓ)] βοῦς Ρ(σ) νικᾷ ομ. ΑΙΓ(σ) 11 τε ομ.
π(φ)(ο)η(σ^d): [Τ] 12 τινὸς ομ. ΑΙ: *αφδοησ^d

μήτε ἐν ὑποκειμένῳ τινὶ ἔστιν, οἶν ὁ τὸς ἄνθρωπος ἢ ὁ τὸς
 ἕππος. δεύτεραι δὲ οὐσίαι λέγονται, ἐν οἷς εἴδεσιν αἱ πρώ-
 15 τῶς οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσιν, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν
 εἰδῶν τούτων γένη· οἶν ὁ τὸς ἄνθρωπος ἐν εἴδει μὲν ὑπάρ-
 χει τῷ ἀνθρώπῳ, γένος δὲ τοῦ εἴδους ἔστι τὸ ζῷον· δεύ-
 τεραι οὖν αὗται λέγονται οὐσίαι, οἶν ὁ τε ἄνθρωπος καὶ
 τὸ ζῷον.—φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῶν καθ' ὑπο-
 20 κειμένου λεγομένων ἀναγκαῖον καὶ τοῦνομα καὶ τὸν λόγον
 κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου· οἶν ἄνθρωπος καθ' ὑπο-
 κειμένου λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, καὶ κατηγορεῖται γε
 τοῦνομα, —τὸν γὰρ ἄνθρωπον κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγο-
 ρήσεις.— καὶ δὲ λόγος δὲ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ τινὸς ἀν-
 25 θρώπου κατηγορηθήσεται, —οὐ γὰρ τὸς ἄνθρωπος καὶ ἄνθρω-
 πός ἔστιν.— ὥστε καὶ τοῦνομα καὶ δὲ λόγος κατὰ τοῦ
 ὑποκειμένου κατηγορηθήσεται. τῶν δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ὅντων
 ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων οὔτε τοῦνομα οὔτε δὲ λόγος κατηγο-
 ρεῖται τοῦ ὑποκειμένου· ἐπ' ἐνίων δὲ τοῦνομα μὲν οὐδὲν κα-
 30 λύει κατηγορεῖσθαι τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον ἀδύ-
 νατον· οἶν τὸ λευκὸν ἐν ὑποκειμένῳ ὃν τῷ σώματι κατη-
 γορεῖται τοῦ ὑποκειμένου, —λευκὸν γὰρ σῶμα λέγεται,— δὲ
 δὲ λόγος τοῦ λευκοῦ οὐδέποτε κατὰ τοῦ σώματος κατηγορη-
 θήσεται.—τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἦτοι καθ' ὑποκειμένων λέγε-
 35 ται τῶν πρώτων οὐσιῶν ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἔστιν. τοῦτο
 δὲ φανερὸν ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα προχειρίζομένων· οἶν τὸ
 ζῷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται, οὐκοῦν καὶ κατὰ
 τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, —εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῶν τινῶν

13 τινί om. ΙΙΓ: *φδοησδ ἢ] καὶ π(φ): *οσ 14 λέγονται+τὰ
 εἴδη Ιη: *φδο: [ΡΙΓ] 15 λεγόμεναι οὐσίαι πα(φδ)η: *πο: [ΔΛΡ]
 16 ἄνθρωπος+ώς ππ 17 δευτέρως πΔΓ: *αο 21 οἶνον+ό B: [ΛΡΙΓ]
 23 ἄνθρωπον+καὶ πΙ: [ΔΛΡ] 24 δὲ+ό B: [Τ] . prius ἀνθρώπον+καὶ
 ΙΓ: [ΔΛΡ] 26 ἔστιν+καὶ ζῷον (+λογικὸν θνητόν (Λ)) Δ(Λ)Ρ: +καὶ
 ἄνθρωπος λέγεται vel similia ΙΓ 27 κατηγορεῖται πΙ 30 κατηγο-
 ρεῖσθαι+ποτε π(Λ) τοῦ ὑποκειμένου om. ΙΓ 33 λόγος+ό B,?I:
 [ΔΛΡ] alt. τοῦ om. ΒΔ: [ΛΡΙΓ] 38 ἀνθρώπου+κατηγορηθήσεται Λ:
 +κατηγ. τὸ ζῷον ΒΡ τινῶν om. ΔΓ

ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ ἀνθρώπου ὅλως— πάλιν τὸ χρῶμα 2b
ἐν σώματι, οὐκοῦν καὶ ἐν τινὶ σώματι· εἰ γὰρ μὴ ἐν
τινὶ τῶν καθ' ἔκαστα, οὐδὲ ἐν σώματι ὅλως ὥστε τὰ
ἄλλα πάντα ἥτοι καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὐσιῶν
λέγεται ἡ ἐν ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν. μὴ οὐσῶν οὖν 5
τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι εἶναι πάντα
γὰρ τὰ ἄλλα ἥτοι καθ' ὑποκειμένων τούτων λέγεται ἡ ἐν 6a
ὑποκειμέναις αὐταῖς ἐστίν· ὥστε μὴ οὐσῶν τῶν πρώτων οὐ- 6b
σιῶν ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι εἶναι. 6c

Τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ
γένους· ἔγγιον γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. ἐὰν γὰρ ἀπο-
διδῷ τις τὴν πρώτην οὐσίαν τί ἔστι, γνωριμώτερον καὶ οἰ-
κειότερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδούς ἡ τὸ γένος οἱ- 10
ον τὸν τινὰ ἀνθρωπον γνωριμώτερον. ἂν ἀποδοίη ἀνθρω-
πον ἀποδιδούς ἡ ζῷον, —τὸ μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον τοῦ
τινὸς ἀνθρώπου, τὸ δὲ κοινότερον,— καὶ τὸ τὶ δένδρον ἀποδι-
δούς γνωριμώτερον ἀπόδώσει δένδρον ἀποδιδούς ἡ φυτόν.
Ἱτι αἱ πρῶται οὐσίαι διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ὑποκει- 15
σθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι ἡ
ἐν ταύταις εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίαι λέγονται· ὡς δέ
γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα ἔχουσιν, οὕτω καὶ
τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος ἔχει· —ὑπόκειται γὰρ τὸ εἶδος
τῷ γένει· τὰ μὲν γὰρ γένη κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, γο
τὰ δὲ εἶδη κατὰ τῶν γενῶν οὐκ ἀντιστρέφει· — ὥστε καὶ ἐκ
τούτων τὸ εἶδος τοῦ γένους μᾶλλον οὐσία.—αὐτῶν δὲ τῶν εἰ-
δῶν ὅσα μή ἐστι γένη, οὐδὲν μᾶλλον ἔτερον ἔτερον οὐσία

2b3 τινὶ+τῶν σωμάτων (vel sim.) (4)ΛΡ 4-5 λέγεται τῶν . . . οὐσιῶν
B: *σ^c: [T] 6 et 6c τι τῶν ἄλλων n: *σ^c: [ΛΡΓ] 6-6c verba
πάντα . . . εἶναι dittographiam arbitratius expungenda esse dixit Simplicius,
quem editores omnes secuti sunt 6b-c ὥστε . . . εἶναι om. Δ: *σ^c
ιο εἶδος+μᾶλλον n: *φοη ἡ] ἡπερ Bo: *φη; [T] 11 prius ἀνθρωπον+
ἀποδιδούς nΒΓ ἀποδοίη+καὶ οἰκειότερον nP 12 ἡ ζῷον ἀποδιδούς
B: ἡ ζῷον Γ 17 οὐσίαι+πρῶται nΒΔφ 18 ἄλλα+πάντα ΒΔΛΡ(φ)
20 κατὰ om. n: [T]

ἐστίν· οὐδὲν γὰρ οἰκειότερον ἀποδώσει κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου τὸν ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς ἢ κατὰ τοῦ τινὸς ἵππου τὸν ἵππον. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν οὐδὲν μᾶλλον ἔτερον ἔτέρου οὐσία ἐστίν· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ὁ τὸς ἄνθρωπος οὐσία ἢ ὁ τὸς βοῦς.

Εἰκότως δὲ μετὰ τὰς πρώτας οὐσίας μόνα τῶν ἄλλων 30 τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη δεύτεραι οὐσίαι λέγονται μόνα γὰρ δηλοῦ τὴν πρώτην οὐσίαν τῶν κατηγορουμένων· τὸν γὰρ τινὰ ἄνθρωπον ἐὰν ἀποδιδῷ τις τί ἐστιν, τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ γένος ἀποδιδοὺς οἰκείως ἀποδώσει, —καὶ γνωριμώτερον ποιήσει ἄνθρωπον ἢ ζῷον ἀποδιδούς·— τῶν δ’ ἄλλων ὅ τι ἂν 35 ἀποδιδῷ τις, ἄλλοτρίως ἔσται ἀποδεδωκώς, οἷον λευκὸν ἢ τρέχει ἢ ὅτιοῦν τῶν τοιούτων ἀποδιδούς· ὥστε εἰκότως ταῦτα μόνα τῶν ἄλλων οὐσίαι λέγονται. ἔτι αἱ πρῶται οὐσίαι διὰ τὸ τοῦς ἄλλους ἀπασιν ὑποκεῖσθαι κυριώτατα οὐσίαι 3a λέγονται· ὡς δέ γε αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχουσιν, οὕτω τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν πρὸς τὰ λοιπά πάντα ἔχει· κατὰ τούτων γὰρ πάντα τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται· τὸν γὰρ τινὰ ἄνθρωπον ἐρεῖς γραμματικόν, 5 οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπον καὶ ζῷον γραμματικὸν ἐρεῖς· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Κοινὸν δὲ κατὰ πάσης οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἡ μὲν γὰρ πρώτη οὐσία οὔτε καθ’ ὑποκειμένου λέγεται οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν. τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν το φανερὸν μὲν καὶ οὕτως ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐν ὑποκειμένῳ· ὁ γὰρ ἄνθρωπος καθ’ ὑποκειμένου μὲν τοῦ τινὸς ἀνθρώπου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ ἐστιν, —οὐ γὰρ ἐν πῷ τινὶ ἀνθρώπῳ ὁ ἄνθρωπός ἐστιν·— ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ζῷον καθ’ ὑποκειμένου

24 γὰρ+μᾶλλον π n:[T]	31 τὰς πρώτας οὐσίας (Δ)ΛΡ 33 καὶ+γὰρ π δὲ π: *αφ: [ΔΛΡ]	32 ἀποδῷ 36-7 τῶν ἄλλων ταῦτα μόνα ΒΓ 38 ἀπασιν ὑποκεῖσθαι (ὑποκ. πᾶσ. π) + καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατὰ τούτων κατηγορεῖσθαι P: *φ· κυριώταται ΡΓ(φ), ?Β γένη . . . εἴδη ΛΓ οὐκ εἰσὶν] οὐδεμίᾳ ἐστὶν ΔΡ	37 ἔτι+ 38 ἔτι+ καθ’ ΒΔ 3a2 10
--------------------------	--	---	--

μὲν λέγεται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζῷον ἐν τῷ τινὶ ἀνθρώπῳ. ἔτι δὲ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὅντων τὸ μὲν ¹⁵ ὄνομα οὐδὲν κωλύει κατηγορεῖσθαι ποτε τοῦ ὑποκειμένου, τὸν δὲ λόγον ἀδύνατον· τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν κατηγορεῖται καὶ ὁ λόγος κατὰ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦνομα, —τὸν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου λόγον κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορήσεις καὶ τὸν τοῦ ζῷου. — ὥστε οὐκ ἂν εἴη οὐσία ²⁰ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ. — οὐκ ἴδιον δὲ οὐσίας τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν· τὸ γὰρ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ ἔστιν; — οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔστι τὸ δίπουν οὐδὲ τὸ πεζόν. — καὶ ὁ λόγος δὲ κατηγορεῖται ὁ ²⁵ τῆς διαφορᾶς καθ' οὐ ἂν λέγηται ἡ διαφορά· οἷον εἰ τὸ πεζὸν κατὰ ἀνθρώπου λέγεται, καὶ ὁ λόγος τοῦ πεζοῦ κατηγορηθήσεται τοῦ ἀνθρώπου, — πεζὸν γάρ ἔστιν ὁ ἀνθρώπος. — μὴ ταραττέτω δὲ ἡμᾶς τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν ὡς ἐν ὑποκειμένοις ὅντα τοῖς ὅλοις, μή ποτε ἀναγκασθῶμεν οὐκ οὐ-³⁰ σίας αὐτὰ φάσκειν εἶναι· οὐ γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ἐλέγετο τὰ ὡς μέρη ὑπάρχοντα ἐν τινι.

Ὑπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ πάντα συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀπὸ τούτων κατηγορίαι κατὰ τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται ἡ κατὰ ³⁵ τῶν εἰδῶν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας οὐδεμίᾳ ἔστι κατηγορία, — κατ' οὐδενὸς γὰρ ὑποκειμένου λέγεται. — τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν τὸ μὲν εἶδος κατὰ τοῦ ἀτόμου κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος καὶ κατὰ τοῦ εἴδους καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ καὶ κατὰ τῶν εἰδῶν καὶ κατὰ ^{3b}

16 ποτὲ κατηγορεῖσθαι πΔ, ?AP	17 alt. δὲ + γε n: [T]	18
τοῦνομα ante prius καὶ pos., alt. καὶ om. n	20 ζῷου + ωσαύτως B	
ἡ οὐσία B: [APIΓ]	21 τοῦτο οὐσίας BΦη, ?PI: *α ^δ φοσ ^c	23
μὲν om. n: *ο	25 οὐδὲ] ἡ BΔ: om. P	
λόγος + δ B: [T]	38 τῶν ἀτόμων (Λ)I	39 prius καὶ om. n:
[API]	τῶν ἀτόμων . . τῶν εἰδῶν PIΓ	3 ^b 1 alt. καὶ om. B:
[AP]		

τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται. καὶ τὸν λόγον δὲ ἐπιδέχονται
αἱ πρώται οὐσίαι τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν τῶν γενῶν, καὶ τὸ
εἶδος δὲ τὸν τοῦ γένους. — σα γὰρ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου
5 λέγεται, καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ρήθῆσεται·— ὡσαύτως
δὲ καὶ τὸν τῶν διαφορῶν λόγον ἐπιδέχεται τά τε εἴδη
καὶ τὰ ἄτομα· συνώνυμα δέ γε ἦν ὅν καὶ τοῦνομα κοινὸν
καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός. ὥστε πάντα τὰ ἀπὸ τῶν οὐσιῶν καὶ
τῶν διαφορῶν συνωνύμως λέγεται.

10 Πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν. ἐπὶ μὲν οὖν
τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀναμφισβήτητον καὶ ἀληθές ἔστιν ὅτι
τόδε τι σημαίνει· ἄτομον γὰρ καὶ ἐν ἀριθμῷ τὸ δηλούμε-
νόν ἔστιν. ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὄμοίως
τῷ σχήματι τῆς προστηγορίας τόδε τι σημαίνειν, ὅταν εἴπῃ
15 ἄνθρωπον ἢ ζῷον· οὐ μὴν ἀληθές γε, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν
τι σημαίνει, — οὐ γὰρ ἐν ἔστι τὸ ὑποκείμενον ὥσπερ ἡ πρώτη
οὐσία, ἀλλὰ κατὰ πολλῶν ὁ ἄνθρωπος λέγεται καὶ τὸ
ζῷον· — οὐχ ἀπλῶς δὲ ποιόν τι σημαίνει, ὥσπερ τὸ λευκόν·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο σημαίνει τὸ λευκὸν ἀλλ' ἡ ποιόν, τὸ δὲ
20 εἶδος καὶ τὸ γένος περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει, — ποιὰν
γάρ τινα οὐσίαν σημαίνει. — ἐπὶ πλεῖον δὲ τῷ γένει ἢ τῷ εἴ-
δει τὸν ἀφορισμὸν ποιεῖται· δι γὰρ ζῷον εἰπὼν ἐπὶ πλεῖον περι-
λαμβάνει ἢ δι τὸν ἄνθρωπον.

‘Υπάρχει δὲ ταῖς οὐσίαις καὶ τὸ μηδὲν αὐταῖς ἐναντίον
25 εἶναι. τῇ γὰρ πρώτῃ οὐσίᾳ τί ἀν εἴη ἐναντίον; οἷον τῷ
τινὶ ἀνθρώπῳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον, οὐδέ γε τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τῷ
ζῷῳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον. οὐκ ἴδιον δὲ τῆς οὐσίας τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
ἐπ' ἄλλων πολλῶν οἷον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· τῷ γὰρ διπήχει οὐδέν ἔστιν
30 ἐναντίον, οὐδὲ τοῖς δέκα, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδενί, εἰ μή τις

3 γενῶν . . . εἰδῶν πΔ 5 λέγεται + τοσαῦτα n, (vel ταῦτα) 1 8 alt. καὶ +
τὰ ἀπὸ B(Δ) 13 τῶν δὲ (ομ. ἐπὶ) BΔΓ: [P] 18 τι ομ. nΓ: *ο: [Δ]
20 γένος . . . εἶδος 1 21 ἢ] καὶ Γ, ?n: *φ 24 αὐταῖς post ἐναντίον
ρος. πφη(σ): post εἶναι (25) ο: *α: [P] 26 prius ἀνθρώπῳ + ἢ τῷ τινὶ¹
ζῷῳ B: *ο: οὐδέν + γάρ πΒΡΓ: *ο: [Δ] ἢ] οὐδὲ n, ?Λ: *αο: [Γ]
27 ἀλλὰ + γάρ BΙΓ

τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη ἐναντίον εἶναι ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ· τῶν δὲ ἀφωρισμένων ποσῶν οὐδὲν οὐδενὶ ἐναντίον ἔστιν.

Δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον λέγω δὲ οὐχ ὅτι οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον οὐσία, —τοῦτο μὲν γάρ εἴρηται ὅτι ἔστιν, — ἀλλ’ ὅτι ἐκάστη 35 οὐσία τοῦθ’ ὅπερ ἔστιν οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον· οἷον εἰ ἔστιν αὕτη ἡ οὐσία ἄνθρωπος, οὐκ ἔσται μᾶλλον καὶ ἥττον ἄνθρωπος, οὔτε αὐτὸς αὐτοῦ οὔτε ἔτερος ἔτερου. οὐ γάρ ἔστιν ἔτερος ἔτέρου μᾶλλον ἄνθρωπος, ὥσπερ τὸ λευκόν ἔστιν ἔτερον ἔτέρου μᾶλλον λευκόν, καὶ κα- 4a λὸν ἔτερον ἔτέρου μᾶλλον καὶ αὐτὸς δὲ αὐτοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, οἷον τὸ σῶμα λευκὸν ὃν μᾶλλον λευκὸν λέγεται νῦν ἢ πρότερον, καὶ θερμὸν ὃν μᾶλλον θερμὸν καὶ ἥττον λέγεται· ἡ δέ γε οὐσία οὐδὲν 5 λέγεται, —οὐδὲ γάρ ἄνθρωπος μᾶλλον νῦν ἄνθρωπος ἢ πρότερον λέγεται, οὐδὲ τῶν ἀλλων οὐδέν, ὅσα ἔστιν οὐσία· — ὥστε οὐκ ἀν ἐπιδέχοιτο ἡ οὐσία τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον.

Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς οὐσίας δοκεῖ εἶναι τὸ ταῦτὸν καὶ τοῦ ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν· οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ἀλλων οὐδενὸς ἀν ἔχοι τις προενεγκεῖν [ὅσα μή ἔστιν οὐσία], δὲ ἐν ἀριθμῷ ὃν τῶν ἐναντίων δεκτικόν ἔστιν· οἷον τὸ χρῶμα, ὃ ἔστιν ἐν καὶ ταῦτὸν ἀριθμῷ, οὐκ ἔσται λευκὸν καὶ μέλαν, οὐδὲ ἡ αὐτὴ πρᾶξις καὶ μία τῷ ἀριθμῷ 15

32 ποσῶν οτι. ΔΛσ 33 οὐκ: μὴ Βα(φ): *οησ: [Τ] 34 μᾶλλον+ καὶ ἥττον Λ: +οὐσία καὶ ἥττον Βη: *ο^d 36 καὶ] ἢ PΓο^c 37 ὁ ἄνθρωπος π: [ΛΡΙΓ] ἔσται] ἔστι π(Λ),?P 4a ἔστιν post μᾶλλον ros. Β 1-2 καὶ ... prius μᾶλλον οτι. Δ 2 prius μᾶλλον+καλόν πΛ: +ἡ ἥττον P: +καλόν καὶ ἥττον λέγεται Β: [Δ] 4 λευκὸν+εἶναι ΒΔ 5 θερμὸν post ἥττον ros. π,?Γ: οτι. Λ οὐδὲν+μᾶλλον π(Δ): +μᾶλλον καὶ ἥττον Β(Δ)PI 6 λέγεται+καὶ ἥττον π: +ἄνθρωπος PI γάρ+ό π: [ΛΡΙΓ] νῦν μᾶλλον π 7 οὐδὲν+ἔσται π: +λέγεται I 9 τὸ ἥττον Δ: [ΛΡΙΓ] 12 οὐδενὸς] οὐκ ΒΔ τις+τὸ τοιοῦτο P 12-13 εἰσιν οὐσίαι ΒΔΛ 13 δεκτικὸν τῶν ἐναντίων π,?Γ: [I] 14 τῷ ἀριθμῷ Β: [ΛΡΙΓ]. ἔσται] ἔστι Δ: λέγεται π

οὐκ ἔσται φαύλη καὶ σπουδαία, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσα μή ἔστιν οὐσία. ή δέ γε οὐσία ἐν καὶ ταύτον ἀριθμῷ ὃν δεκτικὸν τῶν ἐναντίων ἔστιν· οἶν. ὁ τὸς ἀνθρωπός, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὅν, ὅτε μὲν λευκὸς ὅτε δὲ μέ-
20 λας γίγνεται, καὶ θερμὸς καὶ ψυχρός, καὶ φαῦλος καὶ σπουδαῖος. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐδενὸς φαίνεται τὸ τοιοῦ-
τον, εἰ μή τις ἐνίσταιτο τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν φά-
σκων τῶν τοιούτων εἶναι· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἀληθῆς τε
καὶ ψευδῆς εἶναι δοκεῖ, οἶν εἰ ἀληθῆς εἴη ὁ λόγος τὸ κα-
25 θῆσθαι τινα, ἀναστάντος αὐτοῦ ὁ αὐτὸς οὗτος ψευ-
δῆς. ἔσται· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης· εἰ γάρ τις ἀληθῶς
δοξάζοι τὸ καθῆσθαι τινα, ἀναστάντος αὐτοῦ ψευδῶς δοξάσει
τὴν αὐτὴν ἔχων περὶ αὐτοῦ δόξαν. . εἰ δέ τις καὶ τοῦτο πα-
ραδέχοιτο, ἀλλὰ τῷ γε τρόπῳ διαφέρει τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ
30 τῶν οὐσιῶν αὐτὰ μεταβάλλοντα δεκτικὰ τῶν ἐναντίων ἔστιν, —
ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερμοῦ γενόμενον μετέβαλεν (ἡλοίωται
γάρ), καὶ μέλαν ἐκ λευκοῦ καὶ σπουδαίον ἐκ φαύλου, ὡσ-
αύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον αὐτὸς μεταβολὴν
δεχόμενον τῶν ἐναντίων δεκτικόν ἔστιν· ὁ δὲ λόγος καὶ ή
35 δόξα αὐτὰ μὲν ἀκίνητα πάντῃ πάντως διαμένει, τοῦ δὲ
πράγματος κινουμένου τὸ ἐναντίον περὶ αὐτὰ γίγνεται· ὁ μὲν
γὰρ λόγος διάμενει ὁ αὐτὸς τὸ καθῆσθαι τινα, τοῦ δὲ πρά-
40 γματος κινηθέντος ὅτε μὲν ἀληθῆς ὅτε δὲ ψευδῆς γίγνεται·
ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. ὥστε τῷ τρόπῳ γε ἕδιον
ἄν εἴη τῆς οὐσίας τὸ κατὰ τὴν αὐτῆς μεταβολὴν δεκτικὴν
τῶν ἐναντίων εἶναι, —εἰ δή τις καὶ ταῦτα παραδέχοιτο, τὴν

16 ἔστι π 17 εἰσιν οὐσίαι ΒΔΛΙΓ: [P] 20 θερμὸς+γε π: [T] 22
ἐνίσταται ο(σ): *φ: [T] 23 τοιούτων] ἐναγτίων πΡο: *φ εἶναι+
δεκτικά πΒΡο: +ώς (?) ἐναντίων δεκτικά (Δ): *φ τε ομ. Β: *φ: [ΔΡΓ]
24 δοκεῖ εἶναι ποφ, ?Ι: [P] 25 οὗτος+λόγος Β(φ): ομ. π 27
δοξάζοι] -ει π: [Δ] ψευδῶς+ό αὐτὸς οὗτος π δοξάσει] -ζει πΛΡΙΓ
31 μετέβαλλεν Β(φ^c): [T] 31-2 ἡλοίωται γάρ ομ. Α: *φ^c 33
αὐτῶν Β(φ^c): ομ. ΛΡΓ: [I] 34 τοῦ ἐναντίου πφ^c 4^bι γίγνεται]
λέγεται πΒ: γίγνεται λέγεται Ρ 4 δέ Δ, ?ΛΡ: ομ. Γαφ καὶ ομ. π:
ante τις pos. αφ 4-5 τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν ΒΓαφ

δόξαν καὶ τὸν λόγον δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι. οὐκ ἔστι 5
δὲ ἀληθὲς τοῦτο· ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ δόξα οὐ τῷ αὐτῷ δέχε-
σθαι τι τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται, ἀλλὰ τῷ περὶ
ἔτερόν τι τὸ πάθος γεγενῆσθαι. —τῷ γὰρ τὸ πρᾶγμα εἶναι
ἢ μὴ εἶναι, τούτῳ καὶ ὁ λόγος ἀληθῆς ἢ ψευδῆς εἶναι λέ-
γεται, οὐ τῷ αὐτὸν δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων ἀπλῶς γὰρ ιο
οὐδὲν ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ὁ λόγος κινεῖται οὔτε ἡ δόξα, ὥστε
οὐκ ἂν εἴη δεκτικὰ τῶν ἐναντίων μηδενὸς ἐν αὐτοῖς γιγνο-
μένου· ἡ δέ γε οὐσία τῷ αὐτὴν τὰ ἐναντία δέχεσθαι, τούτῳ
δεκτικὴ τῶν ἐναντίων λέγεται· νόσον γὰρ καὶ ὑγίειαν
δέχεται, καὶ λευκότητα καὶ μελανίαν, καὶ ἔκαστον τῶν ι5
τοιούτων αὐτὴ δεχομένη τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴ λέγεται.
ὥστε ἴδιον ἂν οὐσίας εἴη τὸ ταῦτὸν καὶ ἐν ἀριθμῷ ὅν δεκτι-
κὸν εἶναι τῶν ἐναντίων. περὶ μὲν οὖν οὐσίας τοσαῦτα εἰ-
ρήσθω.

6 Τοῦ δὲ πρόσοῦ τὸ μὲν ἔστι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές· 20
καὶ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἔχοντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς
μορίων συνέστηκε, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἔχοντων θέσιν. ἔστι δὲ διω-
ρισμένον μὲν οἷον ἀριθμὸς καὶ λόγος, συνεχές δὲ γραμμή,
ἐπιφάνεια, σῶμα, ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ τό-
πος.—τῶν μὲν γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ μορίων οὐδεὶς ἔστι κοινὸς 25
ὅρος, πρὸς δὲ συνάπτει τὰ μόρια αὐτοῦ· οἷον τὰ πέντε εἰ-
ἔστι τῶν δέκα μόριον, πρὸς οὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει τὰ
πέντε καὶ τὰ πέντε, ἀλλὰ διώρισται· καὶ τὰ τρία γε καὶ

5 ante δεκτικὰ add. φάσκειν π, φάσκων (Δ)(Λ)(Φ): *α 6 δεδέχθαι
π: [T] 9 ἡ ψευδῆς om. π 10 τοῦ ἐναντίου πΛΡ 11 οὐδὲν
(οὐδὲ I) post λόγος pos. πI: om. ΔΛ ὑπ' οὐδενὸς om. (Λ)ΡΓ οὐδὲ
ἡ δόξα π: [T] 12 γιγνομένου+πάθους ΒΛ 13 γε om. π: [ΔΛΡΓ]
αὐτὴ B: [T] 14 ἐναντίων+εἶναι BPI 16 αὗτη π: [T] 17-18
ante (πΔφο) vel post (B(Λ)I) δεκτικὸν εἶναι τῶν ἐναντίων (τῶν ἐν..εἰν.
δεκτ. φοσ) add. κατὰ τὴν αὐτοῦ (έαυτοῦ B, αὐτῆς φ) μεταβολῆν πΒΔ(Λ)Ιφο
18 περὶ μὲν οὗν] καὶ περὶ μὲν πΔΛ 21 et 22 τὸ] τὰ Δα(φ^c):
*ποσ^c 22 ἐξ οὐκ ΒΛ(φ^c): *παοσ^c: [P] 23 οἷον om. πο
δὲ+οἷον Λ: *ο 27 οὐδένα+γὰρ B: +δὲ (Δ): *οη 28 ἀλλὰ+
ἀεὶ π

τὰ ἔπτὰ πρὸς οὐδένα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐδ' ὅλως ἀν
 30 ἔχοις ἐπ' ἀριθμοῦ λαβεῖν κοινὸν ὅρον τῶν μορίων, ἀλλ'
 ἀεὶ διώρισται ὥστε ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν διωρισμένων ἐστίν.
 ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ λόγος τῶν διωρισμένων ἐστίν· (ὅτι μὲν
 γὰρ ποσόν ἐστιν ὁ λόγος φανερόν· καταμετρεῖται γὰρ συλλαβῇ
 μακρᾷ καὶ βραχείᾳ· λέγω δὲ αὐτὸν τὸν μετὰ φωνῆς λό-
 35 γον γιγνόμενον). πρὸς οὐδένα γὰρ κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ
 μόρια συνάπτει· οὐ γὰρ ἔστι κοινὸς ὅρος πρὸς ὃν αἱ συλλαβαὶ
 συνάπτουσιν, ἀλλ' ἐκάστη διώρισται αὐτὴ καθ' αὐτήν.

5^a —ἡ δὲ γραμμὴ συνεχέσ· ἐστιν· ἔστι γὰρ λαβεῖν κοινὸν ὅρον
 πρὸς ὃν τὰ μόρια αὐτῆς συνάπτει, στιγμήν· καὶ τῆς ἐπι-
 φανείας γραμμήν, —τὰ γὰρ τοῦ ἐπιπέδου μόρια πρὸς τινα
 κοινὸν ὅρον συνάπτει.— ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος
 5 ἔχοις ἀν λαβεῖν κοινὸν ὅρον, γραμμὴν ἣ ἐπιφάνειαν, πρὸς
 ἣν τὰ τοῦ σώματος μόρια συνάπτει. ἔστι δὲ καὶ ὁ χρόνος
 καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων· ὁ γὰρ νῦν χρόνος συνάπτει πρὸς
 τε τὸν παρεληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα. πάλιν ὁ τόπος τῶν
 συνεχῶν ἐστιν· τόπον γάρ τινα τὰ τοῦ σώματος μόρια κα-
 τιο ἔχει, ἀ πρὸς τινα κοινὸν ὅρον συνάπτει· οὐκοῦν καὶ τὰ τοῦ
 τόπου μόρια, ἀ κατέχει ἔκαστον τῶν τοῦ σώματος μορίων,
 πρὸς τὸν αὐτὸν ὅρον συνάπτει πρὸς ὃν καὶ τὰ τοῦ σώμα-
 τος μόρια· ὥστε συνεχέσ ἀν εἴη καὶ ὁ τόπος· πρὸς γὰρ
 ἔνα κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μόρια συνάπτει.

15 "Ετι τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἔχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν
 αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν, τὰ δὲ οὐκ ἐξ ἔχόντων θέσιν·
 οἷον τὰ μὲν τῆς γραμμῆς μόρια θέσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα,
 —ἔκαστον γὰρ αὐτῶν κεῖται που, καὶ ἔχοις ἀν διαλαβεῖν καὶ
 ἀποδοῦναι οὐ ἔκαστον κεῖται ἐν τῷ ἐπιπέδῳ καὶ πρὸς

29 οὗτε π: [T] 30 κοινὸν ὅρον λαβεῖν Β: [T] 31 ἀεὶ ομ. P
 34 βραχείᾳ καὶ μακρᾷ $\Delta\text{PRI}\phi^c\sigma^c$ 35-6 τὰ μόρια αὐτοῦ ΠΛ, ?ΠΓ 5^a
 συνεχής ΒΛ(α)φ: [ΔΡΙΓ] ἐστιν ομ. ΙΓ(φ): *α: [ΔΛΡ] 6 ὃν
 φη, ?ΔΡΙΓ: ἀ Β 13 συνεχής Β: [ΔΡΙΓ] 15 ἐτι+δὲ ΒΙ: *αοησ:
 [ΔΛΡ] 17 ἔχοι Β: *ο: [T]

ποῖον μόριον τῶν λοιπῶν συνάπτειν— ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ 20
τοῦ ἐπιπέδου μόρια θέσιν ἔχει τινά, —όμοίως γὰρ ἂν ἀπο-
δοθείη ἕκαστον οὐ κεῖται, καὶ ποῖα συνάπτει πρὸς ἄλληλα.—
καὶ τὰ τοῦ στερεοῦ δὲ ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τόπου. ἐπὶ δέ
γε τοῦ ἀριθμοῦ οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐπιβλέψαι ὡς τὰ μόρια
θέσιν τινὰ ἔχει πρὸς ἄλληλα ἢ κεῖται που, ἢ ποιά γε 25
πρὸς ἄλληλα συνάπτει τῶν μορίων οὐδὲ τὰ τοῦ χρόνου
ὑπομένει γὰρ οὐδὲν τῶν τοῦ χρόνου μορίων, ὃ δὲ μή ἔστιν
ὑπομένον, πῶς ἂν τοῦτο θέσιν τινὰ ἔχοι; ἀλλὰ μᾶλλον
τάξιν τινὰ εἴποις ἂν ἔχειν τῷ τὸ μὲν πρότερον εἶναι τοῦ
χρόνου τὸ δ' ὕστερον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ ὡσαύτως, τῷ 30
πρότερον ἀριθμεῖσθαι τὸ ἐν τῶν δύο καὶ τὰ δύο τῶν τριῶν
καὶ οὕτω τάξιν ἂν τινα ἔχοι, θέσιν δὲ οὐ πάνυ λάβοις
ἄν. καὶ ὁ λόγος δὲ ὡσαύτως οὐδὲν γὰρ ὑπομένει τῶν
μορίων αὐτοῦ, ἀλλ' εἴρηται τε καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι τοῦτο
λαβεῖν, ὥστε οὐκ ἂν εἴη θέσις τῶν μορίων αὐτοῦ, εἴγε μηδὲν 35
ὑπομένει.—τὰ μὲν οὖν ἐκ θέσιν ἔχόντων τῶν μορίων συ-
έστηκε, τὰ δὲ οὐκ ἐξ ἔχόντων θέσιν.

Κυρίως δὲ ποσὰ ταῦτα μόνα λέγεται τὰ εἰρημένα,
τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατὰ συμβεβηκός εἰς ταῦτα γὰρ
βλέποντες καὶ τάλλα ποσὰ λέγομεν, οἷον πολὺ τὸ λευκὸν 5b
λέγεται τῷ τὴν ἐπιφάνειαν πολλὴν εἶναι, καὶ ἡ πρᾶξις μακρὰ
τῷ γε τὸν χρόνον πολὺν εἶναι, καὶ ἡ κίνησις πολλή οὐ γὰρ
καθ' αὐτὸν ἕκαστον τούτων ποσὸν λέγεται οἷον ἐὰν ἀποδιδῷ
τις πόση τις ἡ πρᾶξις ἔστι, τῷ χρόνῳ δριεῖ ἐνιαυσίαν ἢ 5
οὕτω πῶς ἀποδιδούσ, καὶ τὸ λευκὸν ποσόν τι ἀποδιδοὺς τῇ
ἐπιφανείᾳ δριεῖ, —ὅση γὰρ ἂν ἡ ἐπιφάνεια ἦ, τοσοῦτον καὶ

24 ἐπιδεῖξαι Β, ?Δ: [P] μόρια + αὐτοῦ ΒΔΡΙ 25-6 ποῖά γε πρὸς
ἄλληλα] ?τί πρὸς τί ΔΛ: *α 28 ἔχοι + τῶν μορίων π: *?σc 30
ώσαύτως] ὁμοίως α: om. ΛΓ 31 τὸ ἐν ante πρότερον ρος. ΒΔ: [P]
32 τινὰ ἂν Β: *η: [T] 34 οὐκέτι ἔστι πΔ 36 συνέστηκε τῶν
μορίων π 38 ταῦτα ποσὰ μόνα π: ποσὰ μόνα ταῦτα ΔΓο, ?Ι: *φd: [P]
5b1 ἀποβλέποντες Β(φ)φc: [T] 5 ἐνιαυσιαίαν Βφ: [T] 7 εἴη ἡ
ἐπιφάνεια π: *φ: [T]

τὸ λευκὸν φήσει εἶναι— ὥστε μόνα κυρίως καὶ καθ' αὐτὰ ποσὰ λέγεται τὰ εἰρημένα, τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν αὐτὸς καθ' αὐτό, οὐ ἀλλ' εἰ ἄρα κατὰ συμβεβηκός.

"Ετι τῷ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, (ἐπὶ μὲν γάρ τῶν ἀφωρισμένων φανερὸν ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐναντίον, οἷον τῷ διπήχει ἢ τριπήχει ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ ἢ τῶν τοιούτων τινί, —οὐδέν γάρ ἐστιν ἐναντίον), εἰ μὴ τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ 15 φαίη τις εἶναι ἐναντίον ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. τούτων δὲ οὐδέν ἐστι ποσὸν ἄλλὰ τῶν πρός τι οὐδέν γάρ αὐτὸς καθ' αὐτὸς μέγα λέγεται ἢ μικρόν, ἄλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφέρεται, οἷον ὅρος μὲν μικρὸν λέγεται, κέγχρος δὲ μεγάλη τῷ τὴν μὲν τῶν ὁμογενῶν μεῖζον εἶναι, τὸ δὲ ἔλατον τῶν τῶν ὁμογενῶν οὐκοῦν πρὸς ἔτερον ἡ ἀναφορά, ἐπεὶ εἴγε καθ' αὐτὸς μικρὸν ἢ μέγα ἐλέγετο, οὐκ ἂν ποτε τὸ μὲν ὅρος μικρὸν ἐλέγετο, ἡ δὲ κέγχρος μεγάλη. πάλιν ἐν μὲν τῇ κώμῃ πολλούς φαμεν ἀνθρώπους εἶναι, ἐν Ἀθήναις δὲ ὀλίγους πολλαπλασίους αὐτῶν ὄντας, καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ 25 πολλούς, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ ὀλίγους πολλῷ πλείους ὄντας.— ἔτι τὸ μὲν δίπηχυ καὶ τρίπηχυ καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων ποσὸν σημαίνει, τὸ δὲ μέγα ἢ μικρὸν οὐ σημαίνει ποσὸν ἄλλὰ μᾶλλον πρός τι πρὸς γάρ ἔτερον θεωρεῖται τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν· ὥστε φανερὸν ὅτι ταῦτα τῶν πρός τι 30 ἐστιν.— ἔτι ἔάν τε τιθῆ τις αὐτὰ ποσὰ εἶναι ἔάν τε μὴ τιθῆ, οὐκ ἐστιν αὐτοῖς ἐναντίον οὐδέν· δὲ γάρ μὴ ἐστιν αὐτὸς καθ' αὐτὸς λαβεῖν ἄλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφέροντα, πῶς ἂν εἴη τού-

8 τὸ ομ. π: *φ: [T] φήσεις ΒΡΙΓ(φ): -ειεν (φ): -σιν π καὶ ομ. Β
 8-9 ποσὰ καθ' αὐτὰ ΒΓ, ?P 10 ει] ἡ Βσ 12 οὐδέν+οὐδενί π: *ο
 13 τῷ τριπήχει π: *ο: [T] 14 γάρ ομ. ΔΙ: *ο 15 τις+ἄν π: *φοσ^c: [T]
 16 ἄλλὰ+μᾶλλον Δ(Λ)Ρφ^c: *ο 17 τῷ πρὸς ἔτερον ἀναφέρεσθαι
 ΒΡ, ?Δ: *φ^cσ^c 19 μεῖζων Β: [T] 21 μέγα ἢ (καὶ P) μικρὸν πΡ
 23' φαμὲν πολλούς ΒΔ: [P] 30 τιθείη τις π: *αφ: [T] ταῦτα
 Β(α): *φ: [T] 31 αὐτὸς ομ. Γσ^c, Iambl. teste Simpl.: *φ: [ΔΛΡ]
 32 ἀναφέρεται ΛΓσ^cφ, Iambl. teste Simpl.: [P] εἴη] φαίη τις
 Β: *φ

τῷ τι ἐναντίον;—ἔτι εὶ ἔσται τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν
ἐναντία, συμβήσεται τὸ αὐτὸν ἄμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι
καὶ αὐτὰ αὐτοῖς εἶναι ἐναντία. συμβαίνει γὰρ ἄμα τὸ 35
αὐτὸν μέγα τε καὶ μικρὸν εἶναι, —ἔστι γὰρ πρὸς μὲν τοῦτο
μικρόν, πρὸς ἔτερον δὲ τὸ αὐτὸν τοῦτο μέγα.— ὥστε τὸ αὐ-
τὸν καὶ μέγα καὶ μικρὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαί-
νει, ὥστε ἄμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι ἀλλ’ οὐδὲν δοκεῖ
ἄμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι οἷον ἐπὶ τῆς οὐσίας, δεκτι- 6^a
κὴ μὲν τῶν ἐναντίων δοκεῖ εἶναι, ἀλλ’ οὕτι γε ἄμα νοσεῖ
καὶ ὑγιαίνει, οὐδὲ λευκὸν καὶ μέλαν ἔστιν ἄμα, οὐδὲ
τῶν ἄλλων οὐδὲν ἄμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεται. καὶ
αὐτὰ δ’ αὐτοῖς συμβαίνει ἐναντία εἶναι εἰ γάρ ἔστι τὸ 5
μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, τὸ δ’ αὐτό ἔστιν ἄμα μέγα καὶ
μικρόν, αὐτὸν αὐτῷ ἀν εἴη ἐναντίον ἀλλὰ τῷν ἀδυνάτῳ
ἔστιν αὐτὸν αὐτῷ εἶναι ἐναντίον.—οὐκ ἔστιν ἄρα τὸ μέγα^b
τῷ μικρῷ ἐναντίον, οὐδὲ τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ, ὥστε καν
μὴ τῶν πρὸς τι ταῦτά τις ἐρεῖ ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ, οὐδὲν ιο
ἐναντίον ἔξει.—μάλιστα δὲ ἡ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ περὶ τὸν τό-
πον δοκεῖ ὑπάρχειν τὸ γὰρ ἄνω τῷ κάτω ἐναντίον τιθέασι, τὴν
πρὸς τὸ μέσον χώραν κάτω λέγοντες, διὰ τὸ πλείστην τῷ
μέσῳ διάστασιν πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου εἶναι. ἐοίκαστι 15
δὲ καὶ τὸν τῶν ἄλλων ἐναντίων ὅρισμὸν ἀπὸ τούτων ἐπιφέρειν
τὰ γὰρ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ
γένει ἐναντία ὅρίζονται.

Οὐ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
ἡττον, οἷον τὸ δίπηχον, —οὐ γάρ ἔστιν ἔτερον ἐπέρειν μᾶλλον 20

33 ἔτι + δὲ πΒ(α): *φ: [ΔΛΡ] ἔστι πΛ(α)(φ): *σ^c 35-6 γὰρ
+ ποτε Β, αὐτὸν + ποτε π ἄμα om. P, post αὐτὸν pos. ΔI 36 εἶναι
om. Β 38 μικρὸν καὶ μέγα ΛΓ 6^a2 νοσεῖ + τις π 3 ὑγιαίνει
+ ἀλλ’ Β alt. οὐδὲν] ἀλλ’ οὐδὲν BPI, ?Δ 4 οὐδὲν + ἔστιν δ BΔΡ
5 αὐτοῖς Β, ?Γ: *α 6 ἄμα + καὶ B(Δ)P: [ΛΙΓ] 7 εἴη ἀν Β: [T]
8 τι ante αὐτὸν add. I, ante εἶναι π, post εἶναι Δ εἶναι + καὶ π 9 καν]
εὶ καὶ Β: [T] 10-11 οὐδὲν ἐναντίον ἔξει] οὐδὲ οὗτος ἐπιδέχεται τὰ
ἐναντία ἄμα ΙΓ: [P] 12 ὑπάρχειν] εἶναι π: *φηδ: [T] τῷ] πρὸς
τὸ π: *φ: [Λ]

δίπηχυ·— οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τὰ τρία τῶν πέντε οὐδὲν μᾶλλον [πέντε ἥ] τρία λέγεται, οὐδὲ τὰ τρία τῶν τριῶν οὐδέ γε ὁ χρόνος ἔτερος ἔτερου μᾶλλον χρόνος λέγεται· οὐδ' ἐπὶ τῶν εἰρημένων ὅλως οὐδενὸς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον λέγεται· ὥστε 25 τὸ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον.

"Ιδιον δὲ μάλιστα τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι. ἔκαστον γὰρ τῶν εἰρημένων ποσῶν καὶ ἵσον καὶ ἄνισον λέγεται, οἷον σῶμα καὶ ἵσον καὶ ἄνισον λέγεται, 28^a καὶ ἀριθμὸς καὶ ἵσος καὶ ἄνισος λέγεται, καὶ χρόνος καὶ ἵσος καὶ ἄνισος· ὥσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 30 τῶν ρήθεντων ἔκαστον ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεται. τῶν δὲ λοιπῶν ὅσα μή ἔστι ποσόν, οὐ πάνυ ἀν δόξαι ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι, οἷον ἡ διάθεσις ἵση τε καὶ ἄνισος οὐ πάνυ λέγεται ἀλλὰ μᾶλλον ὅμοία, καὶ τὸ λευκὸν ἵσον τε καὶ ἄνισον οὐ πάνυ, ἀλλ' ὅμοιον. ὥστε τοῦ ποσοῦ μάλιστα 35 ἀν εἴη ἴδιον τὸ ἵσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι.

Πρός τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἀπερ ἐστὶν 7 ἔτερων εἶναι λέγεται ἥ ὅπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἔτερον· οἷον τὸ μεῖζον τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἔτερον λέγεται, —τινὸς γὰρ μεῖζον λέγεται,— καὶ τὸ διπλάσιον ἔτερον λέγεται τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, —τινὸς γὰρ διπλάσιον λέγεται·— ὥσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ἔστι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν πρός τι οἷον ἔξις, διάθεσις, αἴσθησις, ἐπιστήμη, θέσις· πάντα γὰρ τὰ εἰρημένα

21 οὔτε B: [T]	22 πέντε ἥ] τῶν πέντε (post τρία pos.) I: om.
Λ λέγεται+ἀριθμὸς IIΓ: om. B	alt. τρία: πέντε (Δ)I 23 ὁ om.
B: [T] alt. χρόνος+εἶναι B: om. Λ	24 ὥστε+καὶ B(Δ): *σ:
[ΛΡΙΓ]	27 καὶ ἵσον] ἵσον τε B: [ΔΛΡΓ]
λέγεται om. ΔΡ	28 ^a καὶ ἵσος . . .
30 ἔκαστον post ἄνισον pos. n	29 ἄνισος+λέγεται πΔΡΙ
[P] ποσά BΔ: *δ: [A]	31 ὅσα]-δ IIΓδ ἐστὶν μὴ πΔΓ:
οὐ πάνυ ante ἵση pos. BΔ	31-2 ἵσα . . . ἄνισα P: *δ 32-3
τε om. n: [ΔΛΡΓ]	33 ὅμοία+καὶ ἀνομοία (Δ)Γ 34
[T] 38 λέγεται+μεῖζον B: *οησ ^c	36 τοιάδε n: *αφοησ ^d :
*οσ ^c : [A] 39 τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἔτερον λέγεται B 6 ^b ₂ τὰ τοιάδε	38-9 λέγεται μεῖζον BΡΓ:
n(ϕ): *αοσ ^c : [T]	

τοῦθ' ὅπερ ἔστιν ἔτέρων λέγεται καὶ οὐκ ἄλλο τι ἡ γὰρ ἔξις τινὸς ἔξις λέγεται καὶ ἡ ἐπιστήμη τινὸς ἐπιστήμη⁵ καὶ ἡ θέσις τινὸς θέσις, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὠσαύτως. πρός τι οὖν ἔστιν ὅσα αὐτὰ ἅπερ ἔστιν ἔτέρων λέγεται, ἢ ὅπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἔτερον οἷον ὅρος μέγα λέγεται πρὸς ἔτερον, —πρός τι γὰρ μέγα λέγεται τὸ ὅρος,— καὶ τὸ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται, καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα ὠσαύτως πρός τι λέγεται. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀνάκλισις καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ καθέδρα θέσεις τινές, ἡ δὲ θέσις τῶν πρός τι τὸ δὲ ἀνακέ(κλ)ίσθαι ἢ ἔστάναι ἢ καθῆσθαι αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ θέσεις, παρωνύμως δὲ ἀπὸ τῶν εἰρημένων θέσεων λέγεται.

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης ἐν τοῖς πρός τι, οἷον¹⁵ ἀρετὴ κακίᾳ ἐναντίον, ἑκάτερον αὐτῶν πρός τι ὅν, καὶ ἐπιστήμη ἀγνοίᾳ. οὐ πᾶσι δὲ τοῖς πρός τι ὑπάρχει ἐναντίον τῷ γὰρ διπλασίῳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον οὐδὲ τῷ τριπλασίῳ οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδενί.—δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχεσθαι τὰ πρός τι ὅμοιον γὰρ²⁰ μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ ἄνισον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, ἑκάτερον αὐτῶν πρός τι ὅν τό τε γὰρ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται καὶ τὸ ἄνισον τινὶ ἄνισον. οὐ πάντα δὲ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὸ γὰρ διπλάσιον²⁵ οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον διπλάσιον οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν.

4 αὐτὰ ἅπερ B(Δ)Γ: *σ^c: [P] ἔτέρων+εἶναι B(Δ), ?P: *σ^c τι+ἢ ὅπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἔτερον Δ 6 alt. θέσις+καὶ ἡ αἰσθησις τινὸς αἰσθησις P 7 ἔτέρων+εἶναι B(Δ)P 8 alt. ἔτερον] ὅρος ἔτ. ΛΙ: ἔτ. ὅρος π., ?σ^c 12 ἀνακεκλίσθαι corr. cod. Urb. 35, ?Δ: ἀνακεῖσθαι πΒλαφ^cσ^c: [ΠΙΓ] 14 λέγονται ποσ: [T] 16 ἀρετῇ κακίᾳ I: *φο αὐτῶν] τῶν ΒΔφο: *α: [ΛΡ] 6n post ἑκάτερον pos. B: *αφο: [ΛΡ] 17 ὑπάρχει+τὸ B: +τὰ σ^c: *ο: [T] ἐναντία πσ^c: *ο 19 οὐδενί] τινί ο: [Λ] 20 τὸ ομ. π., ?Γ: *αφσ^c: [ΛΡ] γὰρ+καὶ ἀνόμοιον B(φ): [Γ] 21 λέγεται+καὶ ισον ΒΠΙφ: *?σ^c ἄνισον] ἀνισαίτερον πΔσ^c, Iambl. teste Simpl.: *φ: [ΠΙΓ] 23 τὰ ἀνισαίτερα ἔτέρων τινῶν ἀνίσων ἀνισαίτερα π ἀνισαίτερον bis Δ 25 δὲ+τὰ πρός τι Δ(Λ)P, ?σ^c 26 λέγεται] ἐπιδέχεται (Δ)P διπλάσιον ομ. ΔP

Πάντα δὲ τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, οἷον
 ὁ δοῦλος δεσπότου λέγεται δοῦλος καὶ ὁ δεσπότης δού-
 30 λου δεσπότης λέγεται, καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον
 καὶ τὸ ἥμισυ διπλασίου ἥμισυ, καὶ τὸ μεῖζον ἐλάττονος μεῖζον
 καὶ τὸ ἐλάττον μεῖζονος ἐλάττον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄλλων πλὴν τῇ πτώσει ἐνίστε διοίσει κατὰ τὴν λέξιν, οἷον
 ἡ ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ λέγεται ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν
 35 ἐπιστήμη ἐπιστητόν, καὶ ἡ αἰσθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις καὶ
 τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσει αἰσθητόν. οὐ μὴν ἀλλ’ ἐνίστε οὐ δόξει
 ἀντιστρέφειν, ἐὰν μὴ οἰκείως πρὸς ὃ λέγεται ἀποδοθῆ
 ἀλλὰ διαμάρτη ὁ ἀποδιδούς· οἷον τὸ πτερὸν ἐὰν ἀποδοθῆ
 ὅρνιθος, οὐκ ἀντιστρέφει ὅρνις πτεροῦ· οὐ γὰρ οἰκείως τὸ
 7^α πρῶτον ἀποδέδοται πτερὸν ὅρνιθος, —οὐ γὰρ ἦ ὅρνις, ταύτη
 τὸ πτερὸν αὐτῆς λέγεται, ἀλλ’ ἦ πτερωτόν ἐστιν· πολλῶν
 γὰρ καὶ ἄλλων πτερά ἐστιν ἀ οὐκ εἰσὶν ὅρνιθες·— ὥστε ἐὰν
 ἀποδοθῆ οἰκείως, καὶ ἀντιστρέφει, οἷον τὸ πτερὸν πτερωτοῦ
 5 πτερὸν καὶ τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτόν.—ἐνίστε δὲ καὶ ὀνο-
 ματοποιεῖν ἵσως ἀναγκαῖον, ἐὰν μὴ κείμενον ἦ ὄνομα πρὸς ὃ
 οἰκείως ἀν ἀποδοθείη· οἷον τὸ πηδάλιον πλοίου ἐὰν ἀπο-
 δοθῆ, οὐκ οἰκεία ἡ ἀπόδοσις, —οὐ γὰρ ἦ πλοῖον
 ταύτη αὐτοῦ τὸ πηδάλιον λέγεται· ἔστι γὰρ πλοῖα ἀν οὐκ
 10 ἔστι πηδάλια·— διὸ οὐκ ἀντιστρέφει· τὸ γὰρ πλοῖον οὐ λέγε-
 ται πηδαλίου πλοῖον. ἀλλ’ ἵσως οἰκειοτέρα ἀν ἡ ἀπόδοσις
 εἴη, εἰ οὕτω πως ἀποδοθείη τὸ πηδάλιον πηδαλιωτοῦ πηδά-
 λιον ἦ ὅπωσοῦν ἄλλως, —ὄνομα γὰρ οὐ κεῖται·— καὶ ἀντι-
 στρέφει γε, ἐὰν οἰκείως ἀποδοθῆ· τὸ γὰρ πηδαλιωτὸν
 15 πηδαλίῳ πηδαλιωτόν· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων,
 οἷον ἡ κεφαλὴ οἰκειοτέρως ἀν ἀποδοθείη κεφαλωτοῦ ἦ ζῷου
 ἀποδιδομένη· οὐ γὰρ ἦ ζῷον κεφαλὴν ἔχει· πολλὰ γὰρ

29 δοῦλος λέγεται Β(Φ)σ^c, ?Λ
 καὶ . . . μεῖζονος ἐλάττον ομ. ΙΓ
 πλοίον ομ. ΔΙΓ

30 λέγεται + εἶναι Β(Φ): ομ. Λ
 7^{α2} αὐτοῦ Β: *σ: [Τ] 8 ἀπό-
 δοσις + γίνεται Β 10 πηδάλιον ΠΓ διὸ + καὶ ΠΓ: [ΔΛΡΓ] II
 12 alt. πηδάλιον ομ. ΙΓ

τῶν ζώων κεφαλὴν οὐκ ἔχει. οὕτω δὲ ρᾶστα ἀν ἵσως τις λαμβάνοι οἷς μὴ κεῖται ὄνόματα, εἰς ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ τοῖς πρὸς αὐτὰ ἀντιστρέφουσι τιθείη τὰ ὄνόματα, ὥσπερ 20 ἐπὶ τῶν προειρημένων ἀπὸ τοῦ πτεροῦ τὸ πτερωτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου τὸ πηδαλιωτόν. πάντα οὖν τὰ πρὸς τι, ἐάν- περ οἰκείως ἀποδιδῶται; πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται· ἐπεί, ἐάν γε πρὸς τὸ τυχὸν ἀποδιδῶται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ δ λέγεται, οὐκ ἀντιστρέφει.—λέγω δὲ ὅτι οὐδὲ τῶν διμολο- 25 γουμένως πρὸς ἀντιστρέφοντα λεγομένων καὶ ὄνομάτων αὐτοῖς κειμένων οὐδὲν ἀντιστρέφει, ἐὰν πρὸς τι τῶν συμβεβηκότων ἀποδιδῶται καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ δ λέγεται· οἶνον δ δοῦλος ἐὰν μὴ δεσπότου ἀποδοθῇ ἀλλ’ ἀνθρώπου ἢ δίποδος ἢ διτοιοῦν τῶν τοιούτων, οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ οἰκεία 30 η ἀπόδοσις.—ἔτι ἐὰν μὲν οἰκείως ἀποδεδομένον ἦ πρὸς δ λέγεται, πάντων περιαιρουμένων τῶν ἄλλων δσα συμ- βεβηκότα ἔστιν, καταλειπομένου δὲ τούτου μόνου πρὸς δ ἀπεδόθη οἰκείως, ἀεὶ πρὸς αὐτὸ ρήθησεται· οἶνον εἰς δ δοῦλος πρὸς δεσπότην λέγεται, περιαιρουμένων ἀπάντων 35 δσα συμβεβηκότα ἔστι τῷ δεσπότῃ, οἶνον τὸ δίποδι εἶναι, τὸ ἐπιστήμης δεκτικῷ, τὸ ἀνθρώπῳ, καταλειπο- μένου δὲ μόνου τοῦ δεσπότην εἶναι, ἀεὶ δ δοῦλος πρὸς αὐτὸ ρήθησεται· δ γὰρ δοῦλος δεσπότου δοῦλος λέ- γεται. ἐὰν δέ γε μὴ οἰκείως ἀποδοθῇ πρὸς δ ποτε λέγε- 7b ται, περιαιρουμένων μὲν τῶν ἄλλων καταλειπομένου δὲ μόνον τοῦ πρὸς δ ἀπεδόθη, οὐ ρήθησεται πρὸς αὐτό ἀπο-

18-19. τις ante ἵσως pos. n: ante οἷς *PΙIΓ(φ)*: [Λ] 19 λάβοι Δ(φ): [ΛΡ*IΓ*]. 20 αὐτὰ] ἀ Bφ, ?Λ: [PΙIΓ] 25 διμολογουμένων πΔ: +ώς n: *φσ^c 28 μὴ+ή (sic) n: +?ή Δ: *φ αὐτὰ ἀ πΔφ 29 ἀποδοθῇ+ δοῦλος πΡI 30 διτοιοῦν π 31 ἀπόδοσις+έστιν B, ?ΔΛ μὲν+τι *ΕΡ*: *αφσ^c 33 λειπομένου n: *φ: [T] μόνου τούτου *ΒΙ(φ)* 34 οἰκείως om. *ΛΓ*: *φσ^c 34-5 εἰς δ δοῦλος] δ δοῦλος ἐὰν *B*: [T] 35 λέγηται *B*: [T] ἀπάντων] τῶν ἄλλων Δ(φ)o: τῶν ἄλλων ἀπάντων *B* 37 εἶναι+καὶ *BΔο, ?ΛΡ*: *φ δεκτικῷ+καὶ *B(φ)o, ?Λ*: +εἶναι Δ(φ) 39 ρήθησεται] λέγεται (*Δ*)*P* alt. δοῦλος om. *ΙΓ* λέγεται] ρήθησεται *BΔ* 7b: μὲν om. *ΙΓ, ?Λ*: [*ΔP*]

δεδόσθω γὰρ ὁ δοῦλος ἀνθρώπου καὶ τὸ πτερὸν ὅρνιθος,
5 καὶ περιηρήσθω τοῦ ἀνθρώπου τὸ δεσπότην αὐτῷ εἶναι· οὐ
γὰρ ἔτι ὁ δοῦλος πρὸς ἄνθρωπον ρῆθήσεται, —μὴ γὰρ ὅντος
δεσπότου οὐδὲ δοῦλός ἐστιν·— ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ὅρνιθος περι-
ηρήσθω τὸ πτερωτῷ εἶναι· οὐ γὰρ ἔτι ἔσται τὸ πτερὸν τῶν
πρὸς τι· μὴ γὰρ ὅντος πτερωτοῦ οὐδὲ πτερὸν ἔσται τινός.—
10 ὥστε δεῖ μὲν ἀποδιδόναι πρὸς ὃ ποτε οἰκείως λέγεται· καν
μὲν ὄνομα ἢ κείμενον ρᾶδία ἢ ἀπόδοσις γίγνεται, μὴ ὅν-
τος δὲ ἀναγκαῖον ἵσως ὀνοματοποιεῖν. οὕτω δὲ ἀποδιδο-
μένων φανερὸν ὅτι πάντα τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιστρέφοντα
ρῆθήσεται.

15 Δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι ἄμα τῇ φύσει εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν
τῶν πλείστων ἀληθές ἐστιν· ἄμα γὰρ διπλάσιόν τέ ἐστι
καὶ ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος ὅντος διπλάσιόν ἐστιν, καὶ δού-
λου ὅντος δεσπότης ἐστίν· δμοίως δὲ τούτοις καὶ τὰ
ἄλλα. καὶ συναναιρεῖ δὲ ταῦτα ἄλληλα· μὴ γὰρ ὅντος
20 διπλασίου οὐκ ἐστιν ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος μὴ ὅντος οὐκ
ἐστι διπλάσιον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσα
τοιαῦτα.—οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πρὸς τι ἀληθές δοκεῖ
τὸ ἄμα τῇ φύσει εἶναι· τὸ γὰρ ἐπιστητὸν τῆς ἐπιστήμης
πρότερον ἀν δόξειεν εἶναι· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ προϋπαρ-
25 χόντων τῶν πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν· ἐπ'
όλιγων γὰρ ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἵδοι τις ἀν ἄμα τῷ ἐπιστητῷ τὴν
ἐπιστήμην γιγνομένην. ἔτι τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἀναιρεθὲν συν-
αναιρεῖ τὴν ἐπιστήμην, ἢ δὲ ἐπιστήμη τὸ ἐπιστητὸν οὐ συν-
αναιρεῖ· ἐπιστητοῦ γὰρ μὴ ὅντος οὐκ ἐστιν ἐπιστήμη, —οὐ-
30 δενὸς γὰρ ἔτι ἐσται ἐπιστήμη,— ἐπιστήμης δὲ μὴ οὕσης οὐδὲν
κωλύει ἐπιστητὸν εἶναι· οἶν τοῦ κύκλου τετραγω-

5 αὐτῷ ?ομ. ΛΙΓ 7 ἔσται PI 11 κείμενον+καὶ PG: [ΔΛΙ]
14 λέγεται ΔΛ, ?P: *σ 16 ἐστιν+ἐπ' ἐνίων δὲ οὐκ (+ἔστιν (φ)) ἀληθές
ΡΙφ: *ο 17 ἡμισυ+ἔστι πΙΓ(φ): *ο ἔστιν+καὶ δεσπότου ὅντος
δοῦλός ἐστιν B 23-4 πρότερον ἀν δόξειε τῆς ἐπιστήμης B: *αφ 24
ὑπαρχόντων π, ?ΛΙΓ: *αφσ^c 26 ἀν ομ. πΙα^c(φ^c): ante ἢ pos. B: *π:
[ΔΛΡΓ] 29 ἐπιστητοῦ+μὲν πB: [ΔΛΡ] 31 καὶ ομ. φο: *α: [ΔΛΡΓ]

νισμὸς εἴηγε ἔστιν ἐπιστητόν, ἐπιστήμη μὲν αὐτοῦ οὐκ ἔστιν οὐδέπω, αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιστητὸν ἔστιν. ἔτι ζώου μὲν ἀναιρεθέντος οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, τῶν δὲ ἐπιστητῶν πολλὰ ἐνδέχεται εἶναι.—όμοίως δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως ἔχει 35 τὸ γὰρ αἰσθητὸν πρότερον τῆς αἰσθήσεως δοκεῖ εἶναι τὸ μὲν γὰρ αἰσθητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν αἴσθησιν, η δὲ αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ συναναιρεῖ. αἱ γὰρ αἰσθήσεις περὶ σῶμα καὶ ἐν σώματί εἰσιν, αἰσθητοῦ δὲ ἀναιρεθέντος ἀνήρηται καὶ σῶμα, —τῶν γὰρ αἰσθητῶν καὶ τὸ σῶμα,— σώ- 8^a ματος δὲ μὴ ὄντος ἀνήρηται καὶ η αἴσθησις, ὥστε συναναιρεῖ τὸ αἰσθητὸν τὴν αἴσθησιν. η δέ γε αἴσθησις τὸ αἰσθητὸν οὕτω ζώου γὰρ ἀναιρεθέντος αἴσθησις μὲν ἀνήρηται, αἰσθητὸν δὲ ἔσται, οἷον σῶμα, θερμόν, γλυκύ, 5 πικρόν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ἔστιν αἰσθητά: ἔτι η μὲν αἴσθησις ἄμα τῷ αἰσθητικῷ γίγνεται, —ἄμα γὰρ ζῷον τε γίγνεται καὶ αἴσθησις,— τὸ δέ γε αἰσθητὸν ἔστι καὶ πρὸ τοῦ αἴσθησιν εἶναι, —πῦρ γὰρ καὶ ψδωρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐξ ὧν καὶ τὸ ζῷον συνίσταται, ἔστι καὶ πρὸ τοῦ ζῷον ὅλως ιο εἶναι η αἴσθησιν,— ὥστε πρότερον ἂν τῆς αἰσθήσεως τὸ αἰσθητὸν εἶναι δόξειεν.

"Ἐχει δὲ ἀπορίαν πότερον οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι λέγεται, καθάπερ δοκεῖ, η τοῦτο ἐνδέχεται κατά τινας τῶν δευτέρων οὐσιῶν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρώτων οὐσιῶν ἀληθέρες ἔστιν οὔτε γὰρ τὰ δλα οὔτε τὰ μέρη πρός τι λέγεται· ὁ γὰρ τὸς ἀνθρωπος οὐ λέγεται τινός τις ἀνθρωπος, οὐδὲ ὁ τὸς βοῦς τινός τις βοῦς· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ μέρη· η

32 εἴγε] εἰ ποσ^c: *φο: [T] μὲν] γὰρ Δ: μὲν γὰρ I: *φοσ^c 33 οὕπω οσ^c: πω φ: [T] αὐτὸ (τοῦτο ο,?Λ) om. φσ^c τὸ ante δὲ pos. φσ^c: om. B: [T] 34 ἔσται B(φ) 35 ἔχει ante τούτοις pos. π, post τούτοις API: om. Γ,?φ 8^a prius καὶ + τὸ B: [T] τῶν . . . σῶμα om. ΔΓ 4 οὕτω + συναναιρεῖ BΔP η αἴσθησις π: [T] ἀναιρεῦται π: [ΔΠΙΓ] 5 ἔστι BΔ: [A] σῶμα οἷον B(Δ) 7 τε om. φ: [ΔΛΡΓ] 8 η αἴσθησις π: *φ: [T] 10 prius καὶ om. φ,?Γ: [A] συνίσταται + τὸ αἰσθητὸν B: *φ ὅλως ζῷον π: *φ 14 τοῦτο + μὲν Λη: *ο:[ΔP]

γὰρ τὸς χείρ οὐ λέγεται τινός τις χείρ ἀλλὰ τινὸς χείρ,
 20 καὶ ἡ τὸς κεφαλὴ οὐ λέγεται τινός τις κεφαλὴ ἀλλὰ
 τινὸς κεφαλή. ὥσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν,
 ἐπὶ γε τῶν πλείστων οἷον ὁ ἄνθρωπος οὐ λέγεται τινὸς ἄν-
 θρωπος, οὐδὲ ὁ βοῦς τινὸς βοῦς, οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς ξύλον,
 ἀλλὰ τινὸς κτῆμα λέγεται. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν τοιούτων φα-
 25 νερὸν ὅτι οὐκ ἔστι τῶν πρός τι, ἐπ’ ἐνίων δὲ τῶν δευτέρων
 οὐσιῶν ἔχει ἀμφισβήτησιν οἷον ἡ κεφαλὴ τινὸς λέγεται
 κεφαλὴ καὶ ἡ χείρ τινὸς λέγεται χείρ καὶ ἔκαστον τῶν
 τοιούτων, ὥστε ταῦτα τῶν πρός τι δόξειεν ἂν εἶναι.—εἰ
 μὲν οὖν ἵκανως ὁ τῶν πρός τι δρισμὸς ἀποδέδοται, ἡ τῶν πάνυ
 30 χαλεπῶν ἡ τῶν ἀδυνάτων ἔστι τὸ λῦσαι ὡς οὐδεμία οὐσία
 τῶν πρός τι λέγεται· εἰ δὲ μὴ ἵκανως, ἀλλ’ ἔστι τὰ πρός τι
 οἷς τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πρός τί πως ἔχειν, ἵσως ἂν
 ῥηθείη τι πρὸς αὐτά. ὁ δὲ πρότερος δρισμὸς παρακολουθεῖ
 μὲν πᾶσι τοῖς πρός τι, οὐ μὴν τοῦτό γέ ἔστι τὸ πρός τι
 35 αὐτοῖς εἶναι τὸ αὐτὰ ἅπερ ἔστιν ἑτέρων λέγεσθαι. ἐκ δὲ
 τούτων δῆλόν ἔστιν ὅτι ἔάν τις εἰδῇ τι ὠρισμένως τῶν πρός τι,
 κάκεῖνο πρὸς ὃ λέγεται ὠρισμένως εἴσεται. φανερὸν
 μὲν οὖν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔστιν· εἰ γὰρ οἶδε τις τόδε τι ὅτι
 τῶν πρός τί ἔστιν, ἔστι δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρός τι ταῦτὸ τῷ
 40 πρός τί πως ἔχειν, κάκεῖνο οἶδε πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχειν·
 εἰ γὰρ οὐκ οἶδεν ὅλως πρὸς ὃ τοῦτό πως ἔχει, οὐδὲν εἰ
 πρός τί πως ἔχει εἴσεται. καὶ ἐπὶ τῶν καθ’ ἔκαστα δὲ δῆ-
 λον τὸ τοιοῦτον οἷον τόδε τι εἰ οἶδεν ἀφωρισμένως ὅτι ἔστι
 5 διπλάσιον, καὶ ὅτου διπλάσιόν ἔστιν εὐθὺς ἀφωρισμένως οἶ-
 δεν, —εἰ γὰρ μηδενὸς τῶν ἀφωρισμένων οἶδεν αὐτὸ διπλά-
 σιον, οὐδὲν εἰ ἔστι διπλάσιον ὅλως οἶδεν· ὥσαύτως δὲ καὶ

19 τις οι. <i>ΡΓ</i>	χείρ ἀλλὰ τινὸς οι. <i>ΔΓ</i>	22 ὁ οι. π.: *σ ^c : [T]
23 ὁ οι. π(σ ^c): [T]	30 λῦσαι] δεῖξαι <i>ΒΦσ^c</i> : λῦσαι ἡ δεῖξαι <i>P</i> : *η	
33 ταῦτα <i>ΔΦ^d</i> : [<i>ΛΡΓ</i>]	34 ταῦτό <i>ΒΦ^c</i>	35 δὴ <i>ΒΛ(α)(φ)</i> , ? <i>I</i> :
[<i>ΡΓ</i>] 38 αὐτῶν <i>ΒΡ</i>	39 ἔστι τῶν πρός τι <i>Β</i> τῷ] τὸ <i>Δ</i> , ? <i>Λ</i>	
8 ^b 2 οὐκ] μὴ π.: [T]	6 μὴ τινος π.: [<i>ΔΛΡ</i>]	διπλάσιον + εἶναι (vel οὐ) <i>T</i> 7 διπλάσιόν ἔστιν <i>B</i> : [T]

τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιον ἔστι, καὶ ὅτου κάλλιον ἔστιν ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἰδέναι διὰ ταῦτα, (οὐκ ἀορίστως δὲ εἴσεται ὅτι τοῦτό ἔστι χείρονος κάλλιον· ὑπόληψις ιο γὰρ τὸ τοιοῦτο γίγνεται, οὐκ ἐπιστήμη· οὐ γὰρ ἔτι εἴσεται ἀκριβῶς ὅτι ἔστι χείρονος κάλλιον· εἰ γὰρ οὕτως ἔτυχεν, οὐδέν ἔστι χεῖρον αὐτῷ). ὥστε φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον ἔστιν, ὃ ἂν εἰδῇ τις τῶν πρὸς τι ὡρισμένως, κάκεῖνο πρὸς ὃ λέγεται ὡρισμένως εἰδέναι. τὴν δέ γε κεφαλὴν καὶ τὴν 15 χεῖρας καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων αἱ εἰσιν οὐσίαι αὐτὸ μὲν ὅπερ ἔστιν ὡρισμένως ἔστιν εἰδέναι, πρὸς ὃ δὲ λέγεται οὐκ ἀναγκαῖον· τίνος γὰρ αὗτη ἡ κεφάλὴ ἢ τίνος ἡ χείρ οὐκ 20 ἔστιν εἰδέναι ὡρισμένως. ὥστε οὐκ ἄν εἴη ταῦτα τῶν πρὸς τι εἰ δὲ μή ἔστι τῶν πρὸς τι, ἀληθὲς ἄν εἴη λέγειν ὅτι 25 οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς τί ἔστιν. ἵσως δὲ χαλεπὸν περὶ τῶν τοιούτων σφόδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις ἐπεσκεμμένον, τὸ μέντοι διηπορηκέναι ἐφ' ἔκαστον αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν ἔστιν.

8 Ποιότητα δὲ λέγω καθ' ἣν ποιοί τινες λέγονται. 25 ἔστι δὲ ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων. ἐν μὲν οὖν εἶδος ποιότητος ἔξις καὶ διάθεσις λεγέσθωσαν. διαφέρει δὲ ἔξις διαθέσεως τῷ μονιμώτερον καὶ πολυχρονιώτερον εἶναι· τοιαῦται δὲ αἱ τε ἐπιστῆμαι καὶ αἱ ἀρεταί· ἡ τε γὰρ ἐπιστήμη δοκεῖ τῶν παραμονίμων εἶναι καὶ δυσκινήτων, ἐὰν καὶ 30 μετρίως τις ἐπιστήμην λάβῃ, ἐάνπερ μὴ μεγάλη μεταβολὴ γένηται ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἀρετή· οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ

8 ἔστι+ἀφωρισμένως B(Λ) ἔστιν+εὐθύς ΒΔ 10 εἴσεται ομ.
 n(Λ)PI: *φ 11-12 ἀκριβῶς εἴσεται B: *σ^c 14 prius δ] ὅτι B(Δ)σ^c:
 [Λ] 14 et 15 ἀφωρισμένως B: *σ^c: [ΛΡΙΓ] 15 εἰδέναι] ἀναγκαῖον εἰδ.
 B: εἴσεται Δσ^c 20 ἔστι+ταῦτα B 21 περὶ] ὑπὲρ B(α)φ: *σ^c: [Τ]
 23 ἐφ'] περὶ φ: ομ. σ: [Τ] ἔκάστου Βφ: [Τ] 25 τινες+εἶναι
 B(φ): *πο^cη^dσ^d λεγόμεθα Λπ(η)σ^c: *φη^cσ^d 28 πολυχρονιώτερον
 εἶναι καὶ μονιμώτερον B: *ο 29 prius τε ομ. n(φ): [ΔΛΡΓ] 30
 ἐὰν+τε B: *οσ^c: [Τ] 33 tert. ἡ ομ. n: [Τ]

35 ἔκαστον τῶν τοιούτων οὐκ εὐκίνητον δοκεῖ εἶναι οὐδ' εὐ-
μετάβολον. διαθέσεις δὲ λέγονται ᾧ ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ³
μεταβάλλοντα, οἷον θερμότης καὶ κατάψυξις καὶ νόσος
καὶ ύγίεια καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· διάκειται μὲν γάρ
πως κατὰ ταύτας ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ
θερμοῦ ψυχρὸς γιγνόμενος καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νο-
9α σεῖν· ὥσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, εἰ μή τις καὶ αὐ-
τῶν τούτων τυγχάνοι διὰ χρόνου πλῆθος ἥδη πεφυσιωμένη
καὶ ἀνίατος ἡ πάνυ δυσκίνητος οὖσα, ἦν ἄν τις ἵσως ἔξιν
ἥδη προσαγορεύοι. φανερὸν δὲ ὅτι ταῦτα βούλονται ἔξεις
5 λέγειν ᾧ ἐστι πολυχρονιώτερα καὶ δυσκινητότερα· τοὺς γὰρ
τῶν ἐπιστημῶν μὴ πάνυ κατέχοντας ἀλλ' εὐκινήτους ὄντας
οὗ φασὶν ἔξιν ἔχειν, καίτοι διάκεινται γέ πως κατὰ τὴν
ἐπιστήμην ἡ χεῖρον ἡ βέλτιον. ὥστε διαφέρει ἔξις διαθέσεως
τῷ τὸ μὲν εὐκίνητον εἶναι τὸ δὲ πολυχρονιώτερόν τε καὶ
ιο δυσκινητότερον.—εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἔξεις καὶ διαθέσεις, αἱ δὲ
διαθέσεις. οὐκ ἔξιν ἀνάγκης ἔξεις· οἵ μὲν γὰρ ἔξεις ἔχοντες
καὶ διάκεινται πως κατὰ ταύτας, οἵ δὲ διακείμενοι οὐ
πάντως καὶ ἔξιν ἔχουσιν.

15 "Ετερον δὲ γένος ποιότητος καθ' ὃ πυκτικοὺς ἡ δρομι-
κοὺς ἡ ὑγιεινοὺς ἡ νοσώδεις λέγομεν, καὶ ἀπλῶς ὅσα
κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἡ ἀδυναμίαν λέγεται. οὐ γὰρ τῷ
διακεῖσθαι πως ἔκαστον τῶν τοιούτων λέγεται, ἀλλὰ
τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ ποιῆσαι τι ρᾳδίως
ἡ μηδὲν πάσχειν οἷον πυκτικοὶ ἡ δρομικοὶ λέγονται
20 οὐ τῷ διακεῖσθαι πως ἀλλὰ τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν
τοῦ ποιῆσαι τι ρᾳδίως, ὑγιεινοὶ δὲ λέγονται τῷ δύναμιν

39 γενόμενος Δ: [ΛΡΙΓ] 9^{α2} τυγχάνει πο(φ): [Τ] 3 ἀνίατος]
ἀκίνητος η: *φο [ἴσως] ὡς ηΔ, ?ΡΓ: [ἴσως ὡς ο: om. Λ(φ)] 4 προσ-
αγορεύσοι Βο: -ση φ: [Τ] 12 διάκεινται+γέ Β: [Τ] 14 ποιότητος
οτ. Γσ: *αφοη δρομικοὺς... πυκτικοὺς σ(ο): *φη [η] καὶ Δ(ο): *φησ
17 διακεῖσθαι+γέ Β: *αφοσ^c: [Τ] τοιούτων+ποιὸν ο: *φ: [Γ] ἀλλὰ
+μᾶλλον ο: *σ^c 18 φυσικὴν+ἡ ἀδυναμίαν ΒΔ: *οσ^c 20 φυσικὴν οτ.
ΛΓ(φ^c): [Ι] 21 ρᾳδίως+ἡ μηδὲν πάσχειν Β: *φ^c δὲ] τε Β: *παφ^c

ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥᾳδίως, νοσώδεις δὲ τῷ ἀδυναμίαν ᔹχειν τοῦ μηδὲν πάσχειν. ὅμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακὸν ᔹχει τὸ μὲν γὰρ σκληρὸν λέγεται τῷ δύναμιν ᔹχειν 25 τοῦ μὴ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι, τὸ δὲ μαλακὸν τῷ ἀδυναμίαν ᔹχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου.

Τρίτον δὲ γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη· ᔹστι δὲ τὰ τοιάδε οἷον γλυκύτης τέ καὶ πικρότης καὶ στρυφνότης καὶ πάντα τὰ τούτοις συγγενῆ, ᔹτι δὲ θερμότης 30 καὶ ψυχρότης καὶ λευκότης καὶ μελανία. ὅτι μὲν οὖν αὗται ποιότητές εἰσιν φανερόν· τὰ γὰρ δεδεγμένα ποιὰ λέγεται κατ' αὐτάς οἷον τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι λέγεται γλυκύ, καὶ τὸ σῶμα λευκὸν τῷ λευκότητα δεδέχθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ᔹχει. παθητικαὶ 35 δὲ ποιότητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα τὰς ποιότητας πεπονθέναι τι οὔτε γὰρ τὸ μέλι τῷ πεπονθέναι τι 9b λέγεται γλὺκυ, οὔτε τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων οὐδέν. ὅμοίως δὲ τούτοις καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης παθητικαὶ ποιότητες λέγονται οὐ τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα πεπονθέναι τι, τῷ δὲ κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἐκάστην τῶν εἰρη- 5 μένων ποιοτήτων πάθους εἶναι ποιητικὴν παθητικαὶ ποιότητες λέγονται· ἡ τε γὰρ γλυκύτης πάθος τι κατὰ τὴν γεῦσιν ἐμποιεῖ καὶ ἡ θερμότης κατὰ τὴν ἀφήν, ὅμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι. λευκότης δὲ καὶ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροιαὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς εἰρημένοις παθητικαὶ ποιότητες 10 λέγονται, ἀλλὰ τῷ αὐτὰς ἀπὸ πάθους γεγενῆσθαι. ὅτι μὲν οὖν γίγνονται διὰ πάθος πολλαὶ μεταβολαὶ χρωμάτων, δῆλον· αἰσχυνθεὶς γάρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο καὶ φοβηθεὶς

22 ῥᾳδίως οτι. Λ(φ^c): *π 23 ᔹχειν+φυσικὴν ΒΔφ^c 24 πάσχειν+
ῥᾳδίως Β: +ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων πΡφ^c 25 et 26 τῷ] τὸ Β
29-30 καὶ πικρότης οτι. Γ: καὶ στρυφνότης οτι. ΔΛ 30 δὲ+καὶ ΡΓ:
[ΔΛΙ] 32 δεδεγμένα+αὐτὰ (Δ)Λ 33 κατὰ ταύτας π: [Τ]
34 γλυκὺ λέγεται ΒΔΓ: *σ^c: [ΛΡΙ] 35 δὲ οτι. π: [ΔΛ] 9b₄
ποιότητες οτι. π(Λ) 31 γεγονέναι Βο: *σ^c: [Τ]

ώχρօς καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων ὥστε καὶ εἴ τις φύσει
 15 τῶν τοιούτων τι παθῶν πέπονθεν, τὴν ὅμοίαν χροιὰν
 εἰκός ἐστιν ἔχειν αὐτόν· ηὕτις γὰρ νῦν ἐν τῷ αἰσχυνθῆ-
 ναι διάθεσις τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐγένετο, καὶ κατὰ φυσι-
 κὴν σύστασιν ἡ αὐτὴ γένοιτ’ ἀν διάθεσις, ὥστε φύσει καὶ
 τὴν χροιὰν ὅμοίαν γίγνεσθαι.—ὅσα μὲν οὖν τῶν τοιού-
 20 τῶν συμπτωμάτων ἀπό τινων παθῶν δυσκινήτων καὶ παρα-
 μονίμων τὴν ἀρχὴν εἴληφε ποιότητες λέγονται εἴτε
 γὰρ ἐν τῇ κατὰ φύσιν συστάσει ὠχρότης ἢ μελανία
 γεγένηται, ποιότης λέγεται, —ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λε-
 γόμεθα,— εἴτε διὰ νόσου μακρὰν ἢ διὰ καῦμα [τὸ αὐτὸν]
 25 συμβέβηκεν ὠχρότης ἢ μελανία, καὶ μὴ ῥᾳδίως ἀποκαθ-
 ἴστανται ἢ καὶ διὰ βίου παραμένουσι, ποιότητες καὶ αὐ-
 ταὶ λέγονται, —ὅμοίως γὰρ ποιοὶ κατὰ ταύτας λεγόμεθα.—
 ὅσα δὲ ἀπὸ ῥᾳδίως διαλυομένων καὶ ταχὺ ἀποκαθισταμένων
 γίγνεται πάθη λέγεται οὐ γὰρ λέγονται ποιοί τινες
 30 κατὰ ταῦτα οὔτε γὰρ ὁ ἐρυθριῶν διὰ τὸ αἰσχυνθῆναι
 ἐρυθρίας λέγεται, οὔτε ὁ ὠχριῶν διὰ τὸ φοβεῖσθαι
 ὠχρίας, ἀλλὰ μᾶλλον πεπονθέναι τι. ὥστε πάθη μὲν τὰ
 τοιαῦτα λέγεται, ποιότητες δὲ οὐ.—ὅμοίως δὲ τούτοις
 καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν παθητικὰ ποιότητες καὶ πάθη λέ-
 35 γεται, ὅσα τε γὰρ ἐν τῇ γενέσει εὐθὺς ἀπό τινων πα-
 θῶν γεγένηται ποιότητες λέγονται, οἷον ἢ τε μανικὴ
 10^a ἔκστασις καὶ ἡ ὀργὴ καὶ τὰ τοιαῦτα ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύ-
 τας λέγονται, ὀργίλοι τε καὶ μανικοί. ὅμοίως δὲ καὶ ὅσαι
 ἔκστάσεις μὴ φυσικαί, ἀλλ’ ἀπό τινων ἄλλων συμπτωμάτων

15 τι+συμπτωμάτων ἢ π πέπονθεν+ἐκ τινῶν φυσικῶν συμπτωμάτων
 16 αὐτὸν ἔχειν ἐστίν π: [A] 18 διάθεσις ομ. B 21 εἴληφε+
 παθητικὰ (A),?σ^c 23 ποιότητες λέγονται BΔΓ 24 τὸ αὐτὸν]
 τοῦτο I: τὸ αὐτὸν τοῦτο B: τὸ τοιοῦτο Δ: ομ. A 27 γὰρ ομ. PG:
 *αφη 30 ταύτας B: [T] 31 φοβηθῆναι B: [T] 32 τῷ πεπονθέναι
 BI,?A 34 λέγονται οφη: [T] 35 τε] μὲν B: ομ. (a): *φη:
 [T] παθῶν+δυσκινήτων φ: *η 36 γεγένηται ο(φ)η: [T] 10^a
 λέγονται+οἰον η,?AI ὅσαι] ἄλλαι η: ὅσαι ἄλλαι (a)φ

γεγένηται δυσαπάλλακτοι ἢ καὶ ὅλως ἀκίνητοι, ποιότητες καὶ τὰ τοιαῦτα· ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λέγονται.⁵ ὅσα δὲ ἀπὸ ταχὺ καθισταμένων γίγνεται πάθη λέγεται, οἷον εἰ λυπούμενος ὁργιλώτερός ἐστιν· οὐ γὰρ λέγεται ὁργίλος ὁ ἐν τῷ ποιούτῳ πάθει ὁργιλώτερος ὅν, ἀλλὰ μᾶλλον πεπονθέναι τι ὥστε πάθη μὲν λέγεται τὰ τοιαῦτα, ποιότητες δὲ οὕ.

10

Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος σχῆμα τε καὶ ἡ περὶ ἔκαστον ὑπάρχουσα μορφή, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εὐθύτης καὶ καμπυλότης, καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιόν ἐστιν· καθ' ἔκαστον γὰρ τούτων ποιόν τι λέγεται· τῷ γὰρ τρίγωνον ἢ τετράγωνον εἶναι ποιόν τι λέγεται, καὶ τῷ εὐθὺν ἢ καμπύλον.¹⁵ καὶ κατὰ τὴν μορφὴν δὲ ἔκαστον ποιόν τι λέγεται. τὸ δὲ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον δόξειε μὲν ὅν ποιὸν σημαίνειν, ἔοικε δὲ ἀλλότρια τὰ τοιαῦτα εἶναι τῆς περὶ τὸ ποιὸν διαιρέσεως· θέσιν γάρ τινα μᾶλλον φαίνεται τῶν μορίων ἐκάτερον δηλοῦν· πυκνὸν μὲν γὰρ τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις, μανὸν δὲ τῷ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων· καὶ λεῖον μὲν τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κεῖσθαι, τραχὺ δὲ τῷ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν.— ἵστις μὲν οὖν καὶ ἄλλος ὅν τις φανείη τρόπος ποιότητος, ἀλλ' ²⁵ οἵ γε μάλιστα λεγόμενοι σχεδὸν τοσοῦτοί εἰσιν.

Ποιότητες μὲν οὖν εἰσὶν αἱ εἰρημέναι, ποιὰ δὲ τὰ κατὰ ταύτας παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὅπωσοῦν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πλείστων καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων παρωνύμως λέγεται, οἷον ἀπὸ τῆς λευκότητος ὁ λευκὸς καὶ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὁ

4 ἄλλως B 5. τοιαῦτα+λέγεται A_I λέγονται+όργιλοι τε καὶ μανικοί B 7 λυπούμενος+τις A_I 12 εὐθύτης+τε Iη: *φ: [ΔΛΡΓ]
 13 τι+ἄλλο πσ^c: *φ 14-15 τῷ bis] τὸ B(A): [P] 15 ἢ] καὶ
 ΔΛ καμπύλον+εἶναι BΔ 16 τι om. nΓ(Α) 17 τὸ ter om. n:
 *φ: [T] 18 ποιὸν+τι nΒφ: [A] 19 μᾶλλόν τινα B: *φ: [T] 25
 τις om. Γσ^c: *αφο: [A] 26 τοιοῦτοι ο,?ΡΓ: οὗτοι Δφ,?Λ 28
 ἄλλως om. Δ(Α)Γπ(σ^c): *ο 30-1 ὁ ter om. B: *ο: [ΛΡΙΓ]

δίκαιος, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἐπ' ἐνίων δὲ διὰ τὸ μὴ κεῖσθαι ταῖς ποιότησιν ὄνόματα οὐκ ἐνδέχεται παρωνύμως ἀπ'. αὐτῶν λέγεσθαι· οἶν ὁ δρομικὸς ἢ ὁ πυκτικὸς

35 ὁ κατὰ δύναμιν φυσικὴν λεγόμενος ἀπ' οὐδεμιᾶς ποιότητος

10^b παρωνύμως λέγεται· οὐ γὰρ κεῖται ὄνόματα ταῖς δυνάμεσι καθ' ἃς οὗτοι ποιοὶ λέγονται, ὥσπερ καὶ ταῖς ἐπιστήμαις καθ' ἃς πυκτικοὶ ἢ παλαιστρικοὶ οἱ κατὰ διάθεσιν λέγονται, —πυκτικὴ γὰρ ἐπιστήμη λέγεται καὶ παλαιστρική, ποιοὶ δὲ ἀπὸ 5 τούτων παρωνύμως οἱ διακείμενοι λέγονται.— ἐνίστε δὲ καὶ ὄνόματος κειμένου οὐ λέγεται παρωνύμως τὸ κατ' αὐτὴν ποιὸν λεγόμενον, οἶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος· τῷ γὰρ ἀρετὴν ἔχειν σπουδαῖος λέγεται, ἀλλ' οὐ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· οὐκ ἐπὶ πολλῶν δὲ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. ποιὰ οὖν 10 λέγεται τὰ παρωνύμως ἀπὸ τῶν εἰρημένων ποιοτήτων λεγόμενα ἢ ὅπωσοῦν ἄλλως ἀπ' αὐτῶν.

‘Υπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν, οἶν δικαιοσύνη, ἀδικίᾳ ἐναντίον καὶ λευκότης μελανίᾳ καὶ τάλλα ὡσαύτως, καὶ τὰ κατ' αὐτὰς δὲ ποιὰ λεγόμενα, οἶν τὸ 15 ἀδικον τῷ δικαίῳ καὶ τῷ λευκὸν τῷ μέλανι. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τὸ τοιοῦτον τῷ γὰρ πυρρῷ ἢ ὠχρῷ ἢ ταῖς τοιαύταις χροιαῖς οὐδέν ἐστιν ἐναντίον ποιοῖς οὖσιν.— ἔτι ἐὰν τῶν ἐναντίων θάτερον ἢ ποιόν, καὶ τὸ λοιπὸν ἐσται ποιόν. τοῦτο δὲ δῆλον προχειριζομένω τὰς ἄλλας κατηγορίας, οἶν εἰ ἐστιν 20 ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, ποιὸν δὲ ἡ δικαιοσύνη, ποιὸν ἄρα καὶ ἡ ἀδικίᾳ οὐδεμίᾳ γὰρ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἐφαρμόζει τῇ ἀδικίᾳ, οὕτε ποσὸν οὕτε πρός τι

33 ἐνδέχεται + τὰ λεγόμενα n: *ο 34 ὁ bis om. B: [ΔΡΙΓ] 35
φύσει n 1οβι δνομα πΛ δυνάμεσι + ταύταις ΔΡ 2 καὶ
om. B: [ΡΙΓ] 3 οἱ om. B: [ΔΡ] 4 λέγεται ἐπιστήμη B: [Τ]
9 οὖν] τοίνυν B: *σ: [Τ] 10 παρωνύμως τὰ B: *σ: [Ρ] 11
ὅπωσοῦν ἄλλως] ὅπως n: *σ 12 ἡ δικαιοσύνη n: *φοσ^c: [Τ] 14
δὲ ante ὡσαύτως pos. B: [ΔΔΡΓ] κατὰ ταύτας B: [Τ] 16 τοιοῦτον +
συμβαίνει n 17 ἐστιν om. B ἔτι + δὲ B: *φη: [ΔΔΡ] 19
δῆλον + ἐκ τῶν καθ' ἔκαστα Pφ 21 ἄρα om. nΠΓ 22 ἐφαρμόσει
nΒΙ τὸ ποσὸν . . . τὸ πρός BΓ, ?Δ: [ΔΡΙ]

οὔτε πού, οὐδ' ὅλως τι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἀλλ' ἢ ποιόν· ώσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατὰ τὸ ποιὸν ἔναντίων.

25

Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον τὰ ποιά· λευκὸν γὰρ μᾶλλον καὶ ἥπτον ἔτερον ἔτερου λέγεται, καὶ δίκαιον ἔτερον ἔτερου μᾶλλον. καὶ αὐτὸ δὲ ἐπίδοσιν λαμβάνει, —λευκὸν γὰρ ὃν ἔτι ἔνδέχεται λευκότερὸν γενέσθαι·— οὐ πάντα δέ, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα· δικαιοσύνη γὰρ δικαιοσύνης ζοεὶ λέγεται μᾶλλον ἀπορήσειν ἂν τις, ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διαθέσεων. ἔνιοι γὰρ διαμφισβητοῦσι περὶ τῶν τοιούτων δικαιοσύνην μὲν γὰρ δικαιοσύνης οὐ πάνυ φασὶ μᾶλλον καὶ ἥπτον λέγεσθαι, οὐδὲ ὑγίειαν ὑγιείας, ἥπτον μέντοι ἔχειν ἔτερον ἔτερου ὑγίειάν φασι, καὶ δικαιοσύνην ἥπτον ἔτερον ἔτερου, ώσαύτως δὲ καὶ γραμματικὴν καὶ τὰς 11^a ἄλλας διαθέσεις. ἀλλ' οὖν τά γε κατὰ ταύτας λεγόμενα ἀναμφισβητήτως ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον γραμματικώτερος γὰρ ἔτερος ἔτερου λέγεται καὶ δικαιότερος καὶ ὑγιεινότερος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ώσαύτως. τρίγωνον δὲ καὶ 5 τετράγωνον οὐ δοκεῖ τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεσθαι, οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐδέν· τὰ μὲν γὰρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τριγώνου λόγον καὶ τὸν τοῦ κύκλου πάνθ' ὅμοίως τρίγωνα ἢ κύκλοι εἰσίν, τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων οὐδὲν ἔτερον ἔτερου μᾶλλον ρήθησεται· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τὸ τετράγωνον τοῦ ἔτε- 10

23 τὸ ποὺ ?ΔΡ: [ΛΙΓ] τι ομ. π: [Τ] τὸ ποιόν Γ, ?Δ: [ΛΡΙ]
 24 ἄλλων+τῶν Βσ: [Τ] 27 καὶ ἥπτον ομ. Β: *φ 28 ἔτερου+
 λέγεται Β, ?Δ: [Ρ] μᾶλλον (ante ἔτερον pos. Β)+καὶ ἥπτον ΔΔ: 31
 [Ρ] 29 ἔτι ομ. ΛΡΙΓ 31 λέγοιτο Β: *φσ^c: [Τ] μᾶλλον
 +καὶ ἥπτον πΙφ: *σ^c 32 ἀμφισβητοῦσιν π, ?π: [Τ] 33
 δικαιοσύνην] -νη πΒ: [ΡΙΓ] 34 φασὶ+δεῖν Β λέγεσθαι μᾶλλον
 καὶ ἥπτον ΒΔΙ 35 φασι ομ. Β 11^a alt. ἥπτον ομ. Β
 ἔτερου+ἔχειν πΛΓ 2 λεγόμενα+ποιὰ ΔΛσ^c 3 καὶ ἥπτον
 ομ. (Δ)Γσ^c 4-5 ὑγιεινότερος καὶ δικαιότερος ΒΔ: *σ^c 6 μᾶλ-
 λον+καὶ (+τὸ Δο) ἥπτον Δλφο: *σ^c: [Ρ] 8 καὶ] ἢ Β: *π: [Ρ] τὸν
 ομ. πΔΓ: [ΛΡ] 9-10 ἔτερον ἔτερου post μᾶλλον pos. Βφ: *π:
 [ΛΡ]

ρομήκους κύκλος ἐστίν· οὐδέτερον γὰρ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύκλου λόγον. ἀπλῶς δέ, ἐὰν μὴ ἐπιδέχηται ἀμφότερα τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, οὐ ρηθῆσεται τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου μᾶλλον. οὐ πάντα οὖν τὰ ποιὰ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον.

15 Τῶν μὲν οὖν εἰρημένων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος, ὅμοια δὲ καὶ ἀνόμοια κατὰ μόνας τὰς ποιότητας λέγεται· ὅμοιον γὰρ ἔτερον ἔτέρῳ οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδὲν ἢ καθ' ὃ ποιόν ἐστιν. ὥστε ἴδιον ἂν εἴη ποιότητος τὸ ὅμοιον ἢ ἀνόμοιον λέγεσθαι κατ' αὐτήν.

20 Οὐ δεῖ δὲ ταράττεσθαι μή τις ἡμᾶς φήσῃ ὑπὲρ ποιότητος τὴν πρόθεσιν ποιησαμένους πολλὰ τῶν πρός τι συγκαταριθμεῖσθαι· τὰς γὰρ ἔξεις καὶ τὰς διαθέσεις τῶν πρός τι εἶναι. σχεδὸν γὰρ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων τὰ γένη πρός τι λέγεται, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα οὐδέν· ή μὲν γὰρ ἐπιστήμη, γένος οὖσα, αὐτὸ δὲ ὅπερ ἐστὶν ἔτέρου λέγεται, —τινὸς γὰρ ἐπιστήμη λέγεται.— τῶν δὲ καθ' ἕκαστα οὐδὲν αὐτὸ δὲ ὅπερ ἐστὶν ἔτέρου λέγεται, οἷον ἡ γραμματικὴ οὐ λέγεται τινὸς γραμματικὴ οὐδὲν ἡ μουσικὴ τινὸς μουσική, ἀλλ' εἰ ἄρα κατὰ τὸ γένος καὶ αὗται πρός τι λέγεται οἷον ἡ γραμματικὴ λέγεται τινὸς ἐπιστήμη, οὐ τινὸς γραμματική, καὶ ἡ μουσικὴ τινὸς ἐπιστήμη, οὐ τινὸς μουσική· ὥστε αἱ καθ' ἕκαστα οὐκ εἰσὶ τῶν πρός τι. λεγόμεθα δὲ ποιοὶ ταῖς καθ' ἕκαστα· ταύτας γὰρ καὶ ἔχομεν, —ἐπιστήμονες γὰρ λεγόμεθα τῷ ἔχειν τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιστημῶν τινά.— ὥστε 35 αὗται ἂν καὶ ποιότητες εἴησαν αἱ καθ' ἕκαστα, καθ' ἃς ποτε καὶ ποιοὶ λεγόμεθα· αὗται δὲ οὐκ εἰσὶ τῶν πρός τι.—

11 ἔσται π: *π 14 ἐπιδέχεται (τὰ ?ομ.) ποιὰ πΔ: [ΛΡΙΓ] alt. τὸ ομ. πΓ: [ΛΡ] 16 καὶ] ἡ πΓ: *φ 18 τῆς ποιότητος Βσ^c: *σ: [Τ] ἡ] καὶ ΒΛΡσ^c: *σ: [Δ] 20 φήσει Β: *φ: [Τ] 22 alt. τὰς ομ. Β: [Τ] 23. εἶναι] ἐλέγομεν εἶν. Β: εἶν. ἐλέγ. ΛΙ πασῶν τῶν ποιοτήτων (φ) 24 ἕκαστον π: *φ: [Τ] μὲν ομ. Ι: [ΔΔ] 26 δὲ+γε π: [Τ] 29 αὗται+τῶν ΒΔΡ: [Α] 31 ἐπιστήμη+λέγεται ΒΔ 32 αἱ ομ. π: [Λ] 34 τινάς Ι: [ΛΡ] 36 ποτε ομ. ΠΛΙ

Ἶτι εἰ τυγχάνει τὸ αὐτὸ ποιὸν καὶ πρός τι ὅν, οὐδὲν ἄτοπον
ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γένεσιν αὐτὸ καταριθμεῖσθαι.

9 Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐναντιό- 11^b
τητα καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον τὸ γὰρ θερμαίνειν
τῷ ψύχειν ἐναντίον καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τῷ ψύχεσθαι καὶ
τὸ ἥδεσθαι τῷ λυπεῖσθαι ὥστε ἐπιδέχεται ἐναντιότητα. καὶ
τὸ μᾶλλον δὲ καὶ τὸ ἥττον θερμαίνειν γὰρ μᾶλλον καὶ ἥτ- 5
τον ἔστι, καὶ θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ λυπεῖσθαι
μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιδέχεται οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν.

[‘Υπὲρ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα λέγεται εἴρηται δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ κεῖσθαι ιο
ἐν τοῖς πρός τι, ὅτι παρώνυμως ἀπὸ τῶν θέσεων λέγεται. ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν,
τοῦ τε ποτὲ καὶ τοῦ ποὺ καὶ τοῦ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ εἶναι οὐδὲν ὑπὲρ
αὐτῶν ἄλλο λέγεται ἢ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἐρρήθη, ὅτι τὸ ἔχειν μὲν σημαίνει τὸ
ὑποδεδέσθαι, τὸ δὲ ποὺ οἶνον ἐν Λυκείῳ, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ὅσα
ΙΟ ὑπὲρ αὐτῶν ἐρρήθη.—ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν προτεθέντων γενῶν ἵκανὰ τὰ εἰρη- 15
μένα περὶ δὲ τῶν ἀντικείμενων, ποσαχῶς εἴωθε ἀντιτίθεσθαι, ρητέον.]

Λέγεται δὲ ἔτερον, ἔτέρῳ ἀντικεῖσθαι τετραχῶς, ἢ
ώς τὰ πρός τι, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς στέρησις καὶ ἔξις,
ἢ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις. ἀντίκειται δὲ ἔκαστον τῶν
τοιούτων, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὡς μὲν τὰ πρός τι οἷον τὸ διπλά- 20
σιον τῷ ἡμίσει, ὡς δὲ τὰ ἐναντία οἷον τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ,
ώς δὲ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν οἷον τυφλότητος καὶ ὅψις,
ώς δὲ κατάφασις καὶ ἀπόφασις οἷον κάθηται - οὐ κάθηται.

"Οσα μὲν οὖν ὡς τὰ πρός τι ἀντίκειται αὐτὰ ἄπερ ἐστὶ²⁵ τῶν ἀντικειμένων λέγεται ἡ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς αὐτά· οἷον τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσεος αὐτὸ δῆπερ ἐστὶ διπλάσιον λέγεται· καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲ τῷ ἐπιστητῷ ὡς τὰ πρός τι ἀντίκειται, καὶ λέγεται γε ἡ ἐπιστήμη αὐτὸ δῆπερ ἐστὶ τοῦ ἐπιστητοῦ· καὶ τὸ ἐπιστητὸν δὲ αὐτὸ δῆπερ ἐστὶ πρὸς τὸ³⁰ ἀντικείμενον λέγεται τὴν ἐπιστήμην· τὸ γὰρ ἐπιστητὸν τινὶ λέγεται ἐπιστητὸν τῇ ἐπιστήμῃ.

"Οσα οὖν ἀντίκειται ὡς τὰ πρός τι αὐτὰ ἄπερ ἐστὶ τῶν ἀντικειμένων ἡ ὁπωσδήποτε πρὸς ἄλληλα λέγεται· τὰ δὲ ὡς τὰ ἐναντία, αὐτὰ μὲν ἄπερ ἐστὶν οὐδαμῶς πρὸς ἄλληλα λέ-³⁵γεται, ἐναντία μέντοι ἄλληλων λέγεται· οὔτε γὰρ τὸ ἀγαθὸν τοῦ κακοῦ λέγεται ἀγαθόν, ἀλλ' ἐναντίον, οὔτε τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος λευκόν, ἀλλ' ἐναντίον. ὥστε διαφέρουσιν αὗται αἱ ἀντιθέσεις ἄλληλων.—ὅσα δὲ τῶν ἐναντίων τοιαῦτά ἐστιν^{12^a} ὥστε ἐν οἷς πέφυκε γίγνεσθαι ἡ ὧν κατηγορεῖται ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, τούτων οὐδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον. [ὦν δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἔστι τι ἀνὰ μέσον πάντως.] οἷον νόσος καὶ ὑγίεια ἐν σώματι ζώου πέφυκε⁵ γίγνεσθαι, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτερον ὑπάρχειν τῷ τοῦ ζώου σώματι ἡ νόσον ἡ ὑγίειαν· καὶ περιττὸν δὲ καὶ ἄρτιον ἀριθμοῦ κατηγορεῖται, καὶ ἀναγκαῖόν γε θάτερον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν ἡ περιττὸν ἡ ἄρτιον· καὶ οὐκ ἔστι γε τούτων οὐδὲν ἀνὰ μέσον, οὔτε νόσου καὶ ὑγιείας οὔτε περιττοῦ καὶ ἄρτιον. ὧν ιο δέ γε μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τούτων ἔστι τι ἀνὰ μέσον· οἷον μέλαν καὶ λευκὸν ἐν σώματι πέφυκε γίγνεσθαι,

26 τοῦ ἡμίσεος om. B: ?τῶν ἡμίσεων π . . . ἐστὶ+έτερον πΒΔΓ:
+ἡμίσεος I alt. διπλάσιον om. π 27 λέγεται+τινὸς γὰρ διπλάσιον πΒ
28 γε] δὲ B: [T] 32 τῶν ἀντικειμένων] ἐτέρων π: τῶν ἔτ. (φ): lacuna
quattuor litt. B: om. Δ: [P] 33 ἡ] λέγεται ἡ πΒΔΦ: [P] ὁπωσοῦν
ἄλλως πΛ: [P] 34 τὰ om. π: *σ: [T] 35 λέγεται+εἶναι π
12^a2 ὑπάρχειν+καὶ ?π: *φ: [T] οὐδὲν αὐτῶν π(φ): [ΛΡΓ] 2-4
ὦν . . . πάντως cf. 9-11 (ὦν . . . μέσον) 3 γε om. π: [T] ἀνὰ
μέσον τι πΓ: [P] 4 πάντων ΛΙ: [P] 9 πρίus καὶ] οὔτε πΛ: [P]

καὶ οὐκ ἀναγκαῖόν γε θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν τῷ σώματι, — οὐ γὰρ πᾶν ἦτοι λευκὸν ἢ μέλαν ἔστιν — καὶ φαῦλον δὲ καὶ σπουδαῖον κατηγορεῖται μὲν καὶ κατ' ἀνθρώπου καὶ κατ' ἄλλων πολλῶν, οὐκ ἀναγκαῖον δὲ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν 15 ἐκείνοις ὥν κατηγορεῖται· οὐ γὰρ πάντα ἦτοι φαῦλα ἢ σπουδαῖά ἔστιν. καὶ ἔστι γέ τι τούτων ἀνὰ μέσον, οἷον τοῦ μὲν λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος τὸ φαιὸν καὶ ὡχρὸν καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα, τοῦ δὲ φαῦλου καὶ τοῦ σπουδαίου τὸ οὔτε φαῦλον οὔτε σπουδαῖον. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν ὀνόματα κεῖται τοῖς ἀνὰ μέσον, 20 οἷον λευκοῦ καὶ μέλανος τὸ φαιὸν καὶ ὡχρόν. ἐπ' ἐνίων δὲ ὀνόματι μὲν οὐκ εὔπορον τὸ ἀνὰ μέσον ἀποδοῦναι, τῇ δὲ ἐκατέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει τὸ ἀνὰ μέσον δρίζεται, οἷον τὸ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν καὶ οὔτε δίκαιον οὔτε ἄδικον.

25

Στέρησις δὲ καὶ ἔξις λέγεται μὲν περὶ ταῦτον τι, οἷον ἡ ὄψις καὶ ἡ τυφλότης περὶ ὀφθαλμόν· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἐν ᾧ πέφυκεν ἡ ἔξις γίγνεσθαι, περὶ τοῦτο λέγεται ἐκάτερον αὐτῶν. ἐστερῆσθαι δὲ τότε λέγομεν ἔκαστον τῶν τῆς ἔξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν καὶ ὅτε πέφυκεν 30 ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχῃ· νωδόν τε γὰρ λέγομεν οὐ τὸ μὴ ἔχον ὀδόντας, καὶ τυφλὸν οὐ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχον ὅτε πέφυκεν ἔχειν· τινὰ γὰρ ἐκ γενετῆς οὔτε ὄψιν οὔτε ὀδόντας ἔχει, ἀλλ' οὐ λέγεται νωδὰ οὐδὲ τυφλά. τὸ δὲ ἐστερῆσθαι καὶ τὸ ἔχειν τὴν ἔξιν οὐκ ἔστι στέρησις καὶ 35 ἔξις· ἔξις μὲν γάρ ἔστιν ἡ ὄψις, στέρησις δὲ ἡ τυφλότης,

12 γε οι. π: [ΔΛΡΓ] ὑπάρχειν τούτων ηΔ: [ΛΡΙΓ] 13 πᾶν + σῶμα πΔΙ: οι. P 15 πολλῶν + καὶ π: [ΔΛΡ] 16 ὥν ἄν κατηγορῆται B: *?T 17 τι post τούτων pos. π: οι. ΔΠΙ 18 et 19 (alt.) τοῦ οι. B: [T] 18 et 21 τὸ ὡχρὸν B: [T] 21 ὡχροι + καὶ ὅσα ἄλλα (+ τοιαῦτα B) χρώματα ΒΔ 23 τῶν ἄκρων οι. ΛΡΓ 24 καὶ οι. σ, ?T 27 ὀφθαλμόν + καὶ η: [T] 28 ὡ + ἄν B: *φ: [T] ἡ ἔξις πέφυκε B: *φ [ἐκάτερον] ?θάτερον P 29 αὐτῶν + γίγνεσθε (sic) η 30 καὶ] ἡ π, ?Λ: οι. (Δ)ΙΓ 33 τινὰ] ἔνια π, ?Λ 33-4 ὀδόντας ... ὄψιν ΛΡ . 34 ἔχει οὔτε ὀδόντας ΒΔ: [ΛΡ] οὔτε νωδὰ οὔτε ΒΔ . 35 τὴν ἔξιν ἔχειν Βα(φ): [ΔΡ]

35

τὸ δὲ ἔχειν τὴν ὄψιν οὐκ ἔστιν ὄψις, οὐδὲ τὸ τυφλὸν εἶναι τυφλότης· στέρησις γάρ τις ἡ τυφλότης ἐστίν, τὸ δὲ τυφλὸν εἶναι ἐστερῆσθαι, οὐ στέρησίς ἐστιν. ἔτι εὶς ἣν ἡ τυφλότης 40 ταῦτὸν τῷ τυφλὸν εἶναι, κατηγορεῖτο ἀν ἀμφότερα κατὰ τοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ τυφλὸς μὲν λέγεται ὁ ἄνθρωπος, τυφλότης 12^b δὲ ὁ ἄνθρωπος οὐδαμῶς λέγεται. ἀντικεῖσθαι δὲ καὶ ταῦτα δοκεῖ, τὸ ἐστερῆσθαι καὶ τὸ τὴν ἔξιν ἔχειν ὡς στέρησις καὶ ἔξις· ὁ γὰρ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός· ὡς γὰρ ἡ τυφλότης τῇ ὄψιν ἀντίκειται, οὕτω καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι τῷ 5 ὄψιν ἔχειν ἀντίκειται: (οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ὑπὸ τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν κατάφασις καὶ ἀπόφασις· ἡ μὲν γὰρ κατάφασις λόγος ἔστι καταφατικὸς καὶ ἡ ἀπόφασις λόγος ἀποφατικός, τῶν δὲ ὑπὸ τὴν κατάφασιν ἡ ἀπόφασιν οὐδέν 10 ἔστι λόγος. λέγεται δὲ καὶ ταῦτα ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός· ὡς γάρ ποτε ἡ κατάφασις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἀντίκειται, οἷον τὸ κάθηται – οὐ κάθηται, οὕτω 15 καὶ τὸ ὑφ' ἔκάτερον πρᾶγμα ἀντίκειται, τὸ καθῆσθαι – μὴ καθῆσθαι.)—ὅτι δὲ ἡ στέρησις καὶ ἡ ἔξις οὐκ ἀντίκειται ὡς τὰ πρὸς τι, φανερόν· οὐ γὰρ λέγεται αὐτὸς ὅπερ ἔστι τοῦ ἀντικειμένου· ἡ γὰρ ὄψις οὐκ ἔστι τυφλότητος ὄψις, οὐδὲ ἄλλως οὐδαμῶς πρὸς αὐτὸς λέγεται· ὡσαύτως δὲ οὐδὲ ἡ τυφλότης 20 λέγοιτο· ἀν τυφλότης ὄψεως, ἀλλὰ στέρησις μὲν ὄψεως ἡ τυφλότης λέγεται, τυφλότης δὲ ὄψεως οὐ λέγεται. ἔτι τὰ πρὸς τι πάντα πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται, ὥστε καὶ ἡ τυ-

37 οὐδὲ] οὕτε π: [Τ] 38 τις οπ. πΡΙ 39 ἔτι] ἐπεὶ πΛΙ: *φ 40 τῷ] τὸ Β: *φ 41 ὁ ἄνθρωπος λέγεται π 12^b οὐδαμῶς λέγεται
δ ἄνθρωπος ΒΠΙ: οὐδ. ἄνθρ. οὐ λέγ. Δ: οὐδ. λέγ. Λ: [Γ] 5-6 ἀπόφασιν καὶ
κατάφασιν Β(α): *φσ 6 ἀπόφασις καὶ κατάφασις ΒΔ(φ): *σ. 7
alt. λόγος+ἔστιν πΛ 8 η] καὶ ΒΙΓ: [P] 10 λόγος+ἄλλὰ πρᾶγμα
πΓ 13 prius κάθηται+πρὸς τὸ π, ?Ι: +τῷ ΒΔσ: +καὶ ΡΓ: *ο
15 καθῆσθαι ego: +τινα πρὸς τὸ π: +?πρὸς τὸ ΡΙ: +τῷ ΒΔΓσ, ?Λ 16
ἔξις . . . στέρησις πΡΙ: *αφησ 20 λέγεται (οπ. ἄν) Δ(φ), ?ΛΙΓ: *α:
[P] 21 alt. τυφλότης . . . λέγεται οπ. ΔΛ: [P]

φλότης εἴπερ ἦν τῶν πρός τι, ἀντέστρεφεν ἄν κάκεῖνο πρὸς
ὅ λέγεται· ἀλλ' οὐκ ἀντιστρέφει· οὐ γὰρ λέγεται ἡ ὄψις
τυφλότητος ὄψις.

25

“Οτι δὲ οὐδ’ ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρη-
σιν λεγόμενα καὶ ἔξιν ἐκ τῶνδε δῆλον. τῶν μὲν γὰρ ἐναν-
τίων, ὧν μηδέν ἔστιν ἀνὰ μέσον, ἀναγκαῖον, ἐν οἷς πέφυκε
γίγνεσθαι ἡ ὧν κατηγορεῖται, θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ἀεί·
τούτων γὰρ οὐδὲν ἦν ἀνὰ μέσον, ὧν θάτερον ἀναγκαῖον ἦν τῷ 30
δεκτικῷ ὑπάρχειν, οἷον ἐπὶ νόσου καὶ ὑγιείας καὶ περιπτοῦ
καὶ ἀρτίου· ὧν δὲ ἔστι τι ἀνὰ μέσον, οὐδέποτε ἀνάγκη παντὶ^{13^a}
ὑπάρχειν θάτερον· οὔτε γὰρ λευκὸν ἢ μέλαιναν ἀνάγκη πᾶν
εἶναι τὸ δεκτικόν, οὔτε θερμὸν ἢ ψυχρόν, —τούτων γὰρ
ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν.— ἔτι δὲ καὶ τού- 35
των ἦν τι ἀνὰ μέσον ὧν μὴ ἀναγκαῖον ἦν θάτερον ὑπάρχειν
τῷ δεκτικῷ, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, οἷον τῷ
πυρὶ τὸ θερμῷ εἶναι καὶ τῇ χιόνι τὸ λευκῇ· —ἐπὶ δὲ
τούτων ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, καὶ οὐχ
διπότερον ἔτυχεν· σὺ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πῦρ ψυχρὸν εἶναι 40
οὐδὲ τὴν χιόνα μέλαιναν·— ὥστε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη
τῷ δεκτικῷ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν, ἀλλὰ μόνον οἷς φύ-
σει τὸ ἐν ὑπάρχει, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἐν καὶ οὐχ
διπότερον ἔτυχεν. ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἔξεως οὐδέ-
τερον τῶν εἱρημένων ἀληθές· οὐδὲ γὰρ ἀεὶ τῷ δεκτικῷ ἀναγ-
καῖον θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν, —τὸ γαρ μήπω πεφυκὸς 5
ὄψιν ἔχειν οὔτε τυφλὸν οὔτε ὄψιν ἔχειν λέγεται, ὥστε οὐκ ἄν
εἴη ταῦτα τῶν τοιούτων ἐναντίων ὧν οὐδέν ἔστιν ἀνὰ μέσον·
ἀλλ' οὐδὲ ὧν τι ἔστιν ἀνὰ μέσον· ἀναγκαῖον γάρ ποτε παντὶ

25 ὄψις ομ. ΔΛ: *σ 28 οὐδέν π: *α^cφ: [T] οἷς] ὡς ΒΔΡΓα^cφ:
*σ^c 30 ἦν ἀναγκαῖον Β 32 τι ομ. ηΓ: *φ: [P] 34 ψυχρὸν
... θερμόν ΛΙΓ: [P] ἦ] οὔτε ΒΔΛ: [P] 36 alt. ἦν post ὑπάρχειν
ρος. Β: ομ. (φ): [T] 37 οἷς] ὡς PI: *φ οἷον+φύσει Δ 40 ἐνδέ-
χεται+ἄν π: [T] 13^aι μόνον]-οις η^c: [ΠΙΓ] 2 alt. καὶ ομ. ΔΛΡ: *η^c
4 οὐδὲ] οὔτε Β: οὐ φ: *αη^c: [T] 7 μηδέν η^c: [T] 8 τι ομ. ΔΙΓ(φ), ?η^c:
*α: [A] ἀνὰ μέσον ἔστιν ΒΔ(φ): *η^c: [A] ποτε ομ. Β: *φη^c: [A]

τῷ δεκτικῷ θάτερον αὐτῶν ὑπάρχειν ὅταν γὰρ ἦδη πε-
ιο φυκὸς ἢ ἔχειν ὄψιν, τότε ἢ τυφλὸν ἢ ἔχον ὄψιν ρήθησεται,
καὶ τούτων οὐκ ἀφωρισμένως θάτερον, ἀλλ' ὅπότερον ἔτυχεν,
—οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἢ τυφλὸν ἢ ὄψιν ἔχον εἶναι, ἀλλ' ὅπό-
τερον ἔτυχεν— ἐπὶ δέ γε τῶν ἐναντίων, ὃν ἔστιν ἀνὰ μέσον τι,
οὐδέποτε ἀναγκαῖον ἦν παντὶ θάτερον ὑπάρχειν, ἀλλὰ τισίν,
15 καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἔν. ὥστε δῆλον ὅτι κατ' οὐδέτερον
τῶν τρόπων ὡς τὰ ἐναντία ἀντίκειται τὰ κατὰ στέρησιν καὶ
ἔξιν ἀντικείμενα.—ἔτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐναντίων ὑπάρχοντος τοῦ
δεκτικοῦ δυνατὸν εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γενέσθαι, εἰ μὴ
20 τινι φύσει τὸ ἔν ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ τὸ θερμῷ εἶναι· καὶ γὰρ
τὸ ὑγιαῖνον δυνατὸν νοσῆσαι καὶ τὸ λευκὸν μέλαν γενέσθαι
καὶ τὸ ψυχρὸν θερμόν, καὶ ἐκ σπουδαίου γε φαῦλον καὶ ἐκ
φαῦλου σπουδαίου δυνατὸν γενέσθαι· —οὐ γὰρ φαῦλος εἰς βελ-
τίους διατριβὰς ἀγόμενος καὶ λόγους καν μικρόν γέ τι ἐπι-
25 δοίη εἰς τὸ βελτίω εἶναι· ἐὰν δὲ ἄπαξ καν μικρὰν ἐπίδοσιν
λάβῃ, φανερὸν ὅτι ἢ τελείως ἀν μεταβάλοι ἢ πάνυ πολλὴν ἀν
ἐπίδοσιν λάβοι· ἀεὶ γὰρ εὐκινητότερος πρὸς ἀρετὴν γίγνεται,
καν ἡντινοῦν ἐπίδοσιν εἰληφώς ἐξ ἀρχῆς ἢ, ὥστε καὶ πλείω
εὔκος ἐπίδοσιν λαμβάνειν· καὶ τοῦτο ἀεὶ γιγνόμενον τε-
30 λείως εἰς τὴν ἐναντίαν ἔξιν ἀποκαθίστησιν, ἐάνπερ μὴ χρόνῳ
ἐξείργηται· — ἐπὶ δέ γε τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἔξεως ἀδύνα-
τον εἰς ἄλληλα μεταβολὴν γενέσθαι· ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἔξεως
ἐπὶ τὴν στέρησιν γίγνεται μεταβολή, ἀπὸ δὲ τῆς στε-
ρήσεως ἐπὶ τὴν ἔξιν ἀδύνατον· οὐτε γὰρ τυφλὸς γενόμενός

10 ὄψιν ἔχειν . . . ὄψιν ἔχον ΒΔ: *n^c: [ΛΡΙΓ] 12 ἔχον ὄψιν Β: *φn^c:
[ΛΡΙΓ] 13 τι ante ἀνὰ pos. Δ: om. ΒΔ: *n^c: [ΙΓ] 16-17 ἔξιν
καὶ στέρησιν n^c 17 ὄντος Β: *φσ^cn^c: [Τ] 18 γίνεσθαι n^{cσc}: *φ: [Τ]
20 ὑπάρχη Β: *n^c: [Τ] τῷ ex τὸ corr. n^{c?}rec.: om. Δ: [ΛΡΙΓ] alt.
τὸ ex τῷ corr. n^{c?}rec.: om. Β: [ΛΡΓ] θερμὸν Β: *n^c: [Τ] 21
δύναται n^c: [Τ] 22 γε] τε (φ),?I: δὲ n^c(φ): [ΔΛΡΓ] 24 γέ
om. n^c: [ΔΛΡΓ] 25 ἐπὶ n^c: [Τ] βέλτιον n^c: [Τ] καν om.
n^c,?Δ 26 μεταβάλλοι n^c: [Τ] alt. ἀν om. Β: *n^c: [Τ] 28 ἢ ἐξ
ἀρχῆς n^c: [Τ] 29 ἐπίδοσιν+αὐτὸν ΒΔ: *n^c 31 ἔξεως . . . στερή-
σεως ΒΔσ^c 32 γίγνεσθαι n^c: [Τ]

τις πάλιν ἔβλεψεν, οὔτε φαλακρὸς ὥν κομήτης ἐγένετο, οὔτε 35
νιωδὸς ὥν δδόντας ἔφυσεν.

"Οσα δὲ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται, φανερὸν ὅτι κατ' οὐδένα τῶν εἰρημένων τρόπων ἀντίκειται· 13^b
ἐπὶ μόνων γὰρ τούτων ἀναγκαῖον ἀεὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ
ψεῦδος αὐτῶν εἶναι. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ἀναγκαῖον
ἀεὶ θάτερον μὲν ἀληθὲς εἶναι θάτερον δὲ ψεῦδος, οὔτε ἐπὶ τῶν
πρός τι, οὔτε ἐπὶ τῆς ἔξεως καὶ στερήσεως· οἷον ὑγίεια 5
καὶ νόσος ἐναντία, καὶ οὐδέτερόν γε οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος
ἔστιν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἥμισυ ὡς τὰ πρός τι
ἀντίκειται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδέτερον οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος·
οὐδέ γε τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν, οἷον ἡ ὄψις καὶ ἡ
τυφλότης· ὅλως δὲ τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ιο
οὐδὲν οὔτε ἀληθὲς οὔτε ψεῦδος ἔστιν· πάντα δὲ τὰ εἰρη-
μένα ἄνευ συμπλοκῆς λέγεται. οὐ μὴν ἀλλὰ μάλιστα δό-
ξειεν ἂν τὸ τοιοῦτο συμβαίνειν ἐπὶ τῶν κατὰ συμπλοκὴν ἐναν-
τίων λεγομένων, —τὸ γὰρ ὑγιαίνειν Σωκράτη τῷ νοσεῖν Σω-
κράτη ἐναντίον ἔστιν; — ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον ἀεὶ 15
θάτερον μὲν ἀληθὲς θάτερον δὲ ψεῦδος εἶναι· ὅντος μὲν γὰρ
Σωκράτους ἔσται τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ ψεῦδος, μὴ ὅντος δὲ
ἀμφότερα ψευδῆ· οὔτε γὰρ τὸ νοσεῖν Σωκράτη οὔτε τὸ
ὑγιαίνειν ἀληθὲς αὐτοῦ μὴ ὅντος ὅλως τοῦ Σωκράτους.
ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως καὶ τῆς ἔξεως μὴ ὅντος γε ὅλως 20
οὐδέτερον ἀληθές, ὅντος δὲ οὐκ ἀεὶ θάτερον ἀληθές·
τὸ γὰρ ὄψιν ἔχειν Σωκράτη τῷ τυφλὸν εἶναι Σωκράτη ἀντί-
κειται ὡς στέρησις καὶ ἔξις, καὶ ὅντος γε οὐκ ἀναγ-

35 ἀνέβλεψεν Βφ: [T]	ών+πάλιν ΒΔΓ	36 ὠν+πάλιν π: *σ
13 ^b 1 τρόπον (ante τῶν pos.) Λ(φ)	2 γὰρ μόνων Β: *α ^c : [T]	3
αὐτῶν οι. ΛΡΓ: *α ^c	4 μὲν οι. Βφσ ^c , ?ΔΛ	5-6 τῆς στερήσεως
... ἡ ὑγίεια ... ἡ νόσος Β: [T]	9 ἔξιν+λεγόμενα π	11 ἄπαντα
π: [T]	12 μᾶλλον Λ(φ): *α: [ΡΙΓ]	12-13 ἂν δόξειεν Βφ: [T]
18 Σωκράτη οι. ΛΡΙΓ	19 ὑγιαίνειν+έστιν Β, ?ΔΛ	20 τῆς ἔξεως
καὶ τῆς στερήσεως (Δ)Ι: τῆς στερ. (Δ)ΛΡΓ	γε] μὲν ΒΙΓ: [ΔΛΡ]	ὅλως
οι. ΛΡ	alt. ἀληθές+θάτερον δὲ ψεῦδος	
21 θάτερον οι. ΒΡ	πΒΔ	
22 τῷ] τὸ π		

καὶ οὐτὸν ἀληθὲς εἶναι τὴν ψεῦδον, —ὅτε γὰρ μήπω
 25 πέφυκεν ἔχειν, ἀμφότερα ψευδῆ, — μὴ ὅντος δὲ ὅλως τοῦ
 Σωκράτους καὶ οὕτω ψευδῆ ἀμφότερα, καὶ τὸ ὅψιν αὐτὸν
 ἔχειν καὶ τὸ τυφλὸν εἶναι. ἐπὶ δέ γε τῆς καταφάσεως
 καὶ τῆς ἀποφάσεως ἀεί, ἐάν τε ἡ ἔάν τε μὴ ἦ, τὸ μὲν ἔτε-
 ρον ἔσται ψεῦδος τὸ δὲ ἔτερον ἀληθὲς· τὸ γὰρ νοσεῖν Σωκρά-
 30 την καὶ τὸ μὴ νοσεῖν Σωκράτη, ὅντος τε αὐτοῦ φανερὸν ὅτι
 τὸ ἔτερον αὐτῶν ἀληθὲς τὴν ψεῦδον, καὶ μὴ ὅντος ὄμοίως·
 τὸ μὲν γὰρ νοσεῖν μὴ ὅντος ψεῦδος, τὸ δὲ μὴ νοσεῖν ἀλη-
 θές· ὥστε ἐπὶ μόνων τούτων ἵδιον ἂν εἴη τὸ ἀεὶ θάτερον αὐ-
 τῶν ἀληθὲς τὴν ψεῦδον εἶναι, ὅσα ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφα-
 35 σις ἀντίκειται.

¹Ἐναντίον δέ ἔστιν ἀγαθῷ μὲν ἐξ ἀνάγκης κακόν, —τοῦτο δὲ II
 δῆλον τῇ καθ' ἕκαστον ἐπαγωγῇ, ὃντινον ὑγιείᾳ νόσος καὶ δικαιοσύνῃ
 14^a ἀδικία καὶ ἀνδρείᾳ δειλία, ὄμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων,— κακῷ
 δὲ ὅτε μὲν ἀγαθὸν ἐναντίον ἔστιν, ὅτε δὲ κακόν· τῇ γὰρ ἐνδείᾳ
 κακῷ ὅντι τὴν ὑπερβολὴν ἐναντίον κακὸν δην ὄμοίως δὲ καὶ τὴν
 μεσότητος ἐναντία ἐκατέρῳ οὖσα ἀγαθόν. ἐπ' ὀλίγων δ' ἂν
 5 τὸ τοιοῦτον ἵδιοι τις, ἐπὶ δὲ τῶν πλείστων ἀεὶ τῷ κακῷ τὸ
 ἀγαθὸν ἐναντίον ἔστιν.—ἔτι τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγικαῖον, ἐὰν
 θάτερον ἦ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι ὑγιαινόντων γὰρ ἀπάντων ὑγίεια
 μὲν ἔσται, νόσος δὲ οὐ· ὄμοίως δὲ καὶ λευκῶν ὅντων ἀπάν-
 10 των λευκότης μὲν ἔσται, μελανία δὲ οὐ. ἔτι εἰ τὸ Σωκράτη
 ὑγιαίνειν τῷ Σωκράτη νοσεῖν ἐναντίον ἔστιν, μὴ ἐνδέχεται
 δὲ ἀμα ἀμφότερα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο τοῦ
 ἔτερου τῶν ἐναντίων ὅντος καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι ὅντος γὰρ τοῦ
 Σωκράτη ὑγιαίνειν οὐκ ἂν εἴη τὸ νοσεῖν Σωκράτη.

25 δὲ] τε B	ἀπλῶς Δ	26 αὐτὸν οι. B: [ΡΙΓ]	27 τυφλὸν +
αὐτὸν ΒΔΛΡ	27-8 ἀποφάσεως . . . καταφάσεως PI		28 μὲν οι.
B: [ΔΛΡ]	29 τὸ δὲ] καὶ τὸ B: [ΔΛΡ]	30 Σωκράτη οι. ΔΡΓ	
31 ἦ] τὸ δὲ ἔτερον π(Α)	ψεῦδος + ἔστιν πΙΓ, ?Α: [Δ]	36 ἐξ ἀνάγκης	
ante ἀγαθῷ pos. ΒΔΡ(φ)η: *ασ		ante ἀγαθῷ pos. ΒΔΡ(φ)η: *ασ	
2 ἔστιν ante ἐναντίον pos. σ ^c , ?ΡΙΓ: οι. B: [Α]	37-14 ^a καὶ δικαιοσύνῃ ἀδικία οι. B	6 ἔτι + ἐπὶ ΒΔΓαφ:	
*σ 7 γὰρ] μὲν ο: μὲν γὰρ B, ?ΔΛΡ		14 ὑγιαίνειν Σωκράτη η: [Τ]	

Δῆλον δὲ ὅτι καὶ περὶ ταῦτὸν ἡ εἴδει ἡ γένει πέφυκε 15
γίγνεσθαι τὰ ἐναντία· νόσος μὲν γὰρ καὶ ὑγίεια ἐν σώματι ζῶου,
λευκότης δὲ καὶ μελανία ἀπλῶς ἐν σώματι, δικαιοσύνη δὲ καὶ
ἀδικία ἐν ψυχῇ. ἀνάγκη δὲ πάντα τὰ ἐναντία ἡ ἐν τῷ αὐτῷ γένει
εἶναι ἡ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ἡ αὐτὰ γένη εἶναι· λευκὸν 20
μὲν γὰρ καὶ μέλαν ἐν τῷ αὐτῷ γένει, —χρῶμα γὰρ αὐτῶν
τὸ γένος,— δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία ἐν τοῖς ἐναντίοις
γένεσιν, —τοῦ μὲν γὰρ ἀρετή, τοῦ δὲ κακία τὸ γένος,— ἀγα-
θὸν δὲ καὶ κακὸν οὐκ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει γένη
τινῶν ὅντα.

25

12 Πρότερον ἔτερον ἔτέρον λέγεται τετραχῶς· πρῶτον μὲν
καὶ κυριώτατα κατὰ χρόνον, καθ' ὃ πρεσβύτερον ἔτε-
ρον ἔτέρον καὶ παλαιότερον λέγεται, —τῷ γὰρ τὸν χρόνον πλείω
εἶναι καὶ πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον λέγεται·— δεύτερον
δὲ τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολουθησιν, οἷον 30
τὸ ἐν τῷ δύο πρότερον δυεῦν μὲν γὰρ ὅντων ἀκολουθεῖ
εὐθὺς τὸ ἐν εἶναι, ἐνὸς δὲ ὅντος οὐκ ἀναγκαῖον δύο εἶναι,
ῶστε οὐκ ἀντιστρέφει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἡ ἀκολουθησις τοῦ εἶναι τὸ
λοιπόν, πρότερον δὲ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀφ' οὗ μὴ ἀντι-
στρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολουθησις. τρίτον δὲ κατά τινα τάξιν 35
πρότερον λέγεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν λό-
γων· ἐν τε γὰρ ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις ὑπάρχει τὸ πρότε-
ρον καὶ τὸ ὕστερον τῇ τάξει, —τὰ γὰρ στοιχεῖα πρότερα τῶν
διαγραμμάτων τῇ τάξει, καὶ ἐπὶ τῆς γραμματικῆς τὰ στοιχεῖα 14b
πρότερα τῶν συλλαβῶν,— ἐπὶ τε τῶν λόγων ὄμοιῶς, —τὸ γὰρ
προοίμιον τῆς διηγήσεως πρότερον τῇ τάξει ἔστιν.— ἔτι
παρὰ τὰ εἰρημένα τὸ βέλτιον καὶ τὸ τιμιώτερον πρότερον

16 ζῶου+πέφυκε γίγνεσθαι nI
20 p̄ḡius εἶναι om. II: *φ
26 πρότερον+δὲ P(φ)οη: *ασ μὲν+γὰρ I,?ΔP
ομ. II: *φ: [T] δὴ B,?I: *φσ: [Γ] ἀπαντα (φ): *σ: [T]
23 τὸ γένος ante τοῦ δὲ pos. n: *η: [P]
καθ' ὅν n: καθ' ἀο: [T] 35-6 κατά... τὸ πρότερον
38 πρότερον n(Δ) 14b2 πρότερα
om. II 4 alt. τὸ om. n: *φ: [T]

18 ψυχῆ+ἀνθρώπου nBΔP: *σ
ἀναγκαῖον (φ)σ: [T] δὴ B,?I: *φσ: [Γ] ἀπαντα (φ): *σ: [T]

23 τὸ γένος ante τοῦ δὲ pos. n: *η: [P]

27 τὸν χρόνον B:

*ο: [ΛΡΙΓ] καθ' ὅν n: καθ' ἀο: [T] 35-6 κατά... τὸ πρότερον

(Δ)Ιφ,?Λ: ὁ κατά... πρότερον n(Δ) 38 πρότερον n 14b2 πρότερα

om. II 4 alt. τὸ om. n: *φ: [T]

5 εἶναι τῇ φύσει δοκεῖ· εἰώθασι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τοὺς ἐντιμοτέρους καὶ μᾶλλον ἀγαπωμένους ὅπ' αὐτῶν πρότερους φάσκειν εἶναι· ἔστι μὲν δὴ σχεδὸν ἀλλοτριώτατος τῶν τρόπων οὗτος.

Οἱ μὲν οὖν λεγόμενοι τοῦ προτέρου τρόποι τοσοῦτοί
10 εἰσιν. δόξειε δ' ἂν καὶ παρὰ τοὺς εἰρημένους ἔτερος
εἶναι προτέρου τρόπος· τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων κατὰ τὴν τοῦ
εἶναι ἀκολούθησιν τὸ αἴτιον δπωσοῦν θατέρῳ τοῦ εἶναι πρότε-
ρον εἰκότως φύσει λέγοιτ' ἄν. ὅτι δ' ἔστι τινὰ τοιαῦτα,
δῆλον· τὸ γὰρ εἶναι ἄνθρωπον ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ ε-
15 ναι ἀκολούθησιν πρὸς τὸν ἀληθῆ περὶ αὐτοῦ λόγον· εἰ γὰρ
ἔστιν ἄνθρωπος, ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄν-
θρωπος· καὶ ἀντιστρέφει γε, —εἰ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς λέ-
γομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος.— ἔστι δὲ ὁ μὲν ἀλη-
θὴς λόγος οὐδαμῶς αἴτιος τοῦ εἶναι τὸ πρᾶγμα, τὸ μέντοι
20 πρᾶγμα φαίνεται πῶς αἴτιον τοῦ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον·
τῷ γὰρ εἶναι τὸ πρᾶγμα ἦ μὴ ἀληθὴς ὁ λόγος ἦ ψευ-
δὴς λέγεται. ὥστε κατὰ πέντε τρόπους πρότερον ἔτερον ἔτερον
λέγοιτ' ἄν.

"Αμα δὲ λέγεται ἀπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα ὥν ή γέ- 13
25 νεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· οὐδέτερον γὰρ πρότερον οὐδὲ
ὕστερον ἔστιν· ἀμα δὲ κατὰ τὸν χρόνον ταῦτα λέγεται.
φύσει δὲ ἀμα ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι
ἀκολούθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον θάτερον θατέρῳ τοῦ εἶναι
ἔστιν, οἷον ἐπὶ τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσεος· ἀντιστρέφει μὲν
30 γὰρ ταῦτα, —διπλασίου γὰρ ὅντος ἔστιν ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος

7 φάσκειν+παρ' αὐτοῖς nBΓ δὴ+καὶ B(α): [T] 9 τρόποι τοῦ
προτέρου B,?A: [ΡΙΓ] ante τοσοῦτοι add. σχεδὸν B 10 καὶ
post εἰρημένους pos. B(φ): [ΛΡΙΓ] 11 τοῦ προτέρου (φ): [T] 13
τῇ φύσει B(φ): [T] 18 prius ἄνθρωπος+καὶ n: [T] ἀληθὴς om. P
23 λέγεται (om. ἄν) Bσ,?T: *αφ 24 μὲν om. Γ(φ)σ^c: *α [ΔΛΡ]
25 ἔστιν ante ἐν add. B,?A: post χρόνῳ (φ)σ^c: *η 25-6 ante πρότερον
add. τῶν τοιούτων nI: post ἔστιν add. αὐτῶν BΔ: [ΡΓ] ἔστιν οὐδὲ
ὑστερον πΛ: [P] 29 μὲν om. Γ: [ΔΛΡ] 30 prius γὰρ om. n
διπλασίου+μὲν BΙ: [ΔΛΡ] ἡμισύ ἔστιν n,?P

ὄντος διπλάσιον ἔστιν,— οὐδέτερον. δὲ οὐδετέρῳ αἴτιον τοῦ εἶναι ἔστιν. καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα ἄλλήλοις ἄμα τῇ φύσει λέγεται. ἀντιδιηρηθαί δὲ λέγεται ἄλλήλοις τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαιρεσιν, οἷον τὸ πτηνὸν τῷ 35 πεζῷ καὶ τῷ ἐνύδρῳ· ταῦτα γὰρ ἄλλήλοις ἀντιδιηρηται ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ὄντα· τὸ γὰρ ζῶον διαιρεῖται εἰς ταῦτα, εἰς τε τὸ πτηνὸν καὶ τὸ πεζόν καὶ τὸ ἐνυδρον, καὶ οὐδέν γε τούτων πρότερον ἡ ὕστερόν ἔστιν, ἀλλ’ ἄμα τῇ φύσει τὰ τοιαῦτα δοκεῖ εἶναι· (διαιρεθείη δ’ ἂν καὶ ἔκαστον τούτων εἰς εἴδη πάλιν, οἷον τὸ πεζόν καὶ τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ἐνυδρον.) ἔσται οὖν κάκεῖνα ἄμα τῇ φύσει, ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους κατὰ τὴν αὐτὴν διαιρεσίν ἔστιν· τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν ἀεὶ πρότερα· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει κατὰ τὴν τοῦ εἶναι 5 ἀκολούθησιν· οἷον ἐνύδρου μὲν ὄντος ἔστι ζῶον, ζώου δὲ ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἐνυδρον εἶναι.—ἄμα οὖν τῇ φύσει λέγεται ὅσα ἀντιστρέφει μὲν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, μηδαμῶς δὲ αἴτιον τὸ ἔτερον τῷ ἑτέρῳ τοῦ εἶναι ἔστιν, καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα ἄλλήλοις· ἀπλῶς δὲ ἄμα, ὥν ἡ γένεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ.

14 Κινήσεως δέ ἔστιν εἴδη ἔξ. γένεσις, φθορά, αὔξησις, μείωσις, ἄλλοιώσις, κατὰ τόπον μεταβολή. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι κινήσεις φανερὸν ὅτι ἔτεραι ἄλλήλων εἰσίν· οὐ γάρ ἔστιν ἡ 15 γένεσις φθορὰ οὐδέ γε ἡ αὔξησις μείωσις οὐδὲ ἡ κατὰ τόπον μεταβολή, ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλοιώσεως ἔχει τινὰ ἀπορίαν, μήποτε ἀναγκαῖον ἢ τὸ ἄλλοιούμενον κατά τινα τῶν λοιπῶν κινήσεων ἄλλοιοῦσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές ἔστιν· σχεδὸν γάρ κατὰ πάντα τὰ πάθη ἢ τὰ πλεῖστα ἄλλοιοῦσθαι συμβέβηκεν ἡμῖν οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων κινήσεων κοινωνοῦσιν· οὔτε

33 αὐτοῦ+δὲ Β(ϕ): [T] 37 ὄντα om. IIΓ: [P] 37-8 εἰς τε om. n, 1 38 πεζὸν... πτηνὸν nP 15^aι τούτων (ante ἔκαστον pos. nΔ)] τῶν τοιούτων B 2 πεζὸν+ζῶον nΔΛΙ 4-5 τῶν εἰδῶν post ἀεὶ pos. Δ: om. (Δ)IIΓ 5 πρότερα+ἔστιν B, ?ΛΙ 10 τὸ om. n: [ΛΡΓ] 14 ἄλλοιώσις+καὶ Γ: *ϕ κατὰ] ἡ κατὰ Bϕ: [T] 16 γε om. B: *ϕ: [T] αὔξησις+οὐδὲ IIΓ 21 alt. τὰ+γε n: [T] 22 κοινωνοῦσης Λ

γὰρ αὐξεσθαι ἀναγκαῖον τὸ κατὰ πάθος κινούμενον οὕτε μειοῦσθαι, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥσθ' ἔτέρα ἀν
25 εἴη παρὰ τὰς ἄλλας κινήσεις ἡ ἄλλοιώσις· εἰ γὰρ ἦν ἡ
αὐτή, ἔδει τὸ ἄλλοιούμενον εὐθὺς καὶ αὐξεσθαι ἡ μειοῦσθαι
ἡ τινα τῶν ἄλλων ἀκολουθεῖν κινήσεων ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη.
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ αὐξόμενον ἡ τινα ἄλλην κίνησιν κι-
νούμενον ἄλλοιοῦσθαι· ἀλλ' ἔστι τινὰ αὐξανόμενα ἃ οὐκ
30 ἄλλοιοῦται· οἷον τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος ηὔ-
ξηται μέν, ἄλλοιότερον δὲ οὐδὲν γεγένηται· ὡσαύτως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τὸιούτων. ὥσθ' ἔτεραι ἀν εἴησαν αἱ κι-
νήσεις ἄλληλων.

15^b "Εστι δὲ ἀπλῶς μὲν κίνησις ἡρεμίᾳ ἐναντίον· ταῖς δὲ
καθ' ἔκαστα, γενέσει μὲν φθορᾷ, αὐξήσει δὲ μείωσις·
τῇ δὲ κατὰ τόπου μεταβολῇ ἡ κατὰ τόπου ἡρεμία μά-
λιστα ἔοικεν ἀντικεῖσθαι, καὶ εἰ ἄρα ἡ εἰς τὸν ἐναντίον
5 τόπου μεταβολή, οἷον τῇ κάτωθεν ἡ ἄνω, τῇ ἄνωθεν ἡ
κάτω. τῇ δὲ λοιπῇ τῶν ἀποδοθεισῶν κινήσεων οὐ ράδιον
ἀποδοῦναι τί ποτέ ἔστιν ἐναντίον, ἔοικε δὲ οὐδὲν εἶναι αὐτῇ
ἐναντίον, εἰ μή τις καὶ ἐπὶ ταύτης τὴν κατὰ τὸ ποιὸν ἡρε-
μίαν ἀντιθείη *(ἢ)* τὴ^(ν) εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολή^(ν),
το καθάπερ καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τόπου μεταβολῆς τὴν κατὰ
τόπου ἡρεμίαν ἡ τὴν εἰς τὸ ἐναντίον τόπου μεταβολήν, —ἔστι
γὰρ ἡ ἄλλοιώσις μεταβολὴ κατὰ τὸ ποιόν— ὥστε ἀντίκει-
ται τῇ *(κατὰ τὸ ποιὸν κινήσει ἡ)* κατὰ τὸ ποιὸν ἡρεμία

26 ἡ] καὶ ΔΓ(φ)	27 τινι π(φ)	28 αὐξανόμενον Β(φ): [T]
29 ἄλλοιοῦσθαι+ἔδει Β: +ἀναγκαῖον Γ	ἄ] καὶ ΛΓ	30 γνώμονος+
αὐτῷ φ ^c : +αὐτὸ (sic) ο	31 οὐδὲν] οὐ φ ^c ?Λ: *ο	15 ^b Ι κινήσει ἡρεμία
Φ?Ρη: *σ	2 ἔκαστα+αἱ καθ' ἔκαστα Β(φ)	3 μάλιστα+δὲ Β(Λ):
4 καὶ ομ. Λ(φ): [P]	εἰ ἄρα ομ. ΒΛΙφ	εἰς] πρὸς Β(φ): [T]
5 alt. τῇ] τῇ δὲ ΒΔ: καὶ τῇ Ρ(φ): [Λ]	5-6 τῇ ἄνωθεν ἡ κάτω ομ. ΛΙ	
7 οὐδὲ ΛΓ: [P]	εἶναι+τι ΔΔΓ: [P]	9 ἡ τὴν . . . μεταβολὴν
(? ex coniectura) cod. Coisl. 330, ?Γ: τῇ . . . μεταβολῇ πΒΔΛ: [PI]		(? ex coniectura) B: om.
12 ἀντικείσεται ΒΔΙ: [P]	13 κατὰ . . . ἡ (? ex coniectura) B: om.	
πΔΛΙΓ ^t : [P]	13-14 ἡρεμία ἡ εἰς (? ex coniectura) B, ?Λ: ἡρεμίᾳ ἡ εἰς	
πΔΙΓ: [P]		

⟨ἢ⟩ ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολή, οἷον τὸ λευκὸν γίγνεσθαι τῷ μέλαν γίγνεσθαι· ἀλλοιοῦται γὰρ εἰς τὰ ἐναντία.¹⁵ τοῦ ποιοῦ μεταβολῆς γιγνομένης.

I5 Τὸ ἔχειν κατὰ πλείονας τρόπους λέγεται· ἢ γὰρ ὡς ἔξιν καὶ διάθεσιν ἢ ἄλλην τινὰ ποιότητα, -λεγόμεθα γὰρ ἐπιστήμην ἔχειν καὶ ἀρετήν· - ἢ ὡς ποσόν, οἷον δὲ τυγχάνει τις ἔχων μέγεθος, -λέγεται γὰρ τρίπη-²⁰ χν μέγεθος ἔχειν ἢ τετράπηχν· - ἢ ὡς τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἷον ἴμάτιον ἢ χιτῶνα· ἢ ὡς ἐν μορίῳ, οἷον ἐν χειρὶ δακτύλιον· ἢ ὡς μέρος, οἷον χεῖρα ἢ πόδα· ἢ ὡς ἐν ἀγγείῳ, οἷον δὲ μέδιμνος τοὺς πυρούς ἢ τὸ κεράμιον τὸν οἶνον, -οἶνον γὰρ ἔχειν τὸ κεράμιον λέγεται, καὶ δὲ μέδιμνος πυρούς²⁵ ταῦτ' οὖν ἔχειν λέγεται ὡς ἐν ἀγγείῳ· - ἢ ὡς κτῆμα· ἔχειν γὰρ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν λεγόμεθα. λεγόμεθα δὲ καὶ γυναικα ἔχειν καὶ ἡ γυνὴ ἄνδρα· ἔοικε δὲ ἀλλοτριώτατος δὲ νῦν ῥηθεὶς τρόπος τοῦ ἔχειν εἶναι οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ ἔχειν γυναικα σημαίνομεν. ἢ ὅτι συνοικεῖ. ἵσως δὲ ἄν καὶ ἄλλοι τινὲς³⁰ φανείησαν τοῦ ἔχειν τρόποι, οἵ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἄπαντες κατηρίθμηται.

14-15 τῷ λευκὸν . . . τῷ μέλαν π: [P] γίγνεσθαι τῷ οι. Α: [P]
 17 τὸ+δὲ Β(Α)Ι,?Γ: *φσ γὰρ οι. ΔΡ 18 ḥ+ώς Γ,?Δ: καὶ Ι
 19 ἐπιστήμην+τινὰ ΒΔΡ,?Γ 21 τὰ οι. η,?ΔΡ 25 τοὺς πυρούς
 Β: [T] 26 οὖν+πάντα ΒΔ: [P] 27 prius καὶ] ḥ ΒΔΙ λεγό-
 μεθα semel οι. ΔΡΙ 29 εἶναι οι. ΒΙ: *ο: [ΡΓ]

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ η

LIBER
DE INTERPRETATIONE

SIGLA

in adnotatione libri De Interpretatione adhibita

n = cod. Ambrosianus L 93, saec. ix

nⁱ = manus recentior quae 22^b4–32 (*εἰναι*) supplevit

B = cod. Marcianus 201, saec. x

Tⁱ = translationes antiquae:

Δ = Armenia (olim Davidi adscripta), saec. v

Σ = Syra anonyma (?e Graeco exemplari saeculo vi antiquiore)

Λ = Latina Boethii, c. A.D. 510

Γ = Syra Georgii Arabum episcopi (†A.D. 724)

a = Ammonii recensio, saec. v (ex editione Academiae Borussicae):

consensus codd. A et F (Busse)

a^c = loci ab Ammonio in commentario allati

a^d = consensus a et a^c

a^A, a^F, a^{cA}, a^{cF}, a^{dA}, a^{df} = cod. A vel F in a, a^c, a^d

s = Stephani Alexandrini commentarium, saec. vii (ex editione Academiae Borussicae): lemmata

s^c = loci in commentario allati

s^d = consensus s et s^c

* a^c s s^c nⁱ = lectio quam in textum recepimus etiam in a^c, s, s^c, nⁱ invenitur

[Tⁱ], [Σ Γ], etc. = quid translatores legerint ignoramus

(Δ), (Λ), (s), etc. = non omnes codices translationis Δ vel Λ, non omnes loci in s, etc.

? = fortasse

... = usque ad

+ = addit, addunt (e.g. αὐτὰ+οὗτως n.Λα^d = post αὐτὰ addunt οὗτως n.Λα^d)

/ = rasura unius litterae

In textu uncis quadratis [] expunximus, acutis < > supplevimus vel nostra vel aliorum coniectura.

[ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ]

1 Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ρῆμα, ἔπειτα τί 16^a ἐστιν ἀπόφασις καὶ κατάφασις καὶ ἀπόφανσις καὶ λόγος.

"Ἐστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα, καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ καὶ ὥσπερ οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτά, οὐδὲ φωναὶ αἱ 5 αὐταὶ ᾧ μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτων, ταῦτὰ πᾶσι παθήματα τῆς ψυχῆς, καὶ ᾧ ταῦτα ὅμοιώματα πράγματα ἥδη ταῦτά. περὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, -ἄλλης γὰρ πραγματείας.- ἐστι δέ, ὥσπερ ἐν τῇ ψυχῇ ὅτε μὲν νόημα ἄνευ τοῦ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὅτε δὲ ἥδη 10 ὡς ἀνάγκη τούτων ὑπάρχειν θάτερον, οὕτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ περὶ γὰρ σύνθεσιν καὶ διαιρεσίν ἐστι τὸ ψεῦδός τε καὶ τὸ ἀληθές. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα αὐτὰ καὶ τὰ ρήματα ἔοικε τῷ ἄνευ συνθέσεως καὶ διαιρέσεως νοήματι, οἷον τὸ ἄνθρωπος ἢ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῇ τι οὔτε γὰρ ψεῦδος 15 οὔτε ἀληθές πω. σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦδε καὶ γὰρ ὁ τραγέλαφος σημαίνει μέν τι, οὕπω δὲ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, ἐὰν μὴ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι προστεθῇ ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ χρόνου.

2 "Ονομα μὲν οὖν ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ χρόνου, ἃς μηδὲν μέρος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρι- 20 σμένον· ἐν γὰρ τῷ Κάλλιππος τὸ ιππος οὐδὲν καθ' αὐτὸ σημαίνει, ὥσπερ ἐν τῷ λόγῳ τῷ καλὸς ἵππος. οὐ μὴν οὐδὲ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπλοῖς ὀνόμασιν, οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ Δ α^c: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Π. ΕΡΜ. nBa^F: LIBER
 Π. ΕΡΜ. Λ: similia ΣΓ^s 16^a5 αὐτά+οὗτως nΛα^d: + καὶ οὗτως Σ
 6 πρώτως nBa^{dF} s^c,?Σ: πρῶτον α^{dA} s,?Σ ταῦτα] ταῦτα Γ, Herminius
 teste Boethio 7 ταῦτα Alex. Aphrod. teste Boethio 8 ταῦτα
 B(Δ), Herminius teste Amm. 8-9 περὶ μὲν . . . πραγματείας post ἀληθές
 (13) poni vult H. Maier 9 πραγματείας] ταῦτα πραγμ. πΣ: πραγμ.
 τοῦτο α^A,?Γ 12-13 ἀληθές . . . ψεῦδος Δα^A α^c 12 τε ομ. α^F α^c:
 *^s: [Tⁱ] 13 αὐτὰ ομ. n,?ΣΓ: *α^c: [Λ] 14 καὶ] ἢ nΓα^A
 15 τὸ λευκὸν Εα^d s: [ΔΣΛ] 15-16 ἀληθὲς . . . ψεῦδός ΣΛΓ
 21 οὐδὲν+αὐτὸ Ba^F: [Λ]

πεπλεγμένοις· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐδαμῶς τὸ μέρος ση-
25 μαντικόν, ἐν δὲ τούτοις βούλεται μέν, ἀλλ' οὐδενὸς κεχωρι-
σμένον, οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλησ τὸ κελησ. τὸ δὲ κατὰ
· συνθήκην, ὅτι φύσει τῶν ὄνομάτων οὐδέν ἔστιν, ἀλλ'
· ὅταν γένηται σύμβολον· ἐπεὶ δηλοῦσί γέ τι καὶ οἱ ἀγράμ-
ματοι ψόφοι, οἷον θηρίων, ὃν οὐδέν ἔστιν ὄνομα.—τὸ
30 δ' οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ὄνομα· οὐ μὴν οὐδὲ κεῖται ὄνομα ὅ-
τι δεῖ καλεῖν αὐτό, —οὔτε γὰρ λόγος οὔτε ἀπόφασίς ἔστιν.—
ἀλλ' ἔστω ὄνομα ἀόριστον. τὸ δὲ Φίλωνος ἢ Φίλωνι καὶ ὅσα
16^b τοιαῦτα οὐκ ὄνόματα ἀλλὰ πτώσεις ὄνόματος. λόγος δέ
ἐστιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ὅτι δὲ μετὰ τοῦ
ἔστιν ἢ ἢν ἢ ἔσται οὐκ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, —τὸ δ' ὄνομα
ἀεὶ,— οἷον Φίλωνός ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· οὐδὲν γάρ πω οὔτε ἀλη-
5 θεύει οὔτε ψεύδεται.

'Ρῆμα δέ ἔστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, οὐ μέρος οὐδὲν 3
σημαίνει χωρίς· ἔστι δὲ τῶν καθ' ἑτέρου λεγομένων σημεῖον.
λέγω δ' ὅτι προσσημαίνει χρόνον, οἷον ὑγίεια μὲν ὄνομα, τὸ
δ' ὑγιαίνει ρῆμα· προσσημαίνει γὰρ τὸ νῦν ὑπάρχειν. καὶ ἀεὶ¹⁰
τῶν ὑπαρχόντων σημεῖον ἔστιν, οἷον τῶν καθ' ὑποκειμένουν.
—τὸ δὲ οὐχ ὑγιαίνει καὶ τὸ οὐ κάμνει οὐ ρῆμα λέγω·
προσσημαίνει μὲν γὰρ χρόνον καὶ ἀεὶ κατά τυνος ὑπάρχει,
τῇ διαφορᾷ δὲ ὄνομα οὐ κεῖται· ἀλλ' ἔστω ἀόριστον ρῆμα,
15 ὅτι ὅμοίως ἐφ' ὅτουοῦν ὑπάρχει καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος.
ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ὑγίανεν ἢ τὸ ὑγιανεῖ οὐ ρῆμα, ἀλλὰ
πτῶσις ρήματος· διαφέρει δὲ τοῦ ρήματος, ὅτι τὸ μὲν
τὸν παρόντα προσσημαίνει χρόνον, τὰ δὲ τὸν πέριξ.—
αὐτὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τὰ ρήματα ὄνόματά
20 ἔστι καὶ σημαίνει τι, —ἴστησι γὰρ ὁ λέγων τὴν διάνοιαν,

24 τὸ μέρος οὐδαμῶς Β
(ex 16^b 15) ὅτι ὅμοίως . . . μὴ ὄντος α: *α^c
ἔστι δὲ] καὶ ἔστιν ἀεὶ ΒΔΣΛασ
nΒΔΣΛαd: *s, Porph. teste Amm.
nBTia^d: *Porph. teste Amm.
ὑγίανεν . . . ὑγίανεν Λ

30 κεῖται+γε α: [Ti]
οσα+ἄλλα Δ(s) 16^b
10 ὑπαρχόντων] καθ' ἑτέρου λεγομένων
11 ὑποκειμένου+ἢ ἐν ὑποκειμένῳ
13 δὲ διαφορᾷ Ba^{dF}: [Ti] 16

καὶ ὁ ἀκούσας ἡρέμησεν,— ἀλλ' εἰ ἔστιν ἦ μὴ οὕπω σημαίνει οὐ γὰρ τὸ εἶναι ἦ μὴ εἶναι σημεῖόν ἔστι τοῦ πράγματος, οὐδὲ ἐὰν τὸ ὅν εἴπης ψιλόν. αὐτὸ μὲν γὰρ οὐδέν ἔστιν, προσημαίνει δὲ σύνθεσίν τινα, ἥν ἄνευ τῶν συγκειμένων οὐκ ἔστι νοῆσαι.

25

4 Λόγος δέ ἔστι φωνὴ σημαντική, ἃς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἔστι κεχωρισμένον, ὡς φάσις ἀλλ' οὐχ ὡς κατάφασις. λέγω δέ, οἷον ἄνθρωπος σημαίνει τι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἔστιν ἦ οὐκ ἔστιν (ἀλλ' ἔσται κατάφασις ἦ ἀπόφασις ἐάν τι προστεθῇ). ἀλλ' οὐχ ἦ τοῦ ἀνθρώπου συλλαβὴ μία· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ μῆνι τὸν σημαντικόν, ἀλλὰ φωνὴ ἔστι νῦν μόνον. ἐν δὲ τοῖς διπλοῖς σημαίνει μέν, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, ὥσπερ εἴρηται. ἔστι δὲ λόγος ἄπας μὲν σημαντικός, οὐχ ὡς ὅργανον δέ, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται κατὰ 17^a συνθήκην ἀποφαντικὸς δὲ οὐ πᾶς, ἀλλ' ἐνῷ τὸ ἀληθεύειν ἦ ψεύδεσθαι ὑπάρχει· οὐκ ἐν ἄπασι δὲ ὑπάρχει, οἷον ἦ εὐχὴ λόγος μέν, ἀλλ' οὔτ' ἀληθῆς οὔτε ψευδῆς. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀφείσθωσαν, —ρήτορικῆς γὰρ ἦ ποιητικῆς οἰκειοτέρα ἦ σκέψις,— ὁ δὲ ἀποφαντικὸς τῆς νῦν θεωρίας.

5 "Ἐστι δὲ εἰς πρῶτος λόγος ἀποφαντικὸς κατάφασις, εἶτα ἀπόφασις οἱ δὲ ἄλλοι συνδέομεν εἰς. ἀνάγκη δὲ πάντα λόγον ἀποφαντικὸν ἐκ ρήματος εἶναι ἦ πτώσεως.¹⁰ καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος, ἐὰν μὴ τὸ ἔστιν ἦ ἔσται ἦ ἥν ἦ τι τοιοῦτο προστεθῇ, οὕπω λόγος ἀποφαντικός (διότι δὲ ἐν τί ἔστιν ἀλλ' οὐ πολλὰ τὸ ζῷον πεζὸν δίπουν,

22 οὐ] οὐδὲ nBa^d: *Porph.: [Λ] ἦ μὴ εἶναι post πράγματος (23)
pos. ΛaFa^c,?Γ 23 εἴπης+αὐτὸ aFa^c: +καθ' αὐτὸ nΣ: +αὐτὸ καθ'
αὐτὸ Ba^A,?Δ 26 δέ om. Σa^A(s) 28 σημαίνει+μὲν ΔΣ:
*a^cs 30 οὐχ ἦ] οὐκ εἰ Δ: οὐχὶ Ba,?ΣΛΓ: *a^c 33 ώς προείρηται
nΒΔ 17^a9 ἄλλοι+πάντες BaΣa^d 10 πτώσεως+ρήματος
nΒΣa 11 λόγος om. Boethii exemplar: *a^cs 12 ἥν ἦ ἔσται Ba^d: ἔσται Δ: *s 13 δὴ a^F,?Σ:
om. Γ: *s

—οὐ γὰρ δὴ τῷ σύνεγγυς εἰρῆσθαι εἴς ἔσται,— ἔστι δὲ ἄλλης
 15 τοῦτο πραγματείας εἰπεῖν). ἔστι δὲ εἴς λόγος ἀποφαντικὸς ἢ
 ὁ ἐν δηλῶν ἢ ὁ συνδέσμω εἴς, πολλοὶ δὲ οἱ πολλὰ καὶ
 μὴ ἐν ἣ οἱ ἀσύνδετοι. τὸ μὲν οὖν σύνομα καὶ τὸ ρῆμα φάσις
 ἔστω μόνον, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὕτω δηλοῦντά τι τῇ φωνῇ
 ὥστ' ἀποφαίνεσθαι, ἢ ἐρωτῶντός τινος, ἢ μὴ ἀλλ' αὐτὸν
 20 προαιρούμενον. τούτων δ' ή μὲν ἀπλῆ ἔστιν ἀπόφανσις, οἷον
 τὶ κατὰ τινὸς ἢ τὶ ἀπὸ τινός, ή δ' ἐκ τούτων συγκειμένη,
 οἷον λόγος τις ἡδη σύνθετος.

"Ἐστι δ' ή μὲν ἀπλῆ ἀπόφανσις φωνὴ σημαντικὴ περὶ⁶
 τοῦ εἰς ὑπάρχει τι ἢ μὴ ὑπάρχει, ὡς οἱ χρόνοι διῆρηνται.
 25 κατάφασις δέ ἔστιν ἀπόφανσις τινὸς κατὰ τινός, ἀπό-
 φασις δέ ἔστιν ἀπόφανσις τινὸς ἀπὸ τινός. ἐπεὶ δὲ ἔστι καὶ
 τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι· ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ
 ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ
 τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς δὲ
 30 τοῦ νῦν χρόνους ὠσαύτως, ἅπαν ἂν ἐνδέχοιτο καὶ ὁ κατέφησέ
 τις ἀποφῆσαι καὶ ὁ ἀπέφησε καταφῆσαι· ὥστε δῆλον
 ὅτι πάσῃ καταφάσει ἔστιν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάσῃ
 ἀποφάσει κατάφασις. καὶ ἔστω ἀντίφασις τοῦτο, κατάφα-
 σις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι· λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι
 5 τὴν τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ αὐτοῦ, —μὴ ὅμωνύμως δέ, καὶ ὅσα
 ἄλλα τῶν τοιούτων προσδιοριζόμεθα πρὸς τὰς σοφιστικὰς
 ἐνοχλήσεις.

"Ἐπεὶ δέ ἔστι τὰ μὲν καθόλου τῶν πραγμάτων τὰ δὲ
 7 καθ' ἔκαστον, —λέγω δὲ καθόλου μὲν ὁ ἐπὶ πλειόνων πέφυκε
 κατηγορεῖσθαι, καθ' ἔκαστον δὲ ὁ μή, οἷον ἀνθρωπος μὲν
 τῶν καθόλου Καλλίας δὲ τῶν καθ' ἔκαστον,— ἀνάγκη δ'
 14-15 τοῦτο ante ἄλλης pos. Σα^F: post πραγματείας B: *s: [ΛΓ] 15
 ἢ om. ΛΓ: *a^cs 17 καὶ] ἢ ΒΔΣΓα^d alt. τὸ om. ΒΔα^d: [ΣΛΓ] 18
 ἐπειδὴ α^d: [Τι] 23 μὲν om. Γ, ?ΔΛ 24 εἰ om. ΒΔΛα: *a^c ὑπάρχειν
 bis B, ?Δ: *a^c: [Λ] 25 δὲ . . . ἀπόφασις om. π 26 ἔστιν om. ΛΓ
 30 χρόνου nBa^A 31 ἀπέφησε + τις nΔΛ 17^b i δ'] ?δὴ ΒΓ:
 om. ΔΣ

ἀποφαίνεσθαι ὡς ὑπάρχει τι ἢ μή, ὅτε μὲν τῶν καθόλου τινί, ὅτε δὲ τῶν καθ' ἕκαστον. ἐὰν μὲν οὖν καθόλου ἀποφαίνηται ἐπὶ τοῦ καθόλου ὅτι ὑπάρχει ἢ μή, ἔσονται ἐναντίαι ἀποφάνσεις, —λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ καθόλου ἀποφαίνεσθαι καθόλου, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός—ὅταν δὲ ἐπὶ τῶν καθόλου μέν, μὴ καθόλου δέ, οὐκ εἰσὶν ἐναντίαι, τὰ μέντοι δηλούμενα ἔστιν εἶναι ἐναντία, —λέγω δὲ τὸ μὴ καθόλου ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν καθόλου, οἷον ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος· καθόλου γὰρ ὅντος τοῦ ἄνθρωπος οὐχ ὡς καθόλου χρῆται τῇ ἀποφάνσει· τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει· ἀλλ' ὅτι καθόλου:— ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγορουμένου τὸ καθόλου κατηγορεῖν καθόλου οὐκ ἔστιν ἀληθές· οὐδεμία γὰρ κατάφασις ἔσται, ἐν ᾧ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου τὸ καθόλου κατηγορηθῆσεται, οἷον ἔστι πᾶς ἄνθρωπος πᾶν ζῷον.

16.

Ἀντικεῖσθαι μὲν οὖν κατάφασιν ἀποφάσει λέγω ἀντιφατικῶς τὴν τὸ καθόλου σημαίνουσαν τῷ αὐτῷ ὅτι οὐ καθόλου, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λευκός — οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός — ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός· ἐναντίως δὲ τὴν τοῦ καθόλου κατάφασιν καὶ τὸ τὴν τοῦ καθόλου ἀπόφασιν, οἷον πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος — οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος· διὸ ταύτας μὲν οὐχ οἶόν τε ἄμα ἀληθεῖς εἶναι, τὰς δὲ ἀντικειμένας αὐταῖς ἐνδέχεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, οἷον οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, καὶ ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός. ὅσαι μὲν οὖν ἀντιφάσεις τῶν καθόλου εἰσὶν καθόλου, ἀνάγκη τὴν ἔτέραν ἀληθῆ εἶναι ἢ ψευδῆ, καὶ

3 οὖν ομ. πΓας 4 ὑπάρχει+τι πΒας 5 αἱ ἀποφάνσεις α^Fs:
 [ΣΛΓ] ἀποφαίνεσθαι] ἀπόφανσιν ΒΛΓα^F 7 ante οὐκ add. αὗται
 μὲν πΒα^A: *_s 8 ἐναντία] ποτε ἐναντ. Σας: ἐναντ. ποτέ Β 11 κέ-
 χρηται Βα: [Τι] ἀποφάσει πα^F 13 κατηγορουμένου+καθόλου
 Λας alt. καθόλου ομ. α: *_s 14 κατάφασις+ἀληθῆς α^As: *_s^c
 15 κατηγορεῖται ΒΔΛα^d: *_s 17 ἀντιφαντικῶς π: ἀποφαντ. quidam
 teste Porph.: *^a^c 19 ἔστι ομ. Γ 21 ἡ πᾶς... τῇ οὐδεὶς π 23
 ἐνδέχεται+ποτε πα^A: *^a^c αὐτοῦ+ἀληθεύειν α 25 οἷον ομ. ΔΣ
 26 εἰσὶ+ώς Γ: *^a^c

ὅσαι ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα, οἷον ἔστι Σωκράτης λευκός – οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός· ὅσαι δ' ἐπὶ τῶν καθόλου μὴ καθ-
30 όλου, οὐκ ἀεὶ ἡ μὲν ἀληθῆς ἡ δὲ ψευδῆς· – ἀμα γὰρ ἀλη-
θές ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος λευκός καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν
ἄνθρωπος λευκός, καὶ ἔστιν ἄνθρωπος καλὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄν-
θρωπος καλός· εἰ γὰρ αἰσχρός, καὶ οὐ καλός· καὶ εἰ γίγνεται
τι, καὶ οὐκ ἔστιν. – δόξειε δ' ἂν ἔξαιφνης ἄτοπον εἶναι διὰ τὸ
35 φαίνεσθαι σημαίνειν τὸ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἀμα καὶ ὅτι
οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός· τὸ δὲ οὕτε ταῦτὸν σημαίνει οὕθ' ἀμα
ἔξ ἀνάγκης. — φανερὸν δ' ὅτι καὶ μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεως·
τὸ γὰρ αὐτὸ δεῖ ἀποφῆσαι τὴν ἀπόφασιν ὅπερ κατέφησεν
40 ἡ κατάφασις, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἡ τῶν καθ' ἔκαστά
Β^α τινος ἡ ἀπὸ τῶν καθόλου τινός, ἡ ὡς καθόλου ἡ ὡς μὴ καθόλου·
λέγω δὲ οἷον ἔστι Σωκράτης λευκός – οὐκ ἔστι Σωκράτης λευ-
κός (εἰὰν δὲ ἄλλο τι ἡ ἀπ' ἄλλου τὸ αὐτό, οὐχ ἡ ἀντικει-
μένη ἄλλ' ἔσται ἐκείνης ἔτέρα), τῇ δὲ πᾶς ἄνθρωπος λευκός
5 ἡ οὐ πᾶς ἄνθρωπος λευκός, τῇ δὲ τὶς ἄνθρωπος λευκός ἡ οὐ-
δεὶς ἄνθρωπος λευκός, τῇ δὲ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός ἡ οὐκ ἔστιν
ἄνθρωπος λευκός.

"Οτι μὲν οὖν μία κατάφασις μιᾶς ἀποφάσει ἀντίκειται
ἀντιφατικῶς, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, εἴρηται, καὶ ὅτι αἱ
ιο ἐναντίαι ἄλλαι; καὶ τίνες εἰσὶν αὗται, καὶ ὅτι οὐ πᾶσα
ἀληθῆς ἡ ψευδῆς ἀντίφασις, καὶ διὰ τί, καὶ πότε ἀληθῆς
ἡ ψευδῆς. μία δέ ἔστι κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἡ ἐν καθ' ἐνὸς 8
σημαίνουσα, ἡ καθόλου ὄντος καθόλου ἡ μὴ δμοίως, οἷον πᾶς
5 ἄνθρωπος λευκός ἔστιν – οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος λευκός, ἔστιν
ἄνθρωπος λευκός – οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός, οὐδεὶς ἄνθρωπος
λευκός – ἔστι τις ἄνθρωπος λευκός, εἰ τὸ λευκὸν ἐν σημαίνει.
εἰ δὲ δυεῖν ἐν ὄνομα κεῖται, ἔξ ὧν μή ἔστιν ἐν, οὐ μία κατά-

29 καθόλου μὲν (μὲν οτι. α^cF) μὴ καθόλου δέ πΒα^d 18^aI μὴ ὡς πΓ:
*α^c: [Λ] 8 μιᾶς καταφάσει μία ἀπόφασις Σ: μία ἀπόφ. μιᾶς καταφ. Δ:
μιᾶς ἀποφ. μία κατάφ. Λα^d 10 αὗται+εἴρηται πΒΣ: *α^c 18 οὐ]
οὐκ ἔστιν πς,? Λ κατάφασις+οὐδὲ ἀπόφασις μία ΔΣα^F

φασις· οίον εἴ τις θεῖτο ὄνομα ἴμάτιον ἵππω καὶ ἀνθρώπω, τὸ ἔστιν ἴμάτιον λευκόν, αὕτη οὐ μία κατάφασις 20· [οὐδὲ ἀπόφασις μία]· οὐδὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἥτις ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός, τοῦτο δ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰπεῖν ἔστιν ἵππος λευκὸς καὶ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. εἴ οὖν αὗται πολλὰ σημαίνουσι καὶ εἰσὶ πολλαί, δῆλον ὅτι καὶ ἡ πρώτη ἥτοι πολλὰ ἥτις οὐδὲν σημαίνει, —οὐ γάρ ἔστιν τὶς 25 ἄνθρωπος· ἵππος·— ὥστε οὐδὲν ἐν ταύταις ἀνάγκη τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι ἀντίφασιν.

9 Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ὄντων καὶ γενομένων ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἥτις τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ ἥτις ψευδῆ εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου ὡς καθόλου ἀεὶ τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ 30 καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, ὥσπερ εἴρηται ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου μὴ καθόλου λεχθέντων οὐκ ἀνάγκη· εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων.—ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα καὶ μελλόντων οὐχ ὅμοίως. εἰ γὰρ πᾶσα κατάφασις ἥτις ἀπόφασις ἀληθῆς ἥτις ψευδῆς, καὶ ἄπαν ἀνάγκη ἥτις ὑπάρχειν ἥτις μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ ὁ μὲν 35 φῆσει ἔσεσθαι τι ὁ δὲ μὴ φῆσει τὸ αὐτὸ τοῦτο, δῆλον ὅτι ἀνάγκη ἀληθεύειν τὸν ἔτερον αὐτῶν, εἰ πᾶσα κατάφασις ἀληθῆς ἥτις ψευδῆς· ἄμφω γὰρ οὐχ ὑπάρξει ἄμα ἐπὶ τοὺς τοιούτους. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν ἥτις οὐ λευκόν ἔστιν, ἀνάγκη εἶναι λευκὸν ἥτις οὐ λευκόν, καὶ εἰ 18b ἔστι λευκὸν ἥτις οὐ λευκόν, ἀληθὲς ἥτις φάναι ἥτις ἀποφάναι· καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, ψεύδεται, καὶ εἰ ψεύδεται, οὐχ ὑπάρχει· ὥστε ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἥτις τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ εἶναι. οὐδὲν ἄρα οὔτε ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπὸ τύχης οὔθ' 5 ὅπότερ' ἔτυχεν, οὐδὲ ἔσται ἥτις οὐκ ἔσται, ἀλλ' ἔξ ἀνάγκης ἄπαν-

19 θείη τὸ Ba^{cA}: [Ti] 22 ἥτις Β, ?Γ: ὅτι Δa^F: om. a^A: [Σ]
25 ἥτοι] ἥτις a: [Ti] 27 ἀντίφασιν εἶναι πa^{dF}, ?ΔΔ 29 καὶ om.
Γa^A 30 ὡς καθόλου om. nΓ: *a^c ψευδῆ+εἶναι Β 32 λεχθέντων
μὴ καθόλου Δa ληφθέντων n 34 prius ἥτις καὶ nΣs, ?Δ: *a^{dA} 35
prius ἥτις om. nBa^{dS} εἰ γὰρ] εἰ δὴ a^A, ?Δ: εἰ δὲ a^F: ὥστε εἰ nB: ?οὔτως
εἰ Σ 37 κατάφασις+ἥτις (καὶ Δ) ἀπόφασις ΔΣa 39 ἥτις+ὅτι nB
18b₂ ἥτις+ἥτις ΣΔ: *a^c 4 ἀνάγκη+ἥτις ΣΔ(a^{cA}) εἶναι+ἥτις ψευδῆ nBΔΣa^d

τα καὶ οὐχ ὅπότερ' ἔτυχεν (ἢ γὰρ ὁ φὰς ἀληθεύει ἢ ὁ ἀποφάσις). ὅμοιῶς γὰρ ἀν ἐγίγνετο ἢ οὐκ ἐγίγνετο· τὸ γὰρ ὅπότερ' ἔτυχεν οὐδὲν μᾶλλον οὕτως ἢ μὴ οὕτως ἔχει ἢ ἔξει.—ἔτι εἰ ἔστι ιο λευκὸν νῦν, ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν πρότερον ὅτι ἔσται λευκόν, ὥστε ἀεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὅτιοῦν τῶν γενομένων ὅτι ἔσται εἰ δ' ἀεὶ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἢ ἔσται, οὐχ οἶόν τε τοῦτο μὴ εἶναι οὐδὲ μὴ ἔσεσθαι. ὃ δὲ μὴ οἶόν τε μὴ γενέσθαι, ἀδύνατον μὴ γενέσθαι· ὃ δὲ ἀδύνατον μὴ γενέσθαι, ἀνάγκη γενέσθαι· ἀπαντα 15 οὖν τὰ ἐσόμενα ἀναγκαῖον γενέσθαι. οὐδὲν ἄρα ὅπότερ' ἔτυχεν οὐδ' ἀπὸ τύχης ἔσται· εἰ γὰρ ἀπὸ τύχης, οὐκ ἔξ ανάγκης.—ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς οὐδέτερόν γε ἀληθὲς ἐνδέχεται λέγειν, οἷον ὅτι οὕτ' ἔσται οὕτε οὐκ ἔσται. πρῶτον μὲν γὰρ οὕσης τῆς καταφάσεως ψευδοῦς ἡ ἀπόφασις οὐκ ἀληθής, καὶ ταύτης ψευδοῦς 20 οὕσης τὴν κατάφασιν συμβαίνει μὴ ἀληθῆ εἶναι. καὶ πρὸς τούτους, εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λευκὸν καὶ μέλαν, δεῖ ἀμφω ὑπάρχειν, εἰ δὲ ὑπάρξειν εἰς αὔριον, ὑπάρξει εἰς αὔριον· εἰ δὲ μήτ' ἔσται μήτε μὴ ἔσται αὔριον, οὐκ ἀν εἴη τὸ ὅπότερ' ἔτυχεν, οἷον ναυ- 25 μαχία· δέοι γὰρ ἀν μήτε γενέσθαι ναυμαχίαν μήτε μὴ γενέσθαι.

Tὰ μὲν δὴ συμβαίνοντα ἄποπα ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἔτερα, εἴπερ πάσης καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, ἢ ἐπὶ τῶν καθόλου λεγομένων ὡς καθόλου ἢ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα, ἀνάγκη τῶν ἀντικειμένων εἶναι τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ, μηδὲν 30 δὲ ὅπότερ' ἔτυχεν εἶναι ἐν τοῖς γιγνομένοις, ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γίγνεσθαι ἔξ ανάγκης. ὥστε οὕτε βουλεύεσθαι δέοι ἀν οὕτε πραγματεύεσθαι, ὡς ἐὰν μὲν τοδὶ ποιήσωμεν, ἔσται τοδί, ἐὰν δὲ μὴ τοδί, οὐκ ἔσται. οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰς μυριοστὸν ἔτος τὸν μὲν φάναι τοῦτ' ἔσεσθαι τὸν δὲ μὴ φά-

7 ἀληθεύσει ad nΔ,?Λ	II γινομένων πα: [T ⁱ] 20 καὶ πρὸς πρὸς δὲ π: [ΔΛ]	15 ἀναγκαῖον+ήν μέγα πΒΛα
		21 μέγα πΒΛα 22
		ὑπάρξειν] -ξει Λα: [ΒΣΓ] ὑπάρξει] -ξειν Δα ^A : -χειν Λ: [ΒΣΓ]
		23
		εἰς αὔριον ΔΣα ^F : *α ^c + αὔριον α
		25 γίγνεσθαι bis π: [T ⁱ] alt. γενέσθαι+ναυμαχίαν ΔΛΓ·
		28 λεγομένων ante ἢ pos. Σ ἔκαστον Β: [T ⁱ] Ba: [T ⁱ]
		33 ἔσται+τοδί Βαα ^{cA} κωλύει+καὶ

ναι, ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἔσεσθαι ὅπότερον αὐτῶν ἀληθὲς ἦν 35
εἰπεῖν τότε. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο διαφέρει, εἴ τις εἶπον
τὴν ἀντίφασιν ἡ μὴ εἶπον· δῆλον γὰρ ὅτι οὕτως ἔχει τὰ
πράγματα, καὶ μὴ ὁ μὲν καταφήσῃ ὁ δὲ ἀποφήσῃ· οὐ γὰρ
διὰ τὸ καταφάναι ἡ ἀποφάναι ἔσται ἡ οὐκ ἔσται, οὐδὲ εἰς
μυριοστὸν ἔτος μᾶλλον ἡ ἐν ὅποσῳ ὁ χρόνῳ. ὥστ’ εἰ ἐν ἄπαντι 19^a
τῷ χρόνῳ οὕτως εἶχεν ὥστε τὸ ἔτερον ἀληθεύεσθαι, ἀναγκαῖον
ἦν τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἔκαστον τῶν γενομένων ἀεὶ οὕτως ἔχειν
ὥστε: ἐξ ἀνάγκης γενέσθαι· ὁ τε γὰρ ἀληθῶς εἶπε τις ὅτι
ἔσται, οὐχ οἶν τε μὴ γενέσθαι· καὶ τὸ γενόμενον ἀληθὲς ἦν 5
εἰπεῖν ἀεὶ ὅτι ἔσται.

Εἰ δὴ ταῦτα ἀδύνατα, —όρῶμεν γὰρ ὅτι ἔστιν ἀρχὴ
τῶν ἐσομένων καὶ ἀπὸ τοῦ βούλευεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ πρᾶξαι
τι, καὶ ὅτι ὅλως ἔστιν ἐν τοῖς μὴ ἀεὶ ἐνεργοῦσι τὸ δυνατὸν
εἶναι καὶ μή, ἐν οἷς ἀμφώ ἐνδέχεται καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ιο.
μὴ εἶναι, ὥστε καὶ τὸ γενέσθαι καὶ τὸ μὴ γενέσθαι·
καὶ πολλὰ· ἡμῖν δῆλά ἔστιν οὕτως ἔχούτα, οἷον ὅτι τουτὶ τὸ
ἱμάτιον δυνατόν ἔστι· διατμηθῆναι καὶ οὐ διατμηθῆσεται, ἀλλ’
ἐμπροσθεν· κατατριβήσεται· δύμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ διατμη-
θῆναι δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν ὑπῆρχε τὸ ἐμπροσθεν αὐτὸς κατα- 15
τριβῆναι, εἴγε μὴ δυνατόν ἦν τὸ μὴ διατμηθῆναι· ὥστε καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων γενέσεων, ὅσαι κατὰ δύναμιν λέγονται τὴν
τοιαύτην· φανερὸν ἄρα ὅτι οὐχ ἄπαντα ἐξ ἀνάγκης οὔτ’ ἔστιν
οὔτε γίγνεται, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅπότερ’ ἔτυχε καὶ οὐδὲν μᾶλλον
ἢ ἡ κατάφασις ἡ ἡ ἀπόφασις ἀληθής, τὰ δὲ μᾶλλον μὲν καὶ 20
ῶς ἐπὶ τὸ πολὺ θάτερον, οὐ μὴν ἀλλ’ ἐνδέχεται γενέσθαι καὶ
θάτερον, θάτερον δὲ μή.

Τὸ μὲν οὖν εἶναι τὸ δὲ ὅταν ἢ, καὶ τὸ μὴ δὲ μὴ εἶναι

35 ὅποτερονοῦν Β: [Τⁱ] ἦν αὐτῶν ἀληθὲς α 38 καταφήσῃ+τι
ΒΓ_a^A 39 -φαθῆναι bis n: ἀποφάναι ἡ καταφάναι (-φανθῆναι bis Β)
ΒΛΓ 19^a2 τῷ om. Βα: [Τⁱ] 4 ὁ τε] ὅτε Τⁱ 5 γινόμενον Βα^A:
[Τⁱ] 8 alt. ἀπὸ τοῦ om. nΛ: *α^c 10 μὴ+δύμοίως ΒΣα alt. τὸ
om. n: *α^c: [Λ] 13 ἔστι om. Γ, ?Σ 15 κατατριβῆναι αὐτό nα^F:
[Τⁱ] 20 prius ἡ om. nΒα 21 τὸ om. α^F, ?Β: [Τⁱ]

ὅταν μὴ ἦ, ἀνάγκη· οὐ μέντοι οὔτε τὸ ὃν ἄπαν ἀνάγκη εἶναι οὔτε
 25 τὸ μὴ ὃν μὴ εἶναι· —οὐ γὰρ ταῦτόν ἐστι τὸ ὃν ἄπαν εἶναι ἐξ
 ἀνάγκης ὅτε ἔστιν, καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος· — καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιφάσεως ὁ αὐτὸς
 λόγος· εἶναι μὲν ἦ μὴ εἶναι ἄπαν ἀνάγκη, καὶ ἔσεσθαι γε
 ἦ μή· οὐ μέντοι διελόντα γε εἰπεῖν θάτερον ἀναγκαῖον. λέγω
 30 δὲ οἷον ἀνάγκη μὲν ἔσεσθαι ναυμαχίαν αὔριον ἦ μὴ ἔσεσθαι,
 οὐ μέντοι γενέσθαι αὔριον ναυμαχίαν ἀναγκαῖον οὐδὲ μὴ
 γενέσθαι γενέσθαι μέντοι ἦ μὴ γενέσθαι ἀναγκαῖον. ὥστε,
 ἐπεὶ ὁμοίως οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὥσπερ τὰ πράγματα, δῆλον ὅτι
 ὅσα οὕτως ἔχει ὥστε ὅπότερ' ἔτυχε καὶ τὰ ἐναντία ἐνδέχεσθαι,
 35 ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν καὶ τὴν ἀντίφασιν· ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ
 τοῖς μὴ ἀεὶ οὖσιν ἦ μὴ ἀεὶ μὴ οὖσιν· τούτων γὰρ ἀνάγκη μὲν
 θάτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως ἀληθὴς εἶναι ἦ ψεῦδος, οὐ
 μένται τόδε ἦ τόδε ἀλλ' ὅπότερ' ἔτυχεν, καὶ μᾶλλον μὲν
 ἀληθῆ τὴν ἔτέραν, οὐ μέντοι ἥδη ἀληθῆ ἦ ψευδῆ. ὥστε δῆλον
 19b ὅτι οὐκ ἀνάγκη πάσης καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀντι-
 κειμένων· τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι οὐ γὰρ ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν ὄντων οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων, δυνατῶν
 δὲ εἶναι ἦ μὴ εἶναι, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται.

5 Ἐπεὶ δέ ἐστι τὶ κατὰ τινὸς ἦ κατάφασις σημαίνουσα, 10
 τοῦτο δ' ἐστὶν ἦ ὄνομα ἦ τὸ ἀνώνυμον, ἐν δὲ δεῖ εἶναι καὶ καθ'
 ἑνὸς τὸ ἐν τῇ καταφάσει (τὸ δὲ ὄνομα εἴρηται καὶ τὸ ἀνώνυμον
 πρότερον· τὸ γὰρ οὐκ ἀνθρωπος ὄνομα μὲν οὐ λέγω ἀλλὰ ἀσ-
 οριστον ὄνομα, —ἐν γάρ πως σημαίνει ἀόριστον,— ὥσπερ
 10 καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ρήμα), ἔσται πᾶσα κατάφασις
 ἦ ἐξ ὄνόματος καὶ ρήματος ἦ ἐξ ἀόριστου ὄνόματος καὶ

24 μέντοι] μὴν B: [Τⁱ] 25 μὴ ὃν+ἀνάγκη ΔΣΛα 27-8 ὁ αὐτὸς
 λόγος οπ. π 30 μὲν+ἦ π 31 γενέσθαι] ἔσεσθαι γε B: [Τⁱ] ναυμα-
 χίαν αὔριον πΔΣα 33 οἱ λόγοι ὁμοίως π 34 ἔτυχε+εἶναι Λα 38
 ὅπότερον B: [Τⁱ] 19^bι καὶ] ἦ ΔΣΛ .6 prius ἦ οπ. ΔΓ: *α^c καὶ]
 ἦ μὴ εἶναι π: [Γ] 9 σημαίνει+καὶ τὸ ΒΣα^c: +τὸ α: [ΔΛΓ] ἀόριστον
 +ὄνομα ΔΣα^d 10 ρήμα+ἀλλ' ἀόριστον ρήμα ΒΣΛ: +λέγω ἀλλ'
 ἀόριστον α κατάφασις+καὶ (ἢ Σ) ἀπόφασις ΒΔΣα^A: *α^c

ρήματος. ἄνευ δὲ ρήματος οὐδεμία κατάφασις οὐδ'. ἀπόφασις· τὸ γὰρ ἔστιν ἢ ἔσται ἢ ἦν ἢ γίγνεται ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, ρήματα ἐκ τῶν κειμένων ἔστιν προσημαίνει γὰρ χρόνου. ὥστε πρώτη κατάφασις καὶ ἀπόφασις τὸ ἔστιν ἄνθρωπος – οὐκ 15 ἔστιν ἄνθρωπος, εἴτα ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος – οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος, πάλιν ἔστι πᾶς ἄνθρωπος – οὐκ ἔστι πᾶς ἄνθρωπος, ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος – οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος· καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς δὲ χρόνων δ' αὐτὸς λόγος.

19

"Οταν δὲ τὸ ἔστι τρίτον προσκατηγο- 19
ρηθῆ, διχῶς λέγονται αἱ ἀντιθέσεις. λέγω δὲ οἷόν ἔστι 20
δίκαιος ἄνθρωπος, τὸ ἔστι τρίτον φημὶ συγκεῖσθαι ὄνομα ἢ
ρῆμα ἐν τῇ καταφάσει. ὥστε διὰ τοῦτο τέτταρα ἔσται ταῦτα,
ὧν τὰ μὲν δύο πρὸς τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἔξει κατὰ
τὸ στοιχοῦν ὡς αἱ στερήσεις, τὰ δὲ δύο οὐ· λέγω δὲ ὅτι τὸ ἔστιν
ἢ τῷ δικαίῳ προσκείσεται ἢ τῷ οὐ δικαίῳ, ὥστε καὶ ἡ ἀπό- 25
φασις. τέτταρα οὖν ἔσται. νοῶμεν δὲ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπο-
γεγραμμένων· ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος – ἀπόφασις τούτου, οὐκ
ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος – τούτου ἀπό-
φασις, οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος. τὸ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα καὶ
τὸ οὐκ ἔστιν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ οὐ δικαίῳ πρόσκειται. ταῦτα μὲν 30
οὖν, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς λέγεται, οὕτω τέτακται.
ὅμοίως δὲ ἔχει καν καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ ἡ κατάφασις, οἷον
πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος δίκαιος – [ἀπόφασις] οὐ πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος
δίκαιος, πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος – οὐ πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος
οὐ δίκαιος. πλὴν οὐχ ὅμοίως τὰς κατὰ διάμετρον ἐνδέχεται 35
συναληθεύεσθαι, ἐνδέχεται δὲ ποτέ· αὗται μὲν οὖν δύο ἀντί-

12 οὐδ'] ἢ ΔΣΛ: *α^c: [Γ] 15 πρώτη+ἔσται Β 18 δὲ ομ.
π,?ΔΛΓ 19 προσκατηγορήται ἥδη ΒΔΣα^d_s 22 ταῦτα ἔσται α^d,?Δ,1Γ
25 et 30 δικαίῳ (quater)] ἀνθρώπῳ Alex. Aphr., Herminius, Porph. teste
Boethio, multi teste Amm.: *_s 26 νοοῦμεν ΒΛα^A: [ΔΣΓ] 30
προσκείσεται (ante καὶ pos. Βα^A)ΒΔ 31 λέγεται] εἰρηται ?Λ, ?Philop.:
*_s^d 32 ἔξει α: *_s 33-4 bis δίκαιος ἄνθρωπος π 33 ἀπόφασις
+τούτου ΒΓα: ομ. Λ 36 συναληθεύειν αα^{cA}_s: ἀληθεύεσθαι πα^{cF}:
[Τⁱ] ἀντίκεινται (-κειται Β)+ἀλλήλαις Σ: *α^c

κεινται, ἄλλαι δὲ πρὸς τὸ οὐκ ἄνθρωπος ὡς ὑποκείμενόν τι προστεθέντος· ἔστι δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος – οὐκ ἔστι δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος, ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος – οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος 20^a οὐκ ἄνθρωπος. πλείους δὲ τούτων οὐκ ἔσονται ἀντιθέσεις· αὗται δὲ χωρὶς ἐκείνων αὐταὶ καθ' αὐτάς εἰσιν, ὡς ὄνόματι τῷ 3 οὐκ ἄνθρωπος χρώμεναι.

'Επεὶ δ' ἐναντία ἀπόφασίς ἔστι τῇ ἄπαν ἔστι ζῶον δίκαιον ἡ σημαίνουσα ὅτι οὐδέν ἔστι ζῶον δίκαιον, αὗται μὲν φανερὸν ὅτι οὐδέποτε ἔσονται οὔτε ἀληθεῖς ἄμα οὔτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ,
αἱ δὲ ἀντικείμεναι ταύταις ἔσονται ποτε· οἶνον οὐ πᾶν ζῶον
δίκαιον καὶ ἔστι τι ζῶον δίκαιον. ἀκολουθοῦσι δ' αὗται, τῇ μὲν
πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος ἡ οὐδείς ἔστιν ἄνθρωπος δίκαιος,

37 δὲ + δύο Ba^F: *a^cs, 38 προστεθέντος (+?οίον ΔΛ)] -θέν/// π.Β.:
-θέντες s: -θέν a^F: *a^c: [ΔΣΓ] 20αΙ εἰσὶν πΔΓ: *a^c 2 ἐκείνων
χωρὶς n: [Ti] ἔσονται ΒΔα 3 προσχρώμεναι ΒΔα^A: [ΣΛΓ] 4 ὑγιαίνει
... βαδίζει Β: *s: [ΔΣΓ] τὸ om. n: *s 5 τιθέμενον ΒΔΣs οίον
+ ἔστιν ὑγιαίνων πᾶς ἄνθρωπος na^d 6 prius ἄνθρωπος + ἔστιν οὐχ
ὑγιαίνων πᾶς ἄνθρωπος na^Aa^c 13 τὸ μηδείς Σ: *a^c: [Λ] ὀνό-
ματος + ἡ ΒΔΛa^d 14 bis -φήσειν a^{dF}: ?-φάναι Δ: -φασιν ΣΓα^A:
-φασις a^{cA} οὖν] δὲ ΒΓ 17 ζῷόν ἔστι n 20-1 ἡ . . . τῇ n
21 οὐδεὶς . . . δίκαιος . . . πᾶς . . . οὐ δίκ. π.Δα prius ἔστιν ante ἡ
pos. ΒΔ

τῇ δὲ ἔστι τις δίκαιος ἄνθρωπος η ἀντικειμένη ὅτι οὐ πᾶς
ἔστιν ἄνθρωπος οὐ δίκαιος ἀνάγκη γὰρ εἶναι τινα. φανερὸν δὲ
ὅτι καὶ ἐπὶ μὲν τῶν καθ' ἔκαστον, εἰ ἀληθὲς ἐρωτηθέντα ἀπο-
φῆσαι, ὅτι καὶ καταφῆσαι ἀληθές, οἷον ἄρα γε Σωκράτης 25
σοφός; οὐ· Σωκράτης ἄρα οὐ σοφός. ἐπὶ δὲ τῶν καθόλου οὐκ
ἀληθής η ὁμοίως λεγομένη, ἀληθής δὲ η ἀπόφασις, οἷον ἄρα
γε πᾶς ἄνθρωπος σοφός; οὐ· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐ σοφός.
τοῦτο γὰρ ψεῦδος, ἀλλὰ τὸ οὐ πᾶς ἄρα ἄνθρωπος σοφός
ἀληθές· αὕτη δέ ἔστιν η ἀντικειμένη, ἐκείνη δὲ η ἐναντία. 30

Αἱ δὲ κατὰ τὰ ἀόριστα ἀντικείμεναι ὀνόματα καὶ ρή-
ματα, οἷον ἐπὶ τοῦ μὴ ἄνθρωπος καὶ μὴ δίκαιος, ὥσπερ ἀπο-
φάσεις ἀνευ ὀνόματος καὶ ρήματος δόξαιεν ἂν εἶναι οὐκ εἰσὶ
δέ· ἀεὶ γὰρ ἀληθεύειν ἀνάγκη η ψεύδεσθαι τὴν ἀπόφασιν,
ο δ' εἰπὼν οὐκ ἄνθρωπος οὐδὲν μᾶλλον τοῦ ἄνθρωπος 35
ἀλλὰ καὶ ἡττον ἡλήθευκέ τι η ἔψευσται, ἐὰν μή τι προστεθῇ.
σημαίνει δὲ τὸ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος οὐδεμιᾷ ἐκείνων
ταῦτον, οὐδ' η ἀντικειμένη ταύτῃ η οὐκ ἔστι πᾶς οὐκ ἄνθρωπος
δίκαιος· τὸ δὲ πᾶς οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος τῷ οὐδεὶς δίκαιος
οὐκ ἄνθρωπος ταῦτὸν σημαίνει. 40

Μετατιθέμενα δὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ρήματα ταῦτὸν 20^b
σημαίνει, οἷον ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος – ἔστιν ἄνθρωπος λευκός·
εἰ γὰρ μὴ τοῦτό ἔστιν, τοῦ αὐτοῦ πλείους ἔσονται ἀποφάσεις,
ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι μία μιᾶς. τοῦ μὲν γὰρ ἔστι λευκὸς ἄνθρω-
πος ἀπόφασις· τὸ οὐκ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος· τοῦ δὲ ἔστιν ἄν-
θρωπος λευκός, εἰ μὴ η αὐτή ἔστι τῇ ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος,
ἔσται ἀπόφασις ητοι τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος λευκός η τὸ
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. ἀλλ' η ἐτέρα μέν ἔστιν ἀπό-
φασις τοῦ ἔστιν οὐκ ἄνθρωπος λευκός, η ἐτέρα δὲ τοῦ
ἔστι λευκὸς ἄνθρωπος, ὥστε ἔσονται δύο μιᾶς. ὅτι μὲν το

22 ἄνθρωπος δίκαιος ΒΔΣα^d 23 ἄνθρωπός ἔστιν ΒΔ: *α^c 24
καὶ ὅτι η: ὅτι ι,?Δ μὲν ?ομ. Τι: *ι: *ι: ἔκαστα Βα^F: *ι: [Τι] 29
ἄρα ομ. η 30 δέ+γέ η: [Τι] 35 τοῦ+εἰπόντος ΔΣΓ 36 prius
τι ομ. Λα 39-40 οὐκ ἄνθρωπος δίκαιος ηΣ 20^b4 δέδεικται α: [Τι]
7 η ἀπόφασις η: [Τι] 8 λευκὸς ἄνθρωπος ΔΣΓα

οῦν μετατιθεμένου τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ρήματος ἡ αὐτὴ γίγνεται κατάφασις καὶ ἀπόφασις, δῆλον. τὸ δὲ ἐν κατὰ II πολλῶν ἡ πολλὰ καθ' ἐνὸς καταφάναι ἡ ἀποφάναι, ἐὰν μὴ ἐν τι ἥ τὸ ἐκ τῶν πολλῶν συγκείμενον, οὐκ ἔστι 15 κατάφασις μία οὐδὲ ἀπόφασις. λέγω δὲ ἐν οὐκ ἐὰν ὄνομα ἐν ἥ κείμενον, μὴ ἥ δὲ ἐν τι ἐξ ἐκείνων, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἵσως ἔστι καὶ ζῶον καὶ δίπουν καὶ ἥμερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τι γίγνεται ἐκ τούτων ἐκ δὲ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βαδίζειν οὐχ ἐν. ὥστε οὕτ' ἐὰν ἐν τι κατὰ τούτων 20 καταφήσῃ τις μία - κατάφασις, ἀλλὰ φωνὴ μὲν μία καταφάσεις δὲ πολλαί, οὕτ' ἐὰν καθ' ἐνὸς ταῦτα, ἀλλ' ὅμοίως πολλαί. εἰ οὖν ἡ ἐρώτησις ἡ διαλεκτικὴ ἀποκρίσεώς ἔστιν αἴτησις, ἡ τῆς προτάσεως ἥ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως, ἡ δὲ πρότασις ἀντιφάσεως μιᾶς μόριον, οὐκ ἂν εἴη μία ἀπό- 25 κρισις πρὸς ταῦτα οὐδὲ γὰρ ἡ ἐρώτησις μία, οὐδ' ἂν ἥ ἀληθήσ. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς Τοπικοῖς περὶ αὐτῶν. ἀμα δὲ δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ τί ἔστιν ἐρώτησίς ἔστι διαλεκτική· δεῖ γὰρ δεδόσθαι ἐκ τῆς ἐρωτήσεως ἐλέσθαι ὅπότερον βούλεται τῆς ἀντιφάσεως μόριον ἀποφήνασθαι. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐρωτῶντα προσδιορίσαι 30 πότερον τόδε ἔστιν ὁ ἄνθρωπος ἥ οὐ τοῦτο.

'Ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν κατηγορεῖται συντιθέμενα, ὡς ἐν τὸ πᾶν κατηγόρημα τῶν χωρὶς κατηγορουμένων, τὰ δὲ οὖ, τίς ἡ διαφορά; κατὰ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου ἀληθὲς εἰπεῖν καὶ χωρὶς ζῶον καὶ χωρὶς δίπουν, καὶ ὡς ἐν, καὶ ἄνθρωπον καὶ 35 λευκόν, καὶ ταῦθ' ὡς ἐν· ἀλλ' οὐχί, εἰ σκυτεὺς καὶ ἀγαθός, καὶ σκυτεὺς ἀγαθός. εἰ γάρ, ὅτι ἐκάτερον, καὶ τὸ συνάμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔσται. κατὰ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀληθὲς καὶ τὸ λευκόν, ὥστε καὶ τὸ ἄπαν· πάλιν εἰ τὸ λευκόν, καὶ τὸ ἄπαν, ὥστε ἔσται ἄν-

13 ἥ + καὶ π 14 συγκείμενον] δηλούμενον B: om. A: *a^c 15-16
ἐν ὄνομα π,?A: *a^c 18 τοῦ bis om. π: [Tⁱ] 20 καταφῆ π:
[Tⁱ] 24 ἀπόκρισις μία ΒΔΣα^d 34 alt. καὶ + ταῦτα ΒΣΓα 36
διότι a^d: [Tⁱ] ἐκάτερον+?ἔστιν Δ: +ἀληθές ἔστιν π: +ἀληθές εἶναι δεῖ
ΒΣα^d: +?λέγεται Λ 39 λευκόν+αὐτό Ba τὸ πᾶν B: [Tⁱ]

θρωπος λευκὸς λευκός, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον· καὶ πάλιν 40
μουσικὸς λευκὸς βαδίζων, καὶ ταῦτα πολλάκις πεπλευμένα. 21^a
ἔτι εὶ ὁ Σωκράτης Σωκράτης καὶ ἄνθρωπος, καὶ Σωκράτης
ἄνθρωπος, καὶ εὶ ἄνθρωπος καὶ δίπους; καὶ ἄνθρωπος δίπους.

“Οτι μὲν οὖν, .εὶ τις ἀπλῶς θήσει τὰς συμπλοκὰς γί- 5
γνεσθαι, πολλὰ συμβαίνει λέγειν ἄτοπα, δῆλον· ὅπως δὲ θε-
τέον, λέγομεν νῦν. τῶν δὴ κατηγορουμένων, καὶ ἐφ' οἷς κατ-
ηγορεῖσθαι συμβαίνει, ὅσα μὲν λέγεται κατὰ συμβεβηκὸς ἢ
κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ θάτερον κατὰ θατέρου, ταῦτα οὐκ ἔσται
ἔν οἷον ἄνθρωπος λευκός ἔστι καὶ μουσικός, ἀλλ' οὐχ ἐν τῷ ιο
λευκὸν καὶ τῷ μουσικόν συμβεβηκότα γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ.
οὐδ' εὶ τῷ λευκὸν μουσικὸν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἔσται τῷ
μουσικὸν λευκὸν ἐν τῷ κατὰ συμβεβηκὸς γὰρ τῷ μουσικὸν λευ-
κόν, ὥστε οὐκ ἔσται τῷ λευκὸν μουσικόν. διὸ οὐδ' ὁ σκυτεὺς
ἀπλῶς ἀγαθός, ἀλλὰ ζῷον δίπουν· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβη- 15
κός. ἔτι οὐδ' ὅσα ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἐτέρῳ· διὸ οὔτε τῷ λευκὸν
πολλάκις οὔτε ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ζῷον ἢ δίπουν· ἐνυπ-
άρχει γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ δίπουν καὶ τῷ ζῷον. ἀληθὲς
δ' ἔστιν εἰπεῖν κατὰ τοῦ τινὸς καὶ ἀπλῶς, οἷον τὸν τινὰ
ἄνθρωπον ἄνθρωπον ἢ τὸν τινὰ λευκὸν ἄνθρωπον λευκόν· 20
οὐκ ἀεὶ δέ, ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τῷ προσκειμένῳ τῶν ἀντικει-
μένων τι ἐνυπάρχῃ οἷς ἔπειται ἀντίφασις, οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ
ψεῦδος, —οἷον τὸν τεθνεῶτα ἄνθρωπον ἄνθρωπον εἰπεῖν,— ὅταν
δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, ἀληθές. ἢ ὅταν μὲν ἐνυπάρχῃ, ἀεὶ οὐκ
ἀληθές, ὅταν δὲ μὴ ἐνυπάρχῃ, οὐκ ἀεὶ ἀληθές· ὥσπερ “Ομηρός 25
ἔστι τι, οἷον ποιητής· ἀρ' οὖν καὶ ἔστιν, ἢ οὐ; κατὰ συμβεβηκὸς

21^a1 πολλὰ π: *α^c 2 εὶ om. nΓ tert. Σωκράτης+Σωκράτης
Λ, ?α^F εὶ om. n(Δ)ΣΓ 5 φήσει ΒΔα 11 τὸ om. π: [Τⁱ] συμ-
βέβηκε π: [Γ] 13 λευκὸν (+καὶ Σ) μουσικὸν bis nΣ, alt. α^F 14
λευκὸν+καὶ ΒΔ μουσικόν+ἐν nΣ: +ἐν τι ΒΔα ὁ om. πα^A: [Τⁱ]
15 ἀγαθὸς ἀπλῶς α, ?ΣΛ ἀγαθόν π: [ΔΣΓ] 17 ἄνθρωπος semel om.
ΒΣΓα ζῷον] ἔστι ζῷον α^A: ζ. ἔστιν Β ἢ om. π 18 ζῷον... δίπουν
Βα^A 19 ἔστιν om. πΛ: *α^c 20 tert. ἄνθρωπον+ἄνθρωπον Βα 21
προκειμένῳ Βα^d 22 ω Βα: *α^c 23 ἄνθρωπον semel om. π 24
ἢ] καὶ Δ: ἢ καὶ Λ

γὰρ κατηγορεῖται τὸ ἔστιν τοῦ 'Ομῆρου· ὅτι γὰρ ποιητής ἔστιν, ἀλλ' οὐ καθ' αὐτό, κατηγορεῖται κατὰ τοῦ 'Ομῆρου τὸ ἔστιν. ὥστ' ἐν ὅσαις κατηγορίαις μήτε ἐναντιότης ἔνεστιν, εἰὰν λόγοι
30 ἀντ' ὄνομάτων λέγωνται, καὶ καθ' αὐτὰ κατηγορήται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ τούτων τὸ τὶ καὶ ἀπλῶς ἀληθὲς
ἔσται εἰπεῖν. τὸ δὲ μὴ ὅν, ὅτι δοξαστόν, οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅν
τι· δόξα γὰρ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν.

Τούτων δὲ διωρισμένων σκεπτέον ὅπως ἔχουσιν αἱ ἀπο- 12
35 φάσεις καὶ καταφάσεις πρὸς ἀλλήλας αἱ τοῦ δυνατὸν εἶναι
καὶ μὴ δυνατόν, καὶ ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, καὶ
περὶ τοῦ ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου· ἔχει γὰρ ἀπορίας τινάς.
εἰ γὰρ τῶν συμπλεικομένων αὗται ἀλλήλαις ἀντίκεινται αἱ ἀν-
τιφάσεις, ὅσαι κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τάττονται, οἷον
11^b τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον, οὐ τὸ εἶναι
μὴ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον τὸ μὴ εἶναι λευ-
κὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον, —εἰ γὰρ
κατὰ παντὸς ἡ κατάφασις ἡ ἡ ἀπόφασις, τὸ ξύλον ἔσται
5 ἀληθὲς εἰπεῖν εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον· εἰ δὲ οὕτως,
καὶ ὅσοις τὸ εἶναι μὴ προστίθεται, τὸ αὐτὸς ποιήσει τὸ ἀντὶ^c
τοῦ εἶναι λεγόμενον, οἷον τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει οὐ τὸ οὐκ ἄν-
θρωπος βαδίζει ἀπόφασις, ἀλλὰ τὸ οὐ βαδίζει ἄνθρωπος·
οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν ἄνθρωπον βαδίζειν ἡ ἄνθρωπον βα-
δίζοντα εἶναι· — ὥστε εἰ οὕτω πανταχοῦ, καὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι
ἀπόφασις τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐ τὸ μὴ δυνατὸν
εἶναι. δοκεῖ δὲ τὸ αὐτὸς δύνασθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι·
πᾶν γὰρ τὸ δυνατὸν τέμνεσθαι ἡ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν

27 τοῦ 'Ομῆρου τὸ ἔστιν BΣα^A 32 ἔσται] ἔστιν Δα^A: ομ. nΣα^F 33
prius οὐκ ἔστιν] ἔστιν οὐχ Baa^{cF}: *_s 34 πῶς n: [Tⁱ] 34-5 κατα-
φάσεις καὶ ἀποφάσεις nΔΣ: ἀποφ. (s) 38 αἱ ομ. Ba^Aa^{cF}: [Tⁱ] 21^b₄
παντὸς + ἡ ΛΣ: *_s 5 εἰπεῖν ἀληθὲς n: *_s: [Tⁱ] δὲ (δὴ πα, ?ΣΓ)
+ τοῦτο B(Δ)a^F: + μὴ Σ 8 ἀπόφασις + ἔστιν a^A, ?ΣΛ: + ἔσται nB
11 ἀπόφασις + ἔστι ?Σ: + ἔσται BΔΛα^d τὸ δυνατὸν . . . μὴ δυνατὸν] οὐ
τὸ μὴ δυν. εἶναι ἀλλὰ τὸ δυν. μὴ a^Fa^c, ?Δ ἀλλ'] καὶ Σ: ομ. nΓ 13-14
μὴ τέμνεσθαι καὶ μὴ βαδίζειν nΓa^F

καὶ μὴ τέμνεσθαι δυνατόν· λόγος δ' ὅτι ἄπαν τὸ οὕτω δυνατὸν οὐκ ἀεὶ ἐνεργεῖ, ὥστε ὑπάρξει αὐτῷ καὶ ἡ ἀπόφασις· 15 δύναται γὰρ καὶ μὴ βαδίζειν τὸ βαδιστικὸν καὶ μὴ ὁρᾶσθαι τὸ ὄρατόν· ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀληθεύεσθαι τὰς ἀντικειμένας φάσεις· οὐκ ἄρα αὕτη ἀπόφασις· συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτων ἡ τὸ αὐτὸ φάναι καὶ ἀποφάναι ἄμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, 20 ἡ μὴ κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὰ προστιθέμενα γίγνεσθαι φάσεις καὶ ἀποφάσεις. εἰ οὖν ἐκεῖνο ἀδύνατον, τοῦτ' ἂν εἴη αἰρετόν. ἔστιν ἄρα ἀπόφασις τοῦ δυνατὸν εἶναι τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἐνδεχόμενον εἶναι· καὶ γὰρ τούτου ἀπόφασις τὸ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 25 δὲ ὁμοιοτρόπως, οἷον ἀναγκαίου τε καὶ ἀδυνάτου. γίγνεται γάρ, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι προσθέσεις, τὰ δ' ὑποκείμενα πράγματα τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ ἄνθρωπος, οὗτος ἐνταῦθα τὸ μὲν εἶναι ως ὑποκείμενον γίγνεται, τὸ δὲ δύνασθαι καὶ ἐνδέχεσθαι προσθέσεις διορίζουσαι, ὥσπερ ἐπ' 30 ἐκείνων τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ ἀληθές, ὁμοίως αὗται ἐπὶ τοῦ εἶναι δυνατὸν καὶ εἶναι οὐ δυνατόν.

Τοῦ δὲ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀπόφασις τὸ οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι. διὸ καὶ ἀκολουθεῖν ἂν δόξαιεν ἀλλήλαις αἱ δυνατὸν εἶναι— 35 δυνατὸν μὴ εἶναι· τὸ γὰρ αὐτὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· οὐ γὰρ ἀντιφάσεις ἀλλήλων αἱ τοιαῦται. ἀλλὰ τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι οὐδέποτε ἄμα· ἀντίκεινται γάρ. οὐδέ γε τὸ 22^a

14 πᾶν ης: [Τι] 15 ἡ ἀπόφασις αὐτῷ ηΣ καὶ οτ. η, ΔΣΓ 18 αὗτη ἀπόφασις] τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις (ἀπόφ. οτ. Σ) ἔστι τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι (+ αὗτη ἀπόφασις Σ) ΒΣα 20 ἄμα+καὶ Β 23 alt. εἶναι+ἄλλ' οὐ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι ΔαF 26 ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου Δ 27 καὶ +τὸ Βα: *ς: [ΔΛ] πρόσθεσις ΔΓαFς 28 λευκὸς π: [ΔΣΓ] οὗτος +καὶ ΣΛαF 29 εἶναι+καὶ μὴ εἶναι ΒΔΣα 30 τὸ ἐνδέχεσθαι ΒαA, ?Σ: [ΔΛ] 31 ἀληθές+καὶ τὸ ψεῦδος ΒΔΣα 33 ἀπόφασις+οὐ τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι ἀλλὰ (Δ)a alt. δυνατὸν+εἶναι (μὴ εἰν. (Δ)) ἀλλ' οὐ τὸ δυνατὸν (Δ)Σ 35-6 αἱ (+τὸ αA) δυνατὸν εἶναι (+καὶ τὸ αA, +καὶ Σ) δυν. μὴ εἰν. οτ. ΒΔΛ 36 τὸ . . . μὴ εἶναι οτ. η 37 τοιαῦται +δυνατὸν (τὸ δυν. ΔΣ) εἶναι (+καὶ Δ(Λ)) δυν. μὴ εἰν. ΔΣ(Λ)Γ καὶ +τὸ ηΣ: [ΔΛ] 22^aΙ ἄμα] ἀλλὰ Γ: ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄμα (ἄμα ante ἐπὶ pos. ηαF) ἀληθεύονται (-εται η) ηΒΔΣα

δυνατὸν μὴ εἶναι καὶ οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι οὐδέποτε ἄμα. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι ἀπόφασις οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τοῦ 5 δὲ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. καὶ τοῦ ἀδύνατον εἶναι οὐ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι· τοῦ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι.—καὶ καθόλου δέ, ὥσπερ εἴρηται, τὸ μὲν εἶναι καὶ μὴ εἶναι δεῖ τιθέναι ὡς τὰ ὑποκείμενα, κατάφασιν δὲ καὶ ἀπό-10 φασιν ταῦτα ποιοῦντα πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι συνάπτειν. καὶ ταύτας οὕτεσθαι χρή εἶναι τὰς ἀντικειμένας φάσεις, δυ-15 νατόν—οὐ δυνατόν, ἐνδεχόμενον—οὐκ ἐνδεχόμενον, ἀδύνατον—οὐκ ἀδύνατον, ἀναγκαῖον—οὐκ ἀναγκαῖον, ἀληθές—οὐκ ἀληθές.

Καὶ αἱ ἀκολουθήσεις δὲ κατὰ λόγον γίγνονται οὕτω τιθε- 13
15 μένοις· τῷ μὲν γὰρ δυνατῷ εἶναι τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι, καὶ τοῦτο ἐκείνῳ ἀντιστρέφει, καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· τῷ δὲ δυνατῷ μὴ εἶναι καὶ ἐνδεχομένῳ μὴ εἶναι τό τε μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι, τῷ δὲ μὴ δυνατῷ εἶναι καὶ μὴ ἐνδεχομένῳ εἶναι τὸ ἀναγ-20 καῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τῷ δὲ μὴ δυνατῷ μὴ εἶναι καὶ μὴ ἐνδεχομένῳ μὴ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι. θεωρείσθω δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὡς λέγομεν·

25 δυνατὸν εἶναι οὐδεχόμενον εἶναι οὐκ ἀδύνατον εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι	οὐ δυνατὸν εἶναι οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι ἀδύνατον εἶναι ἀναγκαῖον μὴ εἶναι
10 δυνατὸν μὴ εἶναι οὐδεχόμενον μὴ εἶναι οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι	οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι οὐκ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι ἀδύνατον μὴ εἶναι ἀναγκαῖον εἶναι.

2 ἄμα + ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀληθεύονται Ba 8 prius καὶ om. n 9 κα-
 τάφασιν] φάσιν πΓ: *α^c: [Λ] 10 καὶ μὴ εἶναι om. Γ, ?Λ συντάττειν
 ΒΣα^A: [ΔΓ] 11 ἀντικειμένας φάσεις] ἀντιθέσεις ἀντικειμένας Σ: ἀντι-
 θέσεις n 18 τε om. Ba: [Τⁱ] καὶ + τὸ ΒΣα: [ΔΛ] tert. μὴ om. n
 24-31 tabulam in textu pos. Σα, in marg. n^{s^c} (ἐνχδέεται quater s^c:

Tὸ μὲν οὖν ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀδύνατον τῷ ἐνδεχομένῳ καὶ δυνατῷ καὶ οὐκ ἐνδεχομένῳ καὶ μὴ δυνατῷ ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶς, ἀντεστραμμένως δέ τῷ μὲν γὰρ δυνατῷ εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀδυνάτου, τῇ δὲ ἀποφάσει ἡ κατάφασις· 35 τῷ γὰρ οὐ δυνατῷ εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι· κατάφασις γὰρ τὸ ἀδύνατον εἶναι, τὸ δὲ οὐκ ἀδύνατον ἀπόφασις.

Tὸ δ' ἀναγκαῖον πῶς, ὁπτέον. φανερὸν δὴ ὅτι οὐχ οὕτως, ἀλλ' αἰ δὲ ἐναντίαι ἔπονται, αἱ δὲ ἀντιφάσεις χωρίς. οὐ γάρ ἐστιν ἀπόφασις τοῦ ἀνάγκη μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀνάγκη εἶναι· ἐνδέχεται 22^b γὰρ ἀληθεύεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοτέρας· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. αἴτιον δὲ τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν ὄμοίως τοῖς ἑτέροις ὅτι ἐναντίως τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀποδίδοται, τὸ αὐτὸ δυνάμενον· εἰ γὰρ ἀδύνατον εἶναι, 5 ἀναγκαῖον τοῦτο οὐχὶ εἶναι ἀλλὰ μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι, τοῦτο ἀνάγκη εἶναι· ὥστ' εἰ ἐκεῖνα ὄμοίως τῷ δυνατῷ καὶ μή, ταῦτα ἔξ ἐναντίας, ἐπεὶ σημαίνει γε ταῦτὸν τό τε ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται, ἀντεστραμμένως.. ἡ ἀδύνατον οὕτω κεῖθαι τὰς τοῦ ἀναγκαίου ἀντι- 10 φάσεις; τὸ μὲν γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι δυνατὸν εἶναι· εἰ γὰρ μή, ἡ ἀπόφασις ἀκολούθησει ἀνάγκη γὰρ ἡ φάναι ἡ ἀποφάναι· ὥστ' εἰ μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀδύνατον εἶναι· ἀδύνατον ἄρα εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. ἀλλὰ μὴν τῷ γε δυνατὸν εἶναι τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀκολουθεῖ, τούτῳ δὲ τὸ μὴ 15 ἀναγκαῖον εἶναι· ὥστε συμβαίνει τὸ ἀναγκαῖον εἶναι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅπερ ἄτοπον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι

ἀνάγκη bis in alt. col. n): uno tenore ΒΔΣ (δυν. εἶν., ἐνδεχ. εἶν. . . . οὐκ ἀναγκ. μὴ εἶν., οὐ δυν. εἶν. . . . ἀναγκ. εἶν. Β: δυν. εἶν., δυν. μὴ εἶν., οὐ δυν. εἶν., οὐ δυν. μὴ εἶν., ἐνδεχ. εἶν. . . . ἀδύν. εἶν. . . . ἀναγκ. μὴ εἶν., οὐκ ἀναγκ. μὴ εἶν., ἀναγκ. εἶν., οὐκ ἀναγκ. εἶν. Σ [qui haec post tabulam addidit] Δ [partim aliter disposita]): om. ΓΛ (habet tamen Boethius in comm., aliter disposita) 33 μὴ] οὐ π: [Τⁱ] ἀκολουθοῦσι π: [ΔΓ] 35
 ἀδυνάτου+εἶναι πΔΣ 36 ἀδύνατον] δυνατὸν π 37 οὐκ ἀδύνατον+εἶναι Σ 38 ἔχει post πῶς add. nΓ, post οὕτως Β: *^s 22^b₃
 ἀκολουθεῖν+τὸ ἀναγκαῖον α: *^s 5-6. εἰ bis] ὁ α. 6 οὐχὶ] οὐκ α^A:
 [Τⁱ] 8 ἐπεὶ+οὐ ΒΔΣα: *nⁱ

άκολουθεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι· τῷ μὲν γὰρ ἄμφω ἐνδέχεται συμβαίνειν, τούτων δ' ὅπότερον ἂν ἀληθὲς θῆται, οὐκέτι ἔσται ἐκεῖνα ἀληθῆ· ἀμα γὰρ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι· εἰ δ' ἀνάγκη εἶναι η̄ μὴ εἶναι, οὐκ ἔσται δυνατὸν ἄμφω. λείπεται τοίνυν τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι ἀκολουθεῖν τῷ δυνατὸν εἶναι· τοῦτο γὰρ ἀληθὲς καὶ κατὰ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι. καὶ γὰρ αὕτη γίγνεται ἀντίφασις τῇ ἐπομένῃ τῷ οὐ δυνατῷ εἶναι· ἐκείνῳ γὰρ ἀκολουθεῖ τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐ ἀπόφασις τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. ἀκολουθοῦσιν ἄρα καὶ αὗται αἱ ἀντιφάσεις κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, καὶ οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει τιθεμένων οὕτως.

Ἄπορήσειε δ' ἂν τις εἰ τῷ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ δυνατὸν εἶναι ἔπειται. εἴ τε γὰρ μὴ ἔπειται, η̄ ἀντίφασις ἀκολουθήσει, τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι· καὶ εἴ τις ταύτην μὴ φήσειεν εἶναι ἀντίφασιν, ἀνάγκη λέγειν τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι· ἀπέρ ἄμφω ψευδῆ κατὰ τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι. ἀλλὰ μὴν πάλιν τὸ αὐτὸν εἶναι δοκεῖ δυνατὸν τέμνεσθαι καὶ μὴ τέμνεσθαι, καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ὥστε ἔσται τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι· τοῦτο δὲ ψεῦδος. φανερὸν δὴ ὅτι οὐ πᾶν τὸ δυνατὸν η̄ εἶναι η̄ βαδίζειν καὶ τὰ ἀντικείμενα δύναται, ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὃν οὐκ ἀληθές· πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον δυνατῶν, οἷον τὸ πῦρ θερμαντικὸν καὶ ἔχει δύναμιν ἄλογον, —αἱ μὲν οὖν μετὰ λόγου δυνάμεις αἱ αὗται πλειόνων καὶ τῶν ἐναντίων, αἱ δ' ἄλογοι οὐ πᾶσαι, ἀλλ' ὥσπερ εἰρηται, τὸ πῦρ οὐ δυνατὸν θερμαίνειν καὶ μή, οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐνεργεῖ ἀεὶ ἔνια μέντοι δύναται καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀλόγους δυνάμεις ἀμα τὰ ἀντικείμενα· ἀλλὰ

18 δυνατῷ B: [Ti] 19 ἀν ομ..nⁱ: [Ti] 20 ἀμα] ἄμφω Δ:
+ἄμφω Σ: *nⁱ 24 τῆς ἐπομένης nⁱΣΛ: [Δ] δυνατὸν α^F: *nⁱ:
[Ti] 26 ἀκολουθοῦσιν+τε B: *nⁱ: [Ti] . 28 ?οῦτως τιθεμένων Ti:
hic eandem tabulam ac 22^a24–31, sed οὐκ ἀναγκ. εἰν. et οὐκ ἀναγκ. μὴ
εἰν. loco mutato, habent nⁱΣc,?a^c 30 ἀπόφασις nⁱ 31 μὴ ταύ-
την α^F,?ΔΛΓ: *nⁱ φήσῃ nⁱ: [Ti] ἀπόφασιν nⁱ 32 λέγειν ομ. nⁱ
ἄπερ ἄμφω] ἄμφω δὲ ηΔΣ 33-4 δοκεῖ εἶναι n: [ΣΛΓ] 36 prius
η̄ ομ. ΔΣa^c 23^a1 αἱ ? ομ. ΔΛ 2 ἀλλ' ομ. ΣΓ 4 ἀντι-
κείμενα+δέξασθαι Baac^cA

τοῦτο μὲν τούτου χάριν εἴρηται, ὅτι οὐ πᾶσα δύναμις τῶν ἀντι- 5
κειμένων, οὐδ' ὅσαι λέγονται κατὰ τὸ αὐτὸν εἶδος, — ἔνιαι δὲ
δυνάμεις ὁμώνυμοί εἰσιν τὸ γὰρ δυνατὸν οὐχ ἀπλῶς λέγεται,
ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι ἀληθὲς ὡς ἐνέργειᾳ ὅν, οἷον δυνατὸν
βαδίζειν ὅτι βαδίζει, καὶ ὅλως δυνατὸν εἶναι ὅτι ἥδη ἔστι
κατ' ἐνέργειαν ὃ λέγεται δυνατόν, τὸ δὲ ὅτι ἐνέργησειν ιο
ἄν, οἷον δυνατὸν βαδίζειν ὅτι βαδίσειεν ἄν. καὶ αὕτη μὲν
ἐπὶ τοῖς κινητοῖς ἔστι μόνοις ἡ δύναμις, ἐκείνη δὲ καὶ ἐπὶ¹
τοῖς ἀκινήτοις ἄμφω δὲ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι
βαδίζειν ἡ εἶναι, καὶ τὸ βαδίζειν ἥδη καὶ ἐνέργον καὶ τὸ βα-
διστικόν. τὸ μὲν οὖν οὕτω δυνατὸν οὐκ ἀληθὲς κατὰ τοῦ ἀναγ- 15
καίου ἀπλῶς εἰπεῖν, θάτερον δὲ ἀληθές. ὥστε, ἐπεὶ τῷ ἐν μέ-
ρει τὸ καθόλου ἔπειται, τῷ ἐξ ἀνάγκης ὅντι ἔπειται τὸ δύνα-
σθαι εἶναι, οὐ μέντοι πᾶν. καὶ ἔστι δὴ ἀρχὴ ἵσως τὸ ἀναγ-
καῖον καὶ μὴ ἀνάγκαιον πάντων ἡ εἶναι ἡ μὴ εἶναι, καὶ
τὰ ἄλλα ὡς τούτοις ἀκολουθοῦντα ἐπισκοπεῖν δεῖ. 20

Φανερὸν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τὸ ἐξ ἀνάγκης ὃν κατ'
ἐνέργειάν ἔστιν, ὥστε εἰ πρότερα τὰ ἀΐδια, καὶ ἐνέργεια δυ-
νάμεως προτέρα. καὶ τὰ μὲν ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί εἰσιν,
οἷον αἱ πρῶται οὐσίαι, τὰ δὲ μετὰ δυνάμεως, ἢ τῇ μὲν φύ-
σει πρότερα, τῷ χρόνῳ δὲ ὕστερα, τὰ δὲ οὐδέποτε ἐνέργειαί 25
εἰσιν ἄλλὰ δυνάμεις μόνον.

14. Πότερον δὲ ἐναντία ἔστιν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἡ
ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει, καὶ ὁ λόγος τῷ λόγῳ ὁ λέγων
ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος, ἡ τὸ
πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῷ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος; οἷον ἔστι 30
Καλλίας δίκαιος — οὐκ ἔστι Καλλίας δίκαιος — Καλλίας ἄδικός

8 ἐνέργεια π. ὃν ομ. πα^A, ?Λ 10 λέγεται + εἶναι ΒΔΣΛα^A 11
δυνατὸν + εἶναι ΒΛα^A 13 μὴ ἀδύνατον] δυνατὸν ΔΣα^Fα^c: *quidam teste
Amm.: [Γ] 14 τὸ ἐνέργον Βα^A, ?ΔΣ: [Λ] 16–17 τὸ ἐν μέρει τῷ Β
19 prius καὶ + τὸ α, ?Λ 20 eandem tabulam ac 22^a24–31, sed aliter
dispos., habent πΣς^c 23 ἐνέργειά ΒΔΛ: *α^cς 24 ἢ ομ. ΔΣ: *ς
25 δὲ χρόνῳ Βς: [Τⁱ] 26 δυνάμεις ΔΛΓ 30 ἄδικος;
οἷον] ἄδικός ἔστιν, πΛ 30–1 Καλλίας δίκαιός ἔστιν πΔΣΛα^F 31
Καλλίας δίκαιος οὐκ ἔστιν ΔΛα^F

ἐστιν, ποτέρα ἐναντία τούτων;—εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ φωνῇ
ἀκολουθεῖ τοῦς ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐκεῖ δ' ἐναντία δόξα ή τοῦ
ἐναντίου, οἷον ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος τῇ πᾶς ἄνθρωπος ἄδικος,
35 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ φωνῇ καταφάσεων ἀνάγκη ὅμοιως ἔχειν. εἰ
δὲ μηδὲ ἐκεῖ ή τοῦ ἐναντίου δόξα ἐναντία ἐστίν, οὐδ' ή κατά-
φασις τῇ καταφάσει ἔσται ἐναντία, ἀλλ' ή εἰρημένη ἀπόφασις.
ῶστε σκεπτέον ποία δόξα ἀληθῆς ψευδεῖ δόξῃ ἐναντία, πότε-
ρον ή τῆς ἀποφάσεως ή ή τὸ ἐναντίον εἶναι δοξάζουσα. λέγω
40 δὲ ὥδε· ἔστι τις δόξα ἀληθῆς τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἄλλη δὲ
3b ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ψευδής, ἔτέρα δὲ ὅτι κακόν· ποτέρα δὴ τούτων
ἐναντία τῇ ἀληθεῖ; καὶ εἰ ἔστι μία, κατὰ ποτέραν ἐναντία;
(τὸ μὲν δὴ τούτῳ οἵεσθαι τὰς ἐναντίας δόξας ωρίσθαι, τῷ τῶν
ἐναντίων εἶναι, ψεῦδος· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ τοῦ
5 κακοῦ ὅτι κακὸν ή αὐτῇ ἵσως καὶ ἀληθής, εἴτε πλείους εἴτε
μία ἐστίν· ἐναντία δὲ ταῦτα· ἀλλ' οὐ τῷ ἐναντίων εἶναι ἐναντίαι,
7 ἀλλὰ μᾶλλον τῷ ἐναντίως.)

7 Εἰ δὴ ἔστι μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἐστὶν
ἀγαθὸν δόξα, ἔστι δ’ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, ἔστι δὲ ὅτι ἄλλο τι ὃ οὐχ
ὑπάρχει οὐδέποτε οἶν τε ὑπάρξαι (τῶν μὲν δὴ ἄλλων οὐδεμίαν
ιο θετέον, οὕθ’ ὅσαι ὑπάρχειν τὸ μὴ ὑπάρχον δοξάζουσιν οὕθ’ ὅσαι
μὴ ὑπάρχειν τὸ ὑπάρχον, — ἀπειροι γὰρ ἀμφότεραι, καὶ ὅσαι
ὑπάρχειν δοξάζουσι τὸ μὴ ὑπάρχον καὶ ὅσαι μὴ ὑπάρχειν τὸ
ὑπάρχον, — ἀλλ’ ἐν ὅσαις ἐστὶν ἡ ἀπάτη· αὗται δὲ ἐξ ὧν αἱ
γενέσεις· ἐκ τῶν ἀντικειμένων δὲ αἱ γενέσεις, ὥστε καὶ αἱ
ἀπάται), εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ οὐκ κακόν ἐστιν, καὶ
τὸ μὲν καθ’ αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός (συμβέβηκε γὰρ

32 ποτέρα+δὴ Βα: [ΔΛ] 36 μηδὲ] μὴ nΒΔα^A 37 ἔστιν nΣΓ
 23^bΙ ἐτέρα] ἄλλη n: [Τⁱ] 2 καθ' ὁποτέραν ἡ ἐναντία Βα^d: [Τⁱ] 5
 ἀληθής+ἔσται Β: *α^c 6 ἐναντίαι] -ία Βα^d: [ΔΣΓ] 7 ἔστιν om. n
 8 prius ἔστι] ἄλλη ΒΣα alt. ὅτι om. ΒΔΣα^A: καὶ Γα^F τι om. ΔΣ
 9 δὴ om. n, ?ΔΛΓ 10 ὑπάρχειν τὸ μῆ] οὐχ ὑπ. τὸ n 10-11 alt.
 ὅσαι... ὑπάρχον] ὅσα (?ὅσαι) ἀν ὑπάρχει ὑπάρχειν n 13 δὲ ἐξ ὧν]/// δὲ
 ἐξ ὧν n: δέ εἰσιν ἐξ ὧν Δ: δὲ ἐξ ὧν εἰσὶν Σ

αὐτῷ οὐ κακῷ εἶναι), μᾶλλον δ' ἔκάστου ἀληθῆς η̄ καθ' αὐτό, καὶ ψευδῆς εἴπερ καὶ ἀληθῆς.—η̄ μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦ καθ' αὐτὸν ὑπάρχοντος ψευδῆς, η̄ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός, ὥστε μᾶλλον ἂν εἴη ψευδῆς τοῦ 20 ἀγαθοῦ η̄ τῆς ἀποφάσεως η̄ η̄ τοῦ ἐγαντίου. διέψευσται δὲ μάλιστα περὶ ἔκαστον ὁ τὴν ἐναντίαν ἔχων δόξαν· τὰ γὰρ ἐναντία τῶν πλεῖστον διαφερόντων περὶ τὸ αὐτό. εἰ οὖν ἐναντία μὲν τούτων η̄ ἔτέρα, ἐναντιωτέρα δὲ η̄ τῆς ἀντιφάσεως, δῆλον ὅτι αὗτη ἂν εἴη η̄ ἐναντία. η̄ δὲ τοῦ ὅτι κακὸν τὸ ἀγαθὸν συμπε- 25 πλεγμένη ἔστιν· καὶ γὰρ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἀνάγκη ἵσως ὑπολαμβάνειν τὸν αὐτόν.

27

"Ἐτι δ' εἰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως 27 δεῖ ἔχειν, καὶ ταύτη ἂν δόξειε καλῶς εἰρῆσθαι· η̄ γὰρ πανταχοῦ τὸ τῆς ἀντιφάσεως η̄ οὐδαμοῦ· ὅσοις δὲ μή ἔστιν ἐναντία, περὶ τούτων ἔστι μὲν ψευδῆς η̄ τῇ ἀληθεῖ ἀντικειμένη, 30 οἷον ὁ τὸν ἄνθρωπον μὴ ἄνθρωπον οἰόμενος διέψευσται. εἰ οὖν αὗται ἐναντίαι, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ τῆς ἀντιφάσεως.

"Ἐτι ὁμοίως ἔχει η̄ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθὸν καὶ η̄ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθόν, καὶ πρὸς ταύταις η̄ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν καὶ η̄ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. τῇ οὖν τοῦ μὴ ἀγαθοῦ 35 ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἀληθεῖ οὕση δόξῃ τίς ἐναντία; οὐ γὰρ δὴ η̄ λέγουσα ὅτι κακόν· ἀμα γὰρ ἂν ποτε εἴη ἀληθῆς, οὐδέποτε δὲ ἀληθῆς ἀληθεῖ ἐναντία· ἔστι γάρ τι μὴ ἀγαθὸν κακόν, ὥστε ἐνδέχεται ἀμα ἀληθεῖς εἶναι. οὐδ' αὖ η̄ ὅτι οὐ κακόν· [ἀληθῆς γὰρ καὶ αὗτη.] ἀμα γὰρ καὶ ταῦτα ἂν εἴη. λείπεται δὴ τῇ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ 40 ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἐναντία η̄ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν [ψευδῆς· 24^a

20-1 δόξα post ψευδῆς add. Σ, post ἀποφάσεως Λ, post ἐναντίου Βα 24
 ἀποφάσεως Δα^F 25 prius η̄ om. α: [Τⁱ] 29 ἀποφάσεως π 30 η̄
 om. π 31 μὴ] οὐκ Β: [Τⁱ] οἰόμενος ἄνθρωπον α^F, ?ΔΣΛ: [Γ] 32
 ἐναντίαι bis scr. π αἱ bis om. π, ?Λ: alt. om. Σ 34 πρὸς + γε π:
 [Τⁱ] 36 τίς + ἀν εἴη (+ η̄ Β) ΒΔα^A: + ἔστιν ΣΛα^F η̄ + γε π: *ς: [Τⁱ]
 37 εἴεν ἀληθεῖς πΣας 39 ἀληθῆς . . . αὗτη om. Λ καὶ om.
 (Δ)α^F 40 δὴ] οὖν ΒΣα^F: δὴ οὖν α^A: [Λ] 24^a ψευδῆς om. ΔΛ:
 *?α^C, Alex. Aphr.

ἀληθῆς γὰρ αὕτη]. ὥστε καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τῇ
ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν.

3 Φανερὸν δὲ ὅτι οὐδὲν διοίσει οὐδ' ἀν καθόλου
τιθῶμεν τὴν κατάφασιν· ἡ γὰρ καθόλου ἀπόφασις ἐναντία
5 ἔσται, οἷον τῇ δόξῃ τῇ δοξαζούσῃ ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθόν
ἡ ὅτι οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν ἀγαθόν. ἡ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι
ἀγαθόν, εἰ καθόλου τὸ ἀγαθόν, ἡ αὐτή ἔστι τῇ ὅ τι ἀν ἦ
ἀγαθὸν δοξαζούσῃ ὅτι ἀγαθόν· τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ὅτι
πᾶν ὁ ἀν ἦ ἀγαθὸν ἀγαθόν ἔστιν. ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ

24^b ἀγαθοῦ.

1 “Ωστ’ εἴπερ ἐπὶ δόξης οὕτως ἔχει, εἰσὶ δὲ αἱ ἐν τῇ φωνῇ
καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ, δῆλον
ὅτι καὶ καταφάσει ἐναντία μὲν ἀπόφασις ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ
καθόλου, οἷον *{τῇ}* ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθόν ἡ ὅτι πᾶς ἄν-
5 θρωπὸς ἀγαθός ἡ ὅτι οὐδὲν ἦ οὐδείς, ἀντιφατικῶς δὲ ὅτι ἦ οὐ
πᾶν ἦ οὐ πᾶς. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἀληθῆ ἀληθεῖ οὐκ ἐνδέχεται
ἐναντίαν εἶναι οὔτε δόξαν οὔτε ἀντίφασιν ἐναντίαι μὲν γὰρ αἱ
περὶ τὰ ἀντικείμενα, περὶ ταῦτα δὲ ἐνδέχεται ἀληθεύειν τὸν
αὐτόν· ἀμα δὲ οὐκ ἐνδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

2 ἀληθῆς]////// n: οὐκ ἀληθῆς Δ, quidam teste Alex. Aphr.: om.
ΣΔα: *_atransl. Willelmi, ?_a^c et Alex. Aphr. γὰρ αὕτη om. Α 5
πᾶν+δ ἀν ἦ n^{marg.} ΒΔΣΔα ἀγαθόν+ἔστιν Β, ?ΔΛ 6 prius ἦ] ἦ
Δ, ?Β: ?om. n 7 τῇ+πᾶν Β 24^b3 ἡ ἀπόφασις n: [Tⁱ] 4 τῇ
om. nΒΔΣΓα alt. ὅτι om. Δ, ?Γ 5 ἦ] Ἠ, ?n: ἡ ἦ Α prius ὅτι+
ἡ Γ ἀποφατικῶς α^A: ?ἀποφαντ. Δ: ἀ//φαντικὸν n alt. ὅτι om.
Δα, ?Σ alt. ἦ] Ἠ, ?n: om. (Δ)Σ 6 πᾶς... πᾶν nΔα^A: [ΣΓ] Ἠ] ?ή
nΒ: [Σ] ὅτι καὶ ΔΔα: ?ὅτι Σ ἀληθεῖ ἀληθῆ nΔ: *_a^c 8 ταῦτα] τὰ
αὐτὰ Δα^F_a^c

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ nB

INDEX

1^a-15^b = Categoriae **16^a-24^b** = De Interpretatione

* = in adnotatione critica

ex. = exempli tantum causa verbum usurpavit Aristoteles

Aristoteles sua scripta commemorat: Ἀναλυτικά, sc. πρότερα 19^b31 Περὶ ψυχῆς 16^a8 Τοπικά 20^b26. Fortasse: Περὶ ποιητικῆς 17^a5 Περὶ ρήτορικῆς 17^a5 Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 17^a36

ἀγαθός: ex. 20^b35sq. 21^a15 ἀγαθόν contr. κακόν 11^b21,35sq. 12^a24.

13^b36. 14^a2sq., 6, 23. 23^b33-24^a3 ἡ μεσότης ἀγαθόν 14^a4

ἀγαπώμενοι: εἰώθασι τὸν μᾶλλον ἀγαπωμένους προτέρους φάσκειν εἶναι 14^b6
ἀγγεῖον 15^b23, 26

ἄγνοια: πρός τι, contr. ἐπιστήμη 6^b17

ἀγορά: ἐν ἀγορᾷ ex. πού 2^a1

ἀγράμματοι ψόφοι 16^a28

ἀγρός 15^b27

ἄγω 13^a24

ἀδικία: ποιότης, contr. δίκαιοσύνη 10^b13, 20sqq. 14^a22 ἐν ψυχῇ 14^a18
κακόν 14^a1

ἀδικος: ποιόν; contr. δίκαιος 10^b15. 12^a25. 23^a30sq.

ἀδυναμία principium qualitatis 9^a16, *18, 23, 26. *φυσική 9^a23

ἀδύνατος -ον 1^a25. 2^a30. b6. 3^a17. 13^a31, 34. 18^b13 sq. 19^a7. 21^a37. b17, 22.
22^b10, 28 τῶν ἀδυνάτων ἐστίν 6^a7. 8^a30 ἀπόφασις τοῦ ἀδύνατον
εἶναι καὶ τοῦ μὴ ἀδύνατον εἶναι 22^a6sq., 12sq. ἀκολουθήσεις τοῦ
ἀδύνατον εἶναι καὶ τοῦ μὴ ἀδύν. εἴν. κτλ 22^a14-37. b3-26, cf. 23^a13sq.
opp. ἀναγκαῖον 22^b13 sq. ἐναντίως τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀποδί-
δοται τὸ αὐτὸ δυνάμενον 22^b4-7 σημαίνει (*οὐ σημ.) ταῦτὸν τό τε
ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ ἀντεστραμμένως 22^b8sq.

Ἀθῆναι ex. 5^b23

ἀίδιος: εἰ πρότερα τὰ ἀίδια καὶ ἐνέργεια δυνάμεως προτέρα 23^a22

αἱρέομαι 20^b28 αἱρετόν 21^b22

αἰσθησις 9^b5 πρός τι, opp. αἰσθητόν 6^b3, 35sqq. τὸ αἰσθητὸν πρότερον
τῆς αἰσθήσεως 7^b35-8^a12 ἅμα τῷ αἰσθητικῷ γίγνεται 8^a7

αἰσθητικόν et αἰσθητόν v. αἰσθησις

αἰσχρός opp. καλός 17^b33

αἰσχύνομαι causa ruboris 9^b13, 16, 30

αἴτησις 20^b22

αἴτιος -ον 22^b3 αἴτιον τοῦ εἶναι 14^b12, 19sq., 28, 31. 15^a10

ἀκίνητος 4^a35. 10^a4 τὰ ἀκίνητα 23^a13

ἀκολουθέω 14^a31. 15^a27. 20^a20. 21^b35. 22^a33. b3, 12, 15, 18, 22, 25sq., 30.
23^a20, 33

INDEX

- ἀκολούθησις: κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν 14^a30, 33, 35. b₁₂, 15, 28. 15^a6, 8
 αἱ ἀκολουθήσεις τοῦ δυνατὸν εἶναι, τοῦ ἐνδεχόμενον εἶναι κτλ 22^a14
- ἀκούω: ὁ ἀκούσας 16b₂₁
- ἀκριβῶς εἰδέναι ορρ. ἀορίστως 8b₁₂
- ἄκρον: τὰ ἄκρα i.e. τὰ ἐναντία 12^a23
- ἀληθεύω 16^a10. b₃sq. 17^a2. 18^a37. b₇. 20^a34, 36. 24^b8 ἀληθεύομαι 19^a2.
 21b₁₇. 22^a18sq. b₂
- ἀληθῆς -ές 3b₁₁, 15. 7b₁₆, 22. 8a₁₅. b₂₀. 13^a4. 15^a20. 17b₁₃, *14. 20b₂₅, 33,
 *36, 38. 21^a12, 22-5, 31sq. 22b₁₉sq., 37. 23^a13, 15sq. res causae veritatis et falsitatis sermonis et opinionis 4^a23-b₉. 14b₁₄-22 veritas et falsitas in coniunctione verborum 2^a7-10. 16^a12-18 τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι διορίζει τὸ ἀληθές 21b₃₁ εὐχὴ οὔτε ἀληθῆς οὔτε ψευδῆς 17^a4
 affirmatio (et negatio) aut vera aut falsa 2^a4-8. 13b₂-35 ὅσαι ἀντιφάσεις τῶν καθόλου εἰσὶν καθόλου ἀνάγκη τὴν ἐτέραν ἀληθῆ εἶναι ἢ ψευδῆ καὶ ὅσαι ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα, ὅσαι δ' ἐπὶ τῶν καθόλου μὴ καθόλου οὐκ ἀεὶ 17b₂₆-37. 18^a10-12, cf. 17b₂₂-6. 18^a26-33. 20^a16-30, 34 de futuris singularibus dici non potest 'aut verum aut falsum' 18^a33-19b₄
 ἀληθές—οὐκ ἀληθές, ἀντικείμεναι φάσεις 22^a13 σκεπτέον ποία δόξα
 ἀληθῆς ψευδεῖ δόξῃ ἐναντία 23^a38-24b₇ ἀληθῶς 4^a26. 19^a4
 ἀλληλοι 2^a6. 4b₂₁. 5^a15, 17, 22, 25sq. 7b₁₉. 10^a21sq. 11b₃₃sqq. 12b₁₀. 13^a18,
 32. 14b₃₂, 35sq. 15^a11. 21^a35, 38. b₃₅, 37 τὰ ὑπ' ἄλληλα γένη dist.
 ἐτερογενῆ 1b₁₆-24
- ἀλλοιότερος 15^a31
- ἀλλοιώ, ἀλλοίωσις: species motus (= ἡ κατὰ τὸ ποιὸν μεταβολή) 4^a31.
 15^a14, 17-32 quid ei contrarium 15b₆-16
- ἀλλότριος 10^a18 ἀλλοτριώτατος 14b₇. 15b₂₈ ἀλλοτρίως 2b₃₅
- ἄλλως: ὅπωσοῦν ἄλλως 6^a37. b₈. 7^a13. 10^a28. b₁₁. 11b₂₅ ἄλλως οὐδαμῶς 12b₁₈
- ἄλογος δύναμις 22b₃₉sq. 23^a4
- ἄμα: ἀπλῶς ἄμα i.e. κατὰ τὸν χρόνον 14b₂₄-6. 15^a11sq. φύσει ἄμα 14b₂₇-15^a11 τὰ πρός τι (οὐ πάντα) δοκεῖ ἄμα τῇ φύσει εἶναι 7b₁₅-27
 οὐδὲν δοκεῖ ἄμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι 5b₃₄-6a⁸. 14^a10-13, cf. 17b₂₂,
 35sq. 18^a38. 20^a18. 21b₁₉-22, 39-22^a2. 24b₉ ἡ αἰσθησις ἄμα τῷ
 αἰσθητικῷ γίγνεται 8^a7
- *ἄμφισβητέω 10b₃₂
- ἄμφισβήτησις 8^a26
- ἀνὰ μέσον: ὡν μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν ἔστι τι ἀνὰ μέσον 11b₃₈-12a²⁰.
 b₂₇-13^a15 ὄνόματα τῶν ἀνὰ μέσον 12^a20-5
- *ἀναβλέπω 13^a35
- ἀναγκάζω 3^a30
- ἀναγκαῖον, ἀνάγκη, ἐξ ἀνάγκης 2^a20. 7^a6. b₁₂. 8b₉, 13, 18. 12^a3, 10, 12.
 b₂₈-13^a14 (passim). b₂sq., 23. 14^a6, 18, 32. 15^a7, 18, 23, 27. 16^a11. 17^a9.
 b₁. 18^a26, 28. 20^a23 τὸ ἐξ ἀνάγκης ὃν κατ' ἐνέργειάν ἔστιν 23^a21 opp.
 ἀπὸ τύχης, ὅπότερ' ἔτυχεν, βουλεύεσθαι, πρᾶξαι 18^a33-19b₄ ἀναγκαῖον—

INDEX

- οὐκ ἀναγκαῖον, ἀντικείμεναι φάσεις 22^a13 ἀπόφασις τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι 21^a37. 22^a3-5 ἀκολουθήσεις τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι, τοῦ δυνατὸν εἶναι κτλ 22^a14-31, 38-23^a20 v. ἀληθῆς, ἐναντίος
 ἀναιρέω: τὸ ἐπιστητὸν ἀναιρεθὲν συναναιρεῖ τὴν ἐπιστήμην et similia 7^b27-8^a4
 ἀνάκειμαι εχ. κεῖθαι 2^a2. *6^b12
 ἀνακε(κλ)ίσθαι, παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀνακλίσεως 6^b12
 ἀνάκλισις 6^b11
 Ἀναλυτικά 19^b31
 ἀναμφισβήτητος 3^b11 ἀναμφισβητήτως 11^a2
 ἀναφέρεται πρὸς ἔτερον opp. καθ' αὐτό 5^b17, 32
 ἀναφορά 5^b20
 ἀνδρεία εχ. 1^a15 ἀγαθόν, opp. δειλία 14^a1
 ἀνδρεῖος: παρώνυμον ἀπὸ τῆς ἀνδρείας 1^a15
 ἀνήρ: ἡ γυνὴ λέγεται ἄνδρα ἔχειν 15^b28
 ἀνθρωπος ex. passim οὐκ ἀληθὲς τὸν τεθνεῶτα ἀνθρωπον ἀνθρωπον εἰπεῖν 21^a22sq. τὸ οὐκ ἀνθρωπος 16^a30. 19^b37sqq. 20^a6sq., 11, 35
 ἀνίατος νόσος ἔξις ἀν εἴη 9^a3
 ἀνισος v. ἴσος
 ἀνίστημι εχ. 4^a25, 27
 ἀνόμοιος v. ὅμοιος
 ἀντιδιαιρέω: τὰ ἀντιδιηρημένα (= τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαιρεσιν) ἄμα τῇ φύσει ἐστίν 14^b32-15^a11
 ἀντίθεσις 11^b38. 12^b3, 12. 19^b20. 20^a1
 ἀντίκειμαι: περὶ ἀντικείμενων 11^b16-14^a25 λέγεται ἔτερον ἔτέρῳ ἀντικεῖθαι τετραχῶς 11^b17 ἀντικειμένη (sc. ἀπόφασις) dist. ἐναντία 20^a30 v. ἀντίφασις, ἐναντίος, ἔξις, κατάφασις, πρὸς τι, φάσις
 ἀντιστρέφω 2^b21. 12^b23sq. τὰ πρὸς τι ἀντιστρέφει, πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται 6^b28-7^b14 ἀντιστρέφειν κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν 14^a30, 33sq. b11, 14, 17, 27, 29. 15^a5, 8 ἀντιστρέφει τῷ δυνατῷ εἶναι τὸ ἐνδέχεσθαι εἶναι κτλ 22^a15-22 πρὸς ἀντιστρέφοντα 6^b28. 7^a23. 26^b13. 12^b22 ἀντεστραμμένως 22^a34. b9
 ἀντιτίθημι [11^b16]. 15^b9
 ἀντίφασις 18^b37. 21^a22. 23^b24, 29, 32. 24^b7 def. 17^a33 ἀλλήλαις ἀντίκεινται αἱ ἀντίφασεις ὅσαι κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τάττονται 21^a38sqq. (cf. 21^b37) πότε ἀληθῆς ἡ ψευδῆς 17^b16-18^a12, 26sq., cf. 18^b29. 19^a27, 35, 37 μόριον τῆς ἀντίφασεως 19^a37. 20^b23sq., 28 ἀντίφασεις τοῦ ἀναγκαῖον 22^a39-^b28, τοῦ δυνατὸν εἶναι 22^b30sqq.
 ἀντιφατικῶς 17^b17. 18^a9. 22^a34. 24^b5
 ἄνω: τῷ κάτω ἐναντίον 6^a13 ἡ ἄνω μεταβολή 15^b5
 ἄνωθεν: ἡ ἄνωθεν μεταβολή 15^b5
 ἄνώνυμον, τὸ (= τὸ ἀόριστον ὄνομα) 19^b6sq.
 ἀόριστος 19^b9 ἀόριστον ὄνομα 16^a32. 19^b8. 20^a31 ἀόριστον ρῆμα 16^b13. *19^b10. 20^a31 ἀόριστως εἰδέναι opp. ἀφωρισμένως, ἀκριβῶς 8^b9
 ἀπάτη: ἐκ τῶν ἀντικειμένων αἱ γενέσεις, ὥστε καὶ αἱ ἀπάται 23^b13-15

INDEX

- ἀπειρος: ἀπειροι δόξαι 23^b11 εἰς ἀπειρον 20^b40
 ἀπλοῦς: ἀπλᾶ ὄνόματα opp. πεπλεγμένα 16^a23 ἀπλῆ ἀπόφανσις opp.
 συγκειμένη 17^a20, 23 ἀπλῶς 1^b6. 3^b18. 4^b10. 9^a15. 11^a12. 19^a26.
 21^a5, 15, 19, 31. 23^a7, 16 opp. φύσει 14^b24. 15^a11 opp. καθ' ἔκαστα
 15^b1 opp. κατὰ χρόνον 16^a18 ἐν γένει ἀπλῶς opp. ἐν εἴδει 14^a17
 *ἀποβλέπω 5^b1
 ἀποδεικτικαὶ ἐπιστῆμαι 14^a37
 ἀποδίδωμι 5^a19, 21. b4, 6. 12^a22. 15^b6. 22^b5 ἀποδίδωμι τὸν λόγον (τί^τ
 ἐστι τὸ τινὶ εἶναι) 1^a5sq., 10, 12. 2^b8, 10sqq., 24sqq., 32sqq. 15^b7, τὸν ὄρισμόν
 8^a29, τι πρὸς ὃ λέγεται 6^b36–7^b14 (passim)
 ἀπόδοσις: οἰκεία 7^a8, 11, 31 ῥάδία 7^b11
 ἀποκαθίστημι -αμαι 9^b25, 28. 10^a6. 13^a30
 ἀπόκρισις 20^b22, 24
 ἀπορέω 10^b31. 22^b29
 ἀπορία 8^a13. 15^a18. 21^a37
 ἀποφαίνομαι 8^b22. 17^a19, 27. b2sq., 5, 9. 20^b29
 ἀπόφανσις 16^a2. 17^a25sq. b5, 11 ἀπλῆ, συγκειμένη 17^a20–3
 ἀποφαντικός: λόγος ἐν φῷ τὸ ἀληθεύειν ἡ ψεύδεσθαι ὑπάρχει 17^a2, 6, 8, 10, 12
 ἀπόφασις def. 12^b7. 17^a25, cf. 8sq. τὸ οὖ, τὴν ἀπόφασιν 20^a8 ἐπ'
 ἐνίων τῇ ἔκατέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει τὸ ἀνὰ μέσον ὅριζεται 12^a23 τὸ
 οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ἀπόφασίς ἐστιν 16^a31 v. κατάφασις, φάσις
 ἀποφατικός 12^b7
 ἀπόφημι 17^a31. b38. 18^b2, 7, 38sq. 20^a14, 24. b13. 21^b20
 ἀρετή 13^a27 πρὸς τι contr. κακία b16 ποιότης, ἔξις 8^b29, 33. 15^b19
 γένος τῆς δικαιοσύνης 14^a23 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὃ σπουδαῖος 10^b7sqq.
 ἀριθμέω 5^a31
 ἀριθμός: διωρισμένον ποσόν 4^b22–31 τάξιν, οὐ θέσιν ἔχει 5^a24–6, 30–3
 οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον 6^a21 ἵσος καὶ ἄνισος λέγεται
 6^a28 ἀνάγκη ἡ περιττὸν ἡ ἄρτιον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν 12^a6–9, cf.
 b31sq. ἐν ἀριθμῷ 1^b7. 3^b12. 4^a11–18. b17
 ἀρμόττω 20^a3
 ἄρτιος v. περιττός
 ἄρχῃ 9^b21. [11^b13] ἄρχῃ τῶν ἐσομένων τὸ βουλεύεσθαι καὶ τὸ πρᾶξαι
 19^a7sq.
 ἀσύνδετος λόγος opp. συνδέσμω εἰς 17^a17
 ἄτομον (= ἐν ἀριθμῷ) 1^b6. 3^b12 opp. εἶδος ετ γένος 3^a35–b2, 7
 ἄτοπος 11^a37. 17^b34. 18^b26. 20^b37. 21^a6. 22^b14, 17
 αὐξ(άν)ομαι, αὐξῆσις, species motus, contr. μείωσις 15^a13, 16, 23, 26–31. b2
 αὔριον 18^b23. 19^a30sq. εἰς αὔριον 18^b22
 αὐτόν: καθ' αὐτό(ν) 2^a5. 4^b37. 5^b4, 8sq., 16, 21, 31. 16^a21. b19, *23, 33. 20^a2.
 21^a28. 23^b16, 19
 ἄφή 9^b8
 ἄφίημι 17^a5
 ἄφορίζω 3^b20 τὰ ἄφωρισμένα ποσά 3^b32. 5^b12 τὰ ἄφωρισμένα πρός

INDEX

- τι 8^b6 ἀφωρισμένως ορρ. ὅπότερ' ἔτυχεν 12^b39. 13^a2, 11, 15 ἀφ-
 ωρισμένως εἰδέναι (ορρ. ἀορίστως) 8^b4sq., 9, *14, *15
 ἀφορισμός 3^b22
 ἄχρηστος 8^b24
- βαδίζω ex. 20^a4. b19. 21^a1. b7–16. 22^b36. 23^a9–14
 βαδιστικόν: δύναται καὶ μὴ βαδίζειν 21^b16. 23^a14
 βελτίων 13^a23, 25 πρότερον τῇ φύσει 14^b4 βέλτιον (adv.) 9^a8
 βίος 9^b26
 βλέπω 5^b1
 βουλεύομαι 18^b31 ἀρχὴ τῶν ἐσομένων καὶ ἀπὸ τοῦ βουλεύεσθαι ορρ. ἐξ
 ἀνάγκης 19^a8
 βούλομαι 9^a4. 16^a25. 20^b28
 βοῦς ex. 1^a8, 19. 2^b28. 8^a18, 23
 βραχεῖα συλλαβή 4^b34
- γένεσις 9^b35. 14^b24. 15^a11. 19^a17 species motus, ορρ. φθορά 15^a13.
 16^b2 ἐκ τῶν ἀντικειμένων αἱ γενέσεις 23^b14sq.
- γενετή 12^a33
- γένος: substantiarum genera secundae substantiae sunt v. οὐσία τὸ
 πρός τι καὶ τὸ ποιόν vocat γένη 11^a38 categoriae vocantur γένη
 [11^b15], ἐπιστήμη γένος οὖσα 11^a25 γένη ποιόητος 9^a14, 28. 10^a11
 τὰ γένη τῶν ἔξεων καὶ τῶν διαθέσεων πρός τι λέγεται 11^a23–31 τὰ ὑπ'
 ἄλληλα γένη 1^b21 τὰ ἐπάνω, τὰ ὑπ' αὐτὰ γένη 1^b22 *τὰ ἔτερα
 γένη 1^b16 τὸ γένος et τὰ ἐναντία 6^a17sq. 14^a15–25 dist. εἶδος
 2^a14–18. b7–14, 17–26. 3^a39. b3sq., 21–3 τὰ γένη τῶν εἰδῶν πρότερα
 15^a4sq. v. ἀντιδιαιρέω
- γεῦσις 9^b7
- γίγνομαι passim τὸ γίγνεται 19^b13 τὸ γενέσθαι καὶ τὸ μὴ γενέσθαι
 19^a11 τὸ γενόμενον 18^a28. b11, 30. 19^a3, 5
- γλυκύ: αἰσθητόν 8^a5 τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι 9^a34. b2
- γλυκύτης: παθητικὴ ποιότης 9^a29, 33 πάθος κατὰ τὴν γεῦσιν ἐμποιεῖ 9^b7
- γυνώμων 15^a30
- γυνωριμώτερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδοὺς ἢ τὸ γένος 2^b9–14, 31–4
- γράμματα οὐ πᾶσι τὰ αὐτά 16^a5
- γραμματική 1^b3. 14^b1 ex. 1^a14 ποιότης 10^a31. 11^a27–30 διά-
 θεσις 11^a1 ἡ τὶς γραμματικὴ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν 1^a26–b8
- γραμματικός: παρώνυμον ἀπὸ τῆς γραμματικῆς 1^a14 ποιόν 1^b29. 10^a31
 καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ζῷον γραμματικὸν ἔρεῖς 3^a4sq. -κώτερος 11^a3
- γραμμή: συνεχὲς ποσόν 4^b23. 5^a1sq. ὅρος τῆς ἐπιφανείας (καὶ τοῦ
 σώματος) 5^a3, 5 τὰ τῆς γραμμῆς μόρια θέσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα 5^a17
- γράφω: τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ σύμβολα 16^a4 τὸ γεγραμμένον
 ζῷον 1^a3
- γυνή: λεγόμεθα γυναικα ἔχειν καὶ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα 15^b28, cf. 29

INDEX

- δακτύλιον ex. 15^b22
 δείκυνμι *8^a30. 20^b4
 δειλία: κακόν ορρ. ἀνδρεία 14^a1
 δεκτικός: τῶν ἐναντίων 4^a11–b¹8 (passim). 6^a1. 12^b31–13^a18 (passim)
 τῆς ἔξεως 12^a30 τῆς ἐπιστήμης 7^a37
 δένδρον: εἶδος τοῦ φυτοῦ 2^b13sq.
 δεσπότης: πρός τι ορρ. δοῦλος 6^b29sq. 7^a28–b⁷ (passim), 17
 δεύτεραι οὐσίαι ν. οὐσία
 δέχομαι 4^a34. b⁶, 13, 15sq. 9^a32–6. b⁴. *23^a5
 δῆλον passim
 δηλόω 2^b31. 3^b12. 10^a20. 16^a28. 17^a16, 18. b⁸. *20^b14
 διάγραμμα: τὰ στοιχεῖα πρότερα τῇ τάξει τῶν διαγραμμάτων ἔστιν 14^b1
 διάθεσις: γένος ποιότητος 8^b27. 9^b17sqq. 10^b3, 30–2. 11^a1sq. dist. ἔξις
 8^b27–9^a13 (dist. δύναμις φυσική 1^a14–24) πρός τι 6^b2 τὰ γένη
 τῶν διαθέσεων πρός τί ἔστιν, τὰ καθ' ἔκαστα ποιότητες 11^a20–36 τὸ
 ἔχειν ὡς διάθεσις λέγεται 15^b18 οὐκ ἵση καὶ ἄνισος λέγεται ἀλλ'
 ὅμοία 6^a32sq.
 διαιρεσις: ἡ περὶ τὸ ποιὸν διαιρεσις 10^a19 ν. ἀντιδιαιρέω, σύνθεσις
 διαιρέω 9^a26. 17^a24. 19^a29 τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς πτηνὸν κτλ 14^b37–15^a3
 διάκειμαι 8^b37. 9^a7, 12, 17, 20. 10^b5, cf. διάθεσις
 διαλαμβάνω 5^a18
 διαλεκτικὴ ἐρώτησις 20^b22
 διαλυόμενος 9^b28
 διαμαρτάνω 6^b38
 διαμένω 4^a35, 37
 διάμετρος: αἱ κατὰ διάμετρον (sc. ἀποφάνσεις) 19^b35
 διαμφισβητέω 10^b32
 διάνοια 16^b20 τὰ ἐν τῇ φωνῇ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ διανοίᾳ 23^a33
 διαπορέω 8^b23
 διάστασις: πλείστη τῷ μέσῳ διάστασις πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου 6^a15
 διατέμνω ex. 19^a13sqq.
 διατριβή 13^a24
 διαφέρω 1^a12. b²⁰. 4^a29. 6^b33. 8^b27. 9^a8. 11^b37. 16^b17. 18^a21sq. b³⁶.
 20^a12. 21^b9. 23^b23. 24^a3, 8
 διαφορά 16^b13. 20^b33 comparatur substantiae 3^a21–b⁹ τῶν μὴ ἐν
 ὑποκειμένῳ ἔστιν 3^a21–5 ὁ λόγος τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖται καθ' οὐ
 ἄν λέγηται ἡ διαφορά 3^a26–8 πάντα συνωνύμως ἀπὸ τῶν διαφορῶν
 λέγεται 3^a33–b⁹ τῶν ἐτερογενῶν ἔτεραι τῷ εἴδει αἱ διαφοραί, τῶν ὑπ'
 ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς· εἶναι 1^b16–24
 διαψεύδομαι 23^b21, 31
 δίδωμι 20^b27
 διήγησις 14^b3
 διίστημι 6^a17. 10^a21
 δίκαιος: ποιόν (παρωνύμως ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης) 10^a29–32 contr.

INDEX

- ἄδικος 10^b15. 12^a24 δίκαιον ἔτερον μᾶλλον λέγεται 10^b28
 ex. 17^b21sq. 19^b21–39 (passim). 20^a16–39 (passim) δίκαιοτερος 11^a4
 δικαιοσύνη: ποιότης (ἔξις) 8^b33. 10^a31 διάθεσις 10^b30sqq. ἀγαθόν
 13^b36sq. ἐν ψυχῇ 14^a18 ἀρετή 8^b33. 14^a22 contr. ἀδικία
 10^b12,20. 13^b37. 14^a17 ἀπορήσειν ἂν τις εἰ λέγεται μᾶλλον καὶ
 ἡττον 10^b30–5
 διορίζω 21^a34. b³⁰ v. ποσόν
 δίπηχυ ex. ποσόν 1^b28. 3^b28. 5^b13,26. 6^a20sq.
 διπλάσιον: πρός τι opp. ἡμισυ 2^a1. 6^a39. b¹, 18–31 (passim). 7^b16sq., 20sq.
 8^b5sqq. 11^b20,26. 13^b7. 14^b29sqq.
 διπλοῦς: διπλᾶ ὀνόματα (= πεπλεγμένα) 16^b32
 δίπους: (διαφορὰ ζώου) 1^b19sq. 3^a23,25. 7^a29,36. 17^a13. 20^b17. 21^a3,15,18
 διχῶς 19^b20
 δόξα 21^a33 ἐν τῇ διανοίᾳ ἔστιν 23^a33 una cum λόγος dist. οὐσία (δό^λ
 λόγος καὶ ηδόξα ἀκίνητα διαμένει, τοῦ δὲ πράγματος κινουμένου τὸ ἐναντίον
 περὶ ταῦτα γίγνεται) 4^a22–b¹² comparantur δόξα et κατάφασις (ἀντί-
 φασις) et quaeritur ποία δόξα ἀληθῆς ψευδεῖ δόξῃ ἐναντία 23^a32–24^b9
 δοξάζω 4^a27. 23^a39. b¹⁰,12. 24^a5,8 δόξαστὸν τὸ μὴ ὅν 21^a32
 δοῦλος v. δεσπότης
 δρομικός: ποιὸν κατὰ δύναμιν φυσικὴν 9^a14,19. 10^a34
 δύναμαι 21^b12. 22^b5,37. 23^a3
 δύναμις 19^a17 ποιότητες ὅσα κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν λέγεται
 9^a14–27 (cf. 10^a34sqq.) δύναμις ἄλογος opp. κατὰ λόγον 22^b39sq.
 23^a4 οὐ πᾶσα δύναμις τῶν ἀντικείμενων 23^a5 ἔναιι δυνάμεις
 όμώνυμοί εἰσιν 23^a6–16 v. ἐνέργεια
 δυνατόν 13^a18,21,23 opp. ἐξ ἀνάγκης (cf. ὁπότερ' ἔτυχεν) 19^a9–b⁴
 ἔστιν ἐν τοῖς μὴ ἀεὶ ἐνεργοῦσι τὸ δυνατὸν εἶναι 19^a9 ἀπόφασις τοῦ
 δυνατὸν εἶναι καὶ τοῦ μὴ δυνατὸν εἶναι 21^a35. b¹⁰–22^a2 δυνατόν—
 οὐ δυνατόν, ἀντικείμεναι φάσεις 22^a11 ἀκολουθήσεις τοῦ δυνατὸν εἶναι,
 μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι κτλ 22^a14–23^a20
 δύο: οὐκ ἀντιστρέφει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ ἀκολούθησις τοῦ εἶναι τὰ δύο 14^a31sq.
 (cf. 5^a31)
 δυσαπάλλακτος 10^a4
 δυσκίνητος 8^b30. 9^a3. b²⁰, *35 δυσκινητότερος 9^a5,10

ἔγγιον 2^b8

εἶδος: substantiarum species secundae substantiae sunt, v. οὐσία, γένος,
 ἄτομον περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει 3^b20 αἱ διαφοραὶ κατὰ τῶν
 εἰδῶν κατηγοροῦνται 3^b1 ἔτεραι τῷ εἶδει αἱ διαφοραὶ 1^b17 κινή-
 σεως εἶδη 15^a13 εἶδος ποιότητος (v. γένη ποιότητος) 8^b27 κατὰ
 τὸ αὐτὸ διάδος δυνάμεις 23^a6 περὶ ταῦτὸν ἢ εἶδει ἢ γένει πέφυκε γίγνε-
 σθαι τὰ ἐναντία 14^a15 eis εἶδη διαιρεῖν 15^a1sq.

εἴκος 9^b16. 13^a29
 εἴκότως 2^b29,36. 14^b13

INDEX .

- εἰμί: τὸ ἔστιν 19^b19,21,24. 21^a27sq. τὸ ἔστιν ἡ ἡν ἡ ἔσται 16^b2sq.
 17^a11. 19^b13 τὸ (μὴ) εἶναι 16^a18. b22. 19^a10; v. αἴτιος, ἀκολούθησις
 τὸ τινὶ εἶναι 1^a5,11. 7^a36sq. b5,8. 13^a20 τὸ ὅν, τὸ μὴ ὅν 16^b23.
 19^a23sqq.,27 τὸ μὴ ὅν, ὅτι δοξαστόν, οὐκ ἀληθὲς·εἰπεῖν ὅν τι 21^a32
 τὰ ὄντα 1^a20. 18^a28. 19^b3 τὰ ἀεὶ ὄντα ἡ μὴ ἀεὶ μὴ ὄντα 19^a36 τὰ
 ἐσόμενα 18^b15. 19^a8
- εἰς 5^a14. 8^b26. 16^b31. 19^b9. 23^b2,6 τὸ ἐν τῶν δύο πρότερον 14^a31sqq.
 ἐν καθ' ἐνός 18^a12. 19^b6 ἐν κατὰ πολλῶν ἡ πολλὰ καθ' ἐνός 20^b13 (cf.
 3^b16) ἐν ἐκ πολλῶν 20^b14–22,31–21^a33 ἐν ἀριθμῷ v. ἀριθμός
 τὸ ἐν (=θάτερον) 12^b37. 13^a2,15,20 εἰς λόγος (ό ἐν δηλῶν ἡ ὁ συν-
 δέσμω εἰς) opp. πολλοὶ λόγοι 17^a8–17 μία κατάφασις καὶ ἀπόφασις τέ
 18^a12–23, cf. 20^b15–25 μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεως 17^b38.
 20^b4sqq.
- εἰωθώς 15^b31
- ἔκαστος: οἱ (τὰ) καθ' ἔκαστοι, -α 2^a36. b3. 8^b3. 15^b2 αἱ καθ' ἔκαστα
 (opp. γένη) ἔξεις καὶ διαθέσεις ποιότητές εἰσιν 11^a23–36 ἡ καθ'
 ἔκαστον ἐπαγωγή 13^b37 opp. τὰ καθόλου 17^a38–b3,28,40. 18^a31.
 b28. 20^a24 ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα καὶ μελλόντων οὐκ ἀνάγκη τὴν κατά-
 φασιν ἡ τὴν ἀπόφασιν ἀληθῆ ἡ ψευδῆ εἶναι 18^a33
- ἔκστασις: ποιότης 10^a1,3
- ἔκτος 17^a29. 19^b18
- ἐλάττων 5^b19. 6^b31sq.
- ἐλλείπειν opp. ὑπερέχειν 10^a23
- ἐμποιέω 9^b8
- ἐμπροσθεν 19^a14sq.
- ἐναντίος: ἐοίκασι τὸν τῶν ἄλλων ἐναντίων ὀρισμὸν ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον
 ἐναντίων ἐπιφέρειν 6^a15sq. ἅμα οὐκ ἐνδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρχειν
 24^b9, v. ἅμα τῶν ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον ἐὰν θάτερον ἡ καὶ τὸ λοιπὸν
 εἶναι 14^a6–14. εἶδος, γένος, et ἐναντία 14^a15–24 λέγεται ἔτερον
 ἔτέρῳ ἀντικεῖσθαι ὡς τὰ ἐναντία 11^b18,21,34–12^a25 (v. etiam ἀνὰ μέσον)
 ἐναντία (sc. ἀπόφασις) dist. ἀντικειμένη 20^a30 dist. τὰ κατὰ στέρησιν
 καὶ ἔξιν 12^b26–13^a36 dist. ὅσα ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται
 13^b3–7 ταῖς οὐσίαις μηδὲν ἐναντίον ἔστιν 3^b24–32 αἱ οὐσίαι τῶν
 ἐναντίων δεκτικαὶ εἰσιν 4^a10–b18 τῷ ποσῷ οὐδὲν ἐναντίον 5^b11–15,31–
 5,39. 6^a18 ἐναντιότης ἐν τοῖς πρός τι 6^b15–19, κατὰ τὸ ποιόν (οὐκ ἐπὶ¹
 πάντων) 10^b12–24, κατὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν 11^b1–4 (ἡ ἀγαθὸν ἡ
 κακὸν κακῷ ἐναντίον) 13^b36–14^a6 quid motibus contrarium 15^b1–16
 τὰ κατὰ συμπλοκὴν ἐναντία 13^b13–19 contraria in rebus et in contra-
 dictione 19^a32–5 ἐναντίαι ἀποφάνσεις 17^b4–8. 18^a10 (cf. 22^a39)
 ἐναντία ἀπόφασις 20^a16 δόξαι ἐναντίαι οὐ τῷ ἐναντίων εἶναι, ἀλλὰ τῷ
 ἐναντίως 23^b3–7 πότερον ἐναντία ἔστιν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἡ
 τῇ καταφάσει 23^a27–24^b9 ἔξι ἐναντίας 22^b8 ἐναντιώτερος 23^b24
 ἐναντίως 17^b20. 22^b4. 23^b7
- ἐναντιότης 6^a12. b15. 10^b12. 11^b1,4. 21^a29, cf. ἐναντίος

INDEX

- ἔνδεια: κακόν opp. ὑπερβολή 14^{a2}
 ἔνδέχομαι 7^b34. 8^a14. 10^a33. b29. 12^b40. 14^a11sq. 17^a30. b23. 18^b17.
 19^a10,21,34. b35sq. 22^b1,19. 24^b6,8sq. ἀπόφασις τοῦ ἐνδεχόμενου
 εἶναι καὶ μὴ ἐνδεχ. εἰν. 21^a36. b24sq. ἀκολουθήσεις 22^a14-34
 ἔνειμι 21^a29
 ἔνέργεια dist. δύναμις 23^a8,10,21-6 τὸ ἐξ ἀνάγκης ὃν κατ' ἔνέργειάν
 ἐστιν 23^a21sq. ἀνευ δυνάμεως ἔνέργειαι οἷον αἱ πρῶται οὐσίαι 23^a23
 ἔνεργέω 19^a9. 21^b15. 23^a3,14
 ἔνιαυσιος (*-σιαῖος) 5^b5
 ἔνίσταμαι 4^a22
 ἔνόχλησις: σοφιστικαὶ ἐνοχλήσεις (? = Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι) 17^a37
 ἔντιμότερος: πρότερον 14^b6
 ἔνυδρος: (διαφορά, εἶδος τοῦ ζῶου) 1^b19. 14^b36,38. 15^a3,6sq.
 ἔνυπάρχω 21^a16sq.; 22,24sq.
 ἔξαιρνης 17^b34
 ἔξειργω 13^a31
 ἔξις: πρός τι 6^b2,5 ἐν εἶδος ποιότητος ἔξις καὶ διάθεσις 8^b27 τὰ
 γένη τῶν ἔξεων πρός τι, αἱ καθ' ἔκαστα ποιότητες 11^a22-36 dist.
 διάθεσις 8^b28-9^a13 τὸ ἔχειν λέγεται ὡς ἔξις καὶ διάθεσις 15^b17sq.
 ἔξις καὶ στέρησις 11^b18,22. 12^a26-b5, dist. ἀντικείμενα ὡς τὰ πρός τι
 12^b16-25, dist. τὰ ὡς τὰ ἐναντία. ἀντικείμενα 12^b26-13^a36, dist. τὰ ὡς
 κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντικείμενα 13^b5,9,20-9
 ἔσικα 6^a15. 10^a18. 15^b4,7,28. 16^a13
 ἔπαγωγή 13^b37
 ἔπακτροκέλης ex. 16^a26
 ἔπάνω: τὰ ἔπάνω γένη 1^b22
 ἔπιβλέπω 5^a24
 *ἔπιδείκνυμι 5^a24
 ἔπιδέχομαι: τὸν λόγον 3^b2,6. 11^a7,9,11sqq. τὰ ἐναντία 5^b34,39sq. 6^a4
 ἐναντιότητα 11^b1,4 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον 3^b33. 4^a8. 6^a19-25. b20,
 25. 10^b26. 11^a3,6,14. b1,5sqq.
 ἔπιδίδωμι 13^a24
 ἔπιδοσιν λαμβάνειν 10^b28. 13^a25,27sqq.
 ἔπίπεδον 5^a3,19,21
 ἔπισκέπτομαι 8^b22
 ἔπισκοπέω 23^a20
 ἔπιστήμη: ἐνψυχῇ ἐστίν 1^b1 ἄνθρωπος ἔπιστήμης δεκτικός 7^a37 contr.
 ἄγνοια 6^b16 dist. ὑπόληψις 8^b11 ἔπιστήμαι ἀποδεικτικαὶ 14^a36sq.
 ἔπιστήμη πυκτική, παλαιστρική 10^b2,4 γένος ἐστίν 11^a24-34 πρός
 τι 6^b3,5. 11^a25sq. ἡ ἔπιστήμη ἔπιστητοῦ λέγεται καὶ τὸ ἔπιστητὸν
 ἔπιστήμη ἔπιστητόν 6^b34sq., cf. 11^b27-31 τὸ ἔπιστητὸν πρότερον
 τῆς ἔπιστήμης δοκεῖ εἶναι 7^b23-34 ἔξις (παραμόνιμος καὶ δυσκίνητος)
 8^b29-31. 9^a6,8. 15^b19 αἱ καθ' ἔκαστα ἔπιστήμαι ποιότητές εἰσιν
 11^a32-4 ex. 1^b17-20

INDEX

- ἐπιστήμονες λεγόμεθα τῷ ἔχειν τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιστήμην τινά 11^a33
 ἐπιστητός v. ἐπιστήμη
 ἐπιφάνεια: διωρισμένον ποσόν 4^b24. 5^a2. b_{2,7,13} ὅρος τῶν τοῦ σώματος
 μορίων 5^a5
 ἐπιφέρω 6^a16
 ἐπομαι 21^a22. 22^a39. b_{24,30}. 23^a17
 ἐρυθρίας (ποιόν), ἐρυθριῶν 9^b30 sq.
 ἐρυθρός 9^b13
 ἐρωτάω 17^a19. 20^a24. b₂₉
 ἐρώτησις διαλεκτική 20^b22-8 ἀποκρίσεώς ἔστιν αἴτησις 20^b22
 ἐτερογενῆ, τὰ 1^b16
 ἐτερόμηκες 11^a10
 ἔτος: εἰς μυριοστὸν ἔτος 18^b34. 19^a1
 εὐθύ: ποιόν 10^a15
 εὐθύς (adv.) 8^b5. 9^b35. 14^a32. 15^a26
 εὐθύτης: ποιότης, σχῆμα 10^a12
 εὐκίνητος 8^b34sq. 9^a6,9 εὐκινητότερος 13^a27
 εὐμετάβολος 8^b34
 εὔπορος 12^a22
 εὐχή: λόγος μὲν ἀλλ' οὕτε ἀληθῆς οὕτε ψευδῆς 17^a4
 ἐφαρμόζω 10^b22
 ἔχω passim ἔχειν categoria 1^b27. 2^a3. [11^b12sqq.] τὸ ἔχειν κατὰ
 πλείονας τρόπους λέγεται 15^b17-32
 ζῶον ex. passim ὁμώνυμον (ό αἴνθρωπος καὶ τὸ γεγραμμένον) 1^a2-6
 συνώνυμον (ό αἴνθρωπος καὶ ὁ βόος) 1^a8sqq. ζώου διαφορὰ τὸ πεζὸν
 καὶ τὸ πτηνὸν καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ δίπουν 1^b17sqq., cf. 14^b37sqq.
 ἥμεῖς 3^a29. 11^a20. 15^a22. 19^a12
 ἥμερος 20^b17
 ἥμισυ v. διπλάσιον
 ἥρεμέω 16^b21
 ἥρεμία: κινήσει ἐναντίᾳ 15^b1 κατὰ τὸν τόπον 15^b3,11 κατὰ τὸ
 ποιόν 15^b8,13
 ἥττον v. μᾶλλον
 θέατρον 5^b25
 θερμαίνω -ομαι 11^b2-6. 23^a2
 θερμαντικός 22^b38
 θερμός: αἰσθητόν 8^a5 μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται 4^a4sq. contr.
 ψυχρός 4^a20. 12^b34 ψυχρὸν ἐκ θερμοῦ γενόμενον μετέβαλεν 4^a31, cf.
 8^b38sq. 13^a22 τὸ πῦρ θερμὸν φύσει 12^b38. 13^a20
 θερμότης: διάθεσις 8^b36 παθητικὴ ποιότης 9^a30. b₃ πάθος ἐμποιεῖ
 κατὰ τὴν ἀφήν 9^b8
 θέσις: πρός τι 6^b3,6,12sqq. [11^b11] θέσιν ᔹχοντα (οὐκ ᔹχ.) τὰ μόρια τῶν

INDEX

- ποσῶν ν. ποσόν μανόν, πυκνόν, τραχύ, λεῖον θέσιν τῶν μορίων δηλοῖ
 10^a16-23
- θεωρέομαι 5^b28, 22^a22
- θεωρία 17^a7
- θηρίων ἀγράμματοι ψόφοι 16^a30
- θνήσκω: οὐκ ἀληθὲς τὸν τεθνεῶτα ἄνθρωπον εἰπεῖν 21^a23
- ἴδιος 1^a5 ορp. κοινός 2^b12 ἴδιον (οὐκ ἴδ.) τῆς οὐσίας 3^a21, b27.
 4^a10, b2,17 ἴδιον τοῦ ποσοῦ 6^a26,35 ἴδιον ποιότητος 11^a15
 ἴδιον τῶν ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντικειμένων 13^b33
- ἵκανός 11^b.15 ἵκανως 8^a29,31
- ἵματιον 15^b22 ex. 18^a19sq., 19^a13
- ἵππος ex. 1^b4,28. 2^a14. b₂5sq. 16^a22. 18^a19,22sq.,26 ἐν τῷ Κάλλιππος
 τὸ ιππος οὐδὲν σημαίνει 16^a21
- ἵσος καὶ ἄνισος: ἴδιον τοῦ ποσοῦ 6^a26-35, cf. b21, 23
- ἵστημι 16^b20 τὸ ἔσταναι οὐ θέσις, παρωνύμως ἀπὸ τῆς στάσεως 6^b13
- καθέδρα: θέσις 6^b11
- κάθημαι ex. κεῖσθαι 2^a3 παρωνύμως ἀπὸ τῆς καθέδρας 6^b13 ex.
 4^a24,27,37. 11^b23. 12^b13-16
- καθόλου: τὰ μὲν καθόλου τῶν πραγμάτων τὰ δὲ καθ' ἔκαστον 17^a38 λέγω
 καθόλου δὲ ἐπὶ πλειόνων πέφυκε κατηγορεῖσθαι 17^a39 τὸ πᾶς οὐ τὸ
 καθόλου σημαίνει ἀλλ' ὅτι καθόλου 17^b12. 20^a9, cf. 20^a12sq. καθόλου
 (μὴ καθ.) ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν καθόλου (ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστον) ὅτι ὑπάρχει
 η μὴ: quae inde fiant propositiones et quae inter eas relationes exsistant
 17^b2-18^a7, 13sq., 29-33. b27sq. 19^b31-20^a15 ἐπὶ τοῦ κατηγορου-
 μένου τὸ καθόλου κατηγορεῖν καθόλου οὐκ ἔστιν ἀληθές 17^b12sq. τῷ ἐν
 μέρει τὸ καθόλου ἔπειται 23^a16sq. opp. τὰ καθ' ἔκαστα καὶ μέλλοντα
 18^a30-3 καθόλου εἰπεῖν (adverbialiter) 12^a27
- καίειν -εσθαι ex. ποιεῖν et πάσχειν 2^a4
- κακία 6^b16. 14^a23
- κακόν ν. ἀγαθόν
- καλέω 16^a31
- Καλλίας ex. 17^b1. 23^a31
- Κάλλιππος ex. nominis compositi 16^a21
- καλός ex. 16^a22. 17^b32sq. καλὸν ἔτερον ἔτερου μᾶλλον λέγεται 4^a1
 καλῶς 23^b28 κάλλιον: πρός τι, opp. χεῖρον 8^b8-12
- κάμνω ex. 16^b11
- καμπύλος: ποιόν 10^a15
- καμπυλότης: ποιότης 10^a13
- καταλείπω 7^a33,37. b2
- καταμετρέω 4^b33
- καταριθμέω 11^a38. 15^b32
- κατατρίβω 19^a14sq.
- κατάφασις: τῇ πρὸς ἄλληλα τούτων (sc. τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν

INDEX

- λεγομένων) συμπλοκή κατάφασις γίγνεται 2^a6sq., cf. 4sq. 16^b29sq. πᾶσα κατάφασις ἡ ἐξ ὀνόματος καὶ ρήματος ἡ ἐξ ἀρίστου ὀνόματος καὶ ρήματος 19^b10sq. τί ἔστιν 12^b6sq. 16^a2. 17^a25. 19^b5sqq. dist. φάσις 16^b27 μία κατάφασις καὶ ἀπόφασις τί 18^a12sqq. λέγεται ἔτερον ἔτερῳ ἀντικεῖσθαι ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις 11^b19,23 κατάφασις ετ ἀπόφασις quibus modis opponantur 17^b20sq., 38–18^a12. 19^b20–20^b12 μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεως 17^b37sqq. 20^b13–30 πρώτη κατάφασις καὶ ἀπόφασις 19^b15sq. πάσῃ καταφάσει ἔστιν ἀπόφασις ἀντικειμένη καὶ πάσῃ ἀποφάσει κατάφασις 17^a32sq. ἔστιν ἀντίφασις τοῦτο κατάφασις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι 17^a33sq., v. ἀντίφασις πότερον ἐναντία ἔστιν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἡ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει 23^a27–24^b9 οὐκ ἔστι τὸ ὑπὸ τὴν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν κατάφασις καὶ ἀπόφασις 12^b5–16 καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι, καὶ ἐνδεχόμενον κτλ 21^a34–22^a13 (passim) ἀπασα κατάφασις δοκεῖ ἡτοι ἀληθῆς ἡ ψευδῆς εἶναι 2a7 ἐπὶ μόνων τῶν ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντικειμένων ἀναγκαῖον ἀεὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ ψεῦδος αὐτῶν εἶναι 13^b2sq. (v. 13^b27sq.), sed cf. 17^b28–37. 18^a10–12,26sq., et ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα καὶ μελλόντων οὐχ ὅμοίως . . . ὥστε δῆλον ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι 18^a33–19^b2 οὐδεμία κατάφασις ἔσται ἐν ᾧ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου τὸ καθόλου κατήγορηθήσεται 17^b14sq.
- καταφατικός 12^b7
- κατάφημι 17^a30sq. b38. 18^b38sq. 20^a14,25. b13,20
- κατάψυξις: διάθεσις 8^b36
- κατέχω 5^a9,11. 9^a6
- κατηγορέω 1^b10–3^b4 (passim). 12^a1,7,14,16,40. b29. 17^a40. b13,15. 20^b31. 21^a7,27,30 τὸ κατηγορούμενον 2^b31. 17^b13sq. 21^a7 ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ρήθήσεται 1^b11sq. 3^b4sq., cf. 1^b23.
- κατηγόρημα 20^b32
- κατηγορίαι i.e. praedicata 21^a29 ποιόν, ποσόν, πρός τι, πού, κτλ ut praedicata adhibita 10^b19–23 πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν διαφορῶν κατηγορίαι ἡτοι κατὰ τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται ἡ κατὰ τῶν εἰδῶν 3^a34sq. ἀπὸ τῆς πρώτης οὐσίας οὐδεμία ἔστι κατηγορία 3^a36 *titulus et subscriptio
- κάτω: τῷ ἄνω ἐναντίον 6^a13sq. ἡ κάτω μεταβολή 15^b6
- κάτωθεν: ἡ κάτωθεν μεταβολή 15^b5
- καῦμα 9^b24
- κέγχρος 5^b18,22
- κείμαι 19^b14. 22^b10 κεῖσθαι categoria 1^b27. 2^a2. [11^b10] κεῖται που (cf. θέσις) 5^a18sq.,22,25 ὄνομα κεῖται, οὐ κεῖται v. ὄνομα
- κελητός 16^a26
- κεράμιον 15^b24sq.
- κεφαλή: πρός τι, opp. κεφαλωτόν 7^a16–18 οὐσία 8^a20sq.,26sq. b15,18

INDEX

- κινέω 4^a36. b₁, II. 15^a23,28 τὰ κινητά 23^a12
 κίνησις: κινήσεως εἴδη ἔξ 15^a13-b₁6 κίνησις πολλὴ τῷ τὸν χρόνον
 πολὺν εἶναι 5^b3 κινήσει ἡρεμία ἐναντίον 15^b1
 κοινός opp. ἔτερος 1^a1,3,7,9. 3^b7 κοινὸς ὅρος τῶν μορίων 4^b25-30,35sq.
 5^a1,4sq.,10,14 κοινὸν κατὰ πάσης οὐσίας 3^a7 κοινότερος opp.
 ἕδιος μᾶλλον 2^b13
 κοινωνέω 15^a22
 κομήτης 13^a35
 κόσμος 6^a15
 κτῆμα 8^a24. 15^b26
 κύκλος 11^a9,11 ὁ τοῦ κύκλου τετραγωνισμός 7^b31
 κυρίως 5^a38. b₈ κυριώτατα 2^a11. b₃₈. 14^a27. b₂₄
 κωλύω 1^b8,21. 2^a29. 3^a16. 7^b31. 12^b35.. 18^b33
 κώμη 5^b23
- λαμβάνω 4^b30. 5^a1;5,32,35. b₃₂. 7^a19. b₂₅. 8^b31.. 9^b21 ἐπίδοσιν
 λαμβάνω 10^b28. 13^a26-9
 λεῖον: θέσιν τῶν μορίων δηλοῖ 10^a17-22
 λείπω 22^b22. 23^b40
 λεκτέον 20^a8
 λέξις 6^b33
 λευκός: τὸ λευκὸν ἐν τῷ σώματί ἐστιν. 1^a27. 2^a31-3 ποιόν 1^b29. 3^b18sq.
 9^a34 πάρωνύμως ἀπὸ τῆς λευκότητος λέγεται 10^a30 contr. μέλας
 4^a15,19,32. 6^a3. 10^b15: 11^b36sq. 12^a11,13,18. b₃₃,38. 13^a21. 14^a8,20.
 15^b14, cf. 12^b41 τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος τὸ φαιὸν καὶ ὠχρὸν ἀνὰ
 μέσον 12^a21 ἔτερον ἔτερου μᾶλλον λέγεται 4^a1,3. 10^b27,29 τὸ
 λευκὸν ἵσον τε καὶ ἄνισον οὐ πάνυ ἀλλ' ὅμοιον λέγεται 6^a33 πολὺ τὸ
 λευκὸν λέγεται τῷ τὴν ἐπιφάνειαν πολλὴν εἶναι 5^b1sq.,6sqq. ex. 2^a10.
 b₃₅, et passim in De Interpretatione λευκότερος 10^b29
- λευκότης: ἐν σώματί ἐστιν 14^a17 παθητικὴ ποιότης 9^a31,34. 10^a30
 ἀπὸ πάθους γεγένηται 9^b9 contr. μελανία 4^b15. 10^b13. 14^a10
- λόγος: τί ἐστι λόγος 16^a2 λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντική, ἢ τῶν μερῶν τι
 σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον, ὡς φάσις 16^b26sq. σημαντικός ἐστι
 δύχ ὡς ὅργανον ἀλλὰ κατὰ συνθήκην 16^b33sq. ἡ κατάφασις λόγος
 καταφατικὸς καὶ ἡ ἀπόφασις λόγος ἀποφατικὸς 12^b6-10 ἀποφαντικὸς
 οὐ πᾶς 17^a2sqq. πρῶτος λόγος ἀποφαντικὸς κατάφασις, εἴτα ἀπόφασις
 17^a8sqq. εἰς λόγος et πολλοὶ λόγοι 17^a8-17 λόγος σύνθετος 17^a22
 ὁ λόγος 'ὁ καλὸς ἵππος' 16^a22 τὸ οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ἐστι λόγος 16^a31
 ὅμοίως οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὥσπερ τὰ πράγματα 19^a33, cf. 4^b8sq. 14^b14-22
 ἀκίνητος διαμένει ν. δόξα διωρισμένον ποσόν 4^b23,32-5 οὐδὲν
 ὑπομένει τῶν μορίων αὐτοῦ ὥστε οὐκ ἂν εἴη θέσις αὐτῶν 5^a33-6
 = sermo 13^a24. 19^a28. b₁₉. 21^b24
 = definitio 3^b8. 16^b1 (= τί ἐστι τὸ τινὶ εἶναι) 1^a6,11sq. ὁ
 κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας 1^a2,4,7, cf. 9sq. τὸν λόγον (κατὰ τοῦ

INDEX

- ύποκειμένου) κατηγορεῖν 2^a20, 24–33. 3^a16–20, 25–8 τὸν λόγον ἐπιδέχεσθαι 3^b2–7. 11^a7–13 dist. ὄνομα 1^a2sqq., 7sqq. 2^a20, 24–33. 3^a16–20. b8. 21^a29sq.
- = ratio 21^b14 κατὰ λόγον 22^a14 δυνάμεις μετὰ λόγου ορp. ἀλογοι 22^b39sq. 23^a4 κατὰ λόγον δυνατόν 22^b38
- = oratio ἐπὶ τῶν λόγων τὸ προσίμιον τῆς διηγήσεως πρότερον τῇ τάξει ἔστιν 14^a36. b2sq.
- Λυκεῖον: ἐν Λυκείῳ ex. πού 2^a2. [11^b14]
- λυπέομαι 10^a7 ex. πάσχειν, ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον 11^b4, 6 λύω 8^a30
- μακρός: μακρὰ συλλαβή 4^b34 πρᾶξις μακρὰ τῷ τὸν χρόνον πολὺν εἶναι 5^b2 νόσος μακρά 9^b24
- μαλακόν: ποιόν 9^a24, 26
- μᾶλλον 3^b15. 5^b*16, 28. 6^a33. 9^b32. 10^a8, 19. 14^b6. 18^b9. 19^a1, 19sq., 38. 20^a35 μᾶλλον οὐσία 2^b7–28. 3^b34sq. (τὸ) μᾶλλον καὶ (τὸ) ἡττόν 3^b33–4^a9. 6^a19–25. b19–26. 10^b26–11^a14. b1sq., 5–7 μάλιστα 2^a11. b17. 4^a10. 6^a12, 26, 34. 10^a26. 13^b12. 15^b3. 23^b22
- μανικός 9^b36. 10^a2
- μανόν: θέσιν σημαίνει τῷ διεστάναι τὰ μόρια ἀπ' ἄλλήλων 10^a17, 21
- μέγας 8^b31. *18^b21 πρός τι 5^b13–38. 6^a6–8. b8sq. contr. μικρός 3^b31 (sed cf. 5^b35–6^a11) μείζων 5^b19, πρός τι 2^a1. 6^a38. b31sq.
- μέγεθος 15^b20sq.
- μέδιμνος 15^b24sq.
- μειόματι 15^a24
- μείωσις species motus, contr. αὔξησις 15^a14, 16. b2
- μελανία: ἐν σώματί ἔστιν 14^a17 ἀπὸ πάθους γεγένηται 9^b9 διὰ καῦμα 9^b25 ἐν τῇ κατὰ φύσιν συστάσει 9^b22 παθητικὴ ποιότης 9^a31 v. λευκότης
- μέλας v. λευκός
- μέλι 9^a33. b1
- μέλλων: ὁ μέλλων χρόνος 5^a8 ἐπὶ τῶν μελλόντων οὐ πᾶσα κατάφασις ἢ ἀπόφασις ἀληθῆς ἢ ψευδῆς 18^a33
- μέρος: ἐν τινι ὡς μέρος ὑπάρχον dist. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 1^a24sq. 3^a29–32 τὰ μέρη τῶν πρώτων οὐσιῶν οὐ πρός τι λέγεται 8^a16–28, cf. b15–24 μηδὲν ὄνόματος (ρήματος) μέρος σημαντικόν ἔστι κεχωρισμένον 16^a20, 24. b6 τῶν μερῶν τι τοῦ λόγου σημαντικὸν κεχωρισμένον 16^b26 ὡς μέρος ἔχειν 15^b23 τῷ ἐν μέρει τὸ καθόλου ἐπεται 23^a16sq.
- μέσον: τὸ μέσον τοῦ κόσμου 6^a14sq. v. ἀνὰ μέσον
- μεσότης: ἀγαθόν, contr. ἔνδεια καὶ ὑπερβολή 14^a4
- μεταβάλλω 4^a30sq. 8^b36, 38. 13^a26
- μεταβολή: ἔκαστον αὐτὸ μεταβολὴν δεχόμενον τῶν ἐναντίων δεκτικόν ἔστιν 4^a33sq. ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ κατὰ τὴν αὐτῆς μεταβολὴν δεκτικὴν τῶν ἐναντίων εἶναι 4^b3sq., *18 τῶν ἐναντίων εἰς ἄλληλα 13^a18 ὑπὸ

INDEX

- νόσου 8^b31 γίγνονται διὰ πάθος πολλαὶ μεταβολαὶ χρωμάτων 9^b12
 ἀπὸ τῆς ἔξεως ἐπὶ τὴν στέρησιν, οὐκ ἀπὸ τῆς στερήσεως ἐπὶ τὴν ἔξιν
 13^a32sq. κατὰ τόπον μεταβολή 15^a14, 17. b3, 5, 10sq. κατὰ τὸ
 ποιὸν μεταβολή ν. ἄλλοιώσις
 μετατιθέμενος 20^b1, 11
 μετρίας 8^b31
 μηδείς: τὸ μηδείς ν. πᾶς
 μικρός 13^a24sq. ν. μέγας
 μονιμώτερος 8^b28
 μόριον 10^a20sqq. τὰ μόρια τῶν ποσῶν 4^b22–5^a37 θάτερον μόριον
 τῆς ἀντιφάσεως 19^a37. 20^b23sq., 29 ἐν μορίῳ ἔχειν 15^b22
 μορφὴ καὶ σχῆμα: γένος ποιότητος 10^a12, 16
 μουσική: ἐπιστήμη τις 11^a28, 31
 μουσικός ex. 21^a1, 10–14
 μυριοστὸν ἔτος 18^b34. 19^a1
 μῦς ex. 16^b31
 ναυμαχία ex. 18^b23sq. 19^a30sq.
 νικάω ex. 1^a18sq. 2^a10
 νοέω 16^b25. 19^b26
 νόημα 16^a10, 14
 νοσέω ex., contr. ὑγιαίνω 6^a2. 8^b39. 13^a21. b14, 18. 14^a(7), 11, 14, cf. 14^a8
 contr. μὴ νοσέω 13^b29–32
 νόσος contr. ὑγίεια 4^b14, 12^a4, 6, 9. b31. 13^b6, 37. 14^a7sq., 16 διάθεσις
 8^b36 μεταβολὴ ὑπὸ νόσου 8^b32 ὡχρότης διὰ νόσου μακράν 9^b24sq.
 νοσώδης: ποιόν 9^a15, 23
 νῦν: ὁ νῦν χρόνος συνάπτει πρὸς τὸν παρεληλυθότα καὶ τὸν μέλλοντα 5^a7 οἱ
 ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνοι 17^a30
 νωδός 12^a31, 34. 13^a36
 ξύλον ex. 8^a23. 21^b4
 ὅδε: τόδε τι (πρώτη οὐσία) 3^b10, 12, 14, (πρός τι) 8^a38. b4, 8
 ὅδούς 12^a32, 34. 13^a36
 οἶδα 8^a36–b19 (passim)
 οἰκεῖος: οἰκεία ἀπόδοσις 7^a8, 30 οἰκειοτέρα ἀπόδοσις 7^a11, σκέψις 17^a6
 οἰκειότερον ἀποδίδωμι 2^b9, 24 οἰκείως ἀποδίδωμι 2^b33. 6^b37, 39. 7^a4,
 7, 14, 23, 31, 34. b1, λέγεται γ^b10 οἰκειοτέρως 7^a16
 οἰκία 15^b27
 οἶνος 15^b24
 οἴομαι 22^a11. 23^b3, 31
 οἶόν τε 17^b22. 18^b12sq. 19^a5
 ὄλιγος ν. πολύς ἐπ' ὄλιγων 7^b26. 14^a4
 ὄλος: τὰ ὄλα opp. τὰ μέρη 3^a30. 8^a16 οἵως 2^b1, 3. 4^b29. 6^a24. 8^a10.
 b2, 7. 10^a4. b23. 13^b10, 19sq., 25. 19^a9

INDEX

- "Ομηρος ex. 21^a25, 27sq.
- όμογενής 5^b19sq.
- όμοιος 9^b15, 19. 10^a13 πρός τι 6^b9, 20, 22 dist. ἵσος 6^a33sq.
όμοιον καὶ ἀνόμοιον ἴδιον ποιότητος 11^a15-19 ομοίως passim
- όμοιοτρόπως 21^b26
- όμοιώματα τῶν πραγμάτων τὰ παθήματα τῆς ψυχῆς 16^a7
- όμολογονμένως 7^a25
- όμώνυμος def. 1^a1 ἔνιαι δυνάμεις ομώνυμοι 23^a7 ομωνύμως 17^a35
ὄνομα 16^a29. b₁₉ τί ὄνομα 16^a1 def. 16^a19sq. φύσει οὐδέν
ἔστιν 16^a27 ἔοικε τῷ ἄνευ συνθέσεως καὶ διαιρέσεως νοήματι 16^a13
ἀπλᾶ, πεπλεγμένα ὄνόματα 16^a23sq. ἀόριστον ὄνομα 16^a30sq. 19^b8,
11. 20^a31sq., cf. 20^a2 πτῶσις ὄνόματος 16^a33-b₅ ὄνομα τιθέναι,
κεῖσθαι (οὐ κεῖσθαι) 7^a6, 13, 19sq., 26. b₁₁. 10^a33. b₁, 6. 12^a20. 16^a30. b₁₃.
18^a18sq. 20^b15 ὄνδματι ἀποδοῦναι 12^a22 ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος
τῆς οὐσίας 1^a2, 4, 7 κατὰ τοῦνομα προσηγορία 1^a13 dist. λόγος
1^a1, 3, 7, 9. 2^a20-9. 3^a16. 18^b7. 21^a30 dist. ρῆμα 16^b8sq. τὸ ἔστι
φημὶ ὄνομα ἡ ρῆμα 19^b21 ὄνομα καὶ ρῆμα φάσις 17^a17 πᾶσα
κατάφασις ἐξ ὄνόματος καὶ ρήματος 19^b10sq., cf. 5sqq. μετατιθέμενα
τὰ ὄνόματα καὶ τὰ ρήματα ταῦτα σημαίνει 20^b1-12
- όνοματοποιέω 7^a5. b₁₂
- όπλίζω: ὥπλισται ex. categoriae ἔχειν 2^a3. [11^b14]
- όπότερον (-τερ'). ἔτυχεν opp. ἀφωρισμένως θάτερον 12^b40. 13^a3, 11sq.
opp. ἐξ ἀνάγκης 18^b6-8, 15, 23, 30. 19^a19, 34, 38
- όπωσοῦν ἄλλως 6^a37. b₇. 7^a13. 10^a28. b₁₁. 11^b25
- όράω 7^b26. 14^a5. 19^a7 τὸ ὄρατὸν δύναται μὴ ὄρᾶσθαι 21^b16-17
όπτεον 22^a38
- όργανον: ὡς ὄργανον opp. κατὰ συνθήκην 17^a1
- όργη: ποιότης 10^a1
- όργιλος 10^a2, 8 ὄργιλώτερος 10^a7sq.
- όρίζω -ομαι 5^b5, 7. 6^a18. 12^a23. 23^b3 ὥρισμένως εἰδέναι 8^a36sq. b₁₄sq.,
17, 19
- όρισμός 6^a16. 8^a29, 33
- όρνις 6^b39-7^a3. b₄, 7
- όρος 5^b18, 22. 6^b8sq.
- όρος: κοινὸς ὄρος τῶν μορίων (πρὸς δν τὰ μόρια συνάπτει) 4^b26-30, 35sq.
5^a1, 4sq., 10, 14
- οὐ(κ): τὸ οὖ, τὴν ἀπόφασιν 20^a8 (τὸ) οὐκ ἀνθρωπος (ὄνομα ἀόριστον,
ἀνώνυμον) 16^a30. 19^b8, 16, 18, 25, 30, 37. 20^a3 τὸ οὐχ ὑγιαίνει, οὐ
κάμνει (ρῆμα ἀόριστον) 16^b12. 19^b10 τὸ οὐκ ἔστιν 19^b30
- οὐσία: categoria 1^b26sq. 2^a11-4^b18 κοινὸν πάσης τῆς οὐσίας τὸ μὴ ἐν
ὑποκειμένῳ εἶναι 3^a7 ἴδιον τῆς οὐσίας 4^a10-b₁₉. 6^a1 dist. πρός
τι 8^a13-b₂₄ μηδὲν τὰς οὐσίας ἐναντίον 3^b24sqq. οὐκ ἐπιδέχεται
τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ήπτον 3^b33-4^a9 μᾶλλον οὐσία v. μᾶλλον πάντα.
συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν 3^a33sq. comparatur differentiae 3^a21-b₉

INDEX

πρώτη (*κυριώτατα καὶ πρώτως*) *οὐσία* def. 2^a11sqq. τὰ ἄλλα πάντα
ἥτοι καθ' ὑποκειμένων λέγεται τῶν πρώτων οὐσιῶν ἡ ἐν ὑποκειμέναις
αὐταῖς ἔστιν 2^b4sqq., cf. 15sqq., 37sqq. ἀπὸ τῆς πρώτης οὐσίας
οὐδεμία ἔστι κατηγορία 3^a36 αἱ πρώται οὐσίαι ἀνευ δυνάμεως ἐνέρ-
γειαι 2^a23sq.

δευτέρα *οὐσία* def. (*εἰδη καὶ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν*) 2^a14sq., cf.
2^b29–3^a4,9–17 τῶν δευτέρων οὐσιῶν κατηγορεῖται καὶ ὁ λόγος κατὰ
τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦνομα 3^a17sq., cf. 2^a19–27 αἱ δεύτεραι οὐσίαι
δηλοῦσι τὴν πρώτην οὐσίαν 2^b30sq. τῶν δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον
οὐσία τὸ εἶδος τοῦ γένους 2^b7–21 utrum quaedam sint relativae
8^a14–b24

= *essentia*: ὁ λόγος τῆς οὐσίας 1^a2,4,7,10

όφθαλμός 12^a27

ὄψις: ἔξις opp. *τυφλότης* 11^b22. 12^a27,36. ^b4,18–25. 13^b9. ὄψιν ἔχειν
(opp. *τυφλὸν εἶναι*) 12^a32–7. ^b5. 13^a6,10,12. ^b22,26, cf. 13^a34

παθήματα: ἐν τῇ ψυχῇ, τῆς ψυχῆς 16^a3,6

παθητικαὶ ποιότητες 9^a28–^b34

πάθος 4^b8, *13. 9^b6sq., 11sq., 15,20,35. 15^a21,23 παθητικαὶ ποιότητες
καὶ πάθη 9^a29 dist. παθητικαὶ ποιότητες 9^b28–34. 10^a6

παλαιότερος: *πρότερον* 14^a28sq.

παλαιστρικός: *ποιόν* 10^b3sq.

παραδέχομαι 4^a28. ^b4

παρακολουθέω 8^a33

παραμένω 9^b26

παραμόνιμος 8^b30. 9^b20

πάρειμι: ὁ παρὼν χρόνος dist. ὁ πέριξ 16^b18

παρεληλυθώς χρόνος 5^a8

παρώνυμα def. 1^a12 παρωνύμως 6^b13. 10^a28sq., 33. 10^b1,5sq., 8,10.
11^b11

πᾶς: τὸ πᾶς ἡ μηδεὶς οὐδὲν ἄλλο προσσημαίνει ἡ ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος
κατάφησιν ἡ ἀπόφησιν 20^a12sq. τὸ πᾶς οὐ τὸ καθόλου σημαίνει ἀλλ'
ὅτι καθόλου 17^b12. 20^a9

πάσχω 9^a19,22,24. ^b1,4,15,32. 10^a9 πάσχειν *categoría* 1^b27. 2^a4
ἐπιδέχεται ἐναντιότητα καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον 11^b1–8

πεζόν: (*διαφορά, εἶδος τοῦ ζώου*) 1^b18. 3^a23–7. 14^b36,38. 15^a2. 17^a3

πέρατα τοῦ κόσμου 6^a15

περιαιρέω 7^a32,35. ^b2,5,7

περιλαμβάνω 3^b22

πέριξ: ὁ πέριξ χρόνος dist. ὁ νῦν 16^b18

περιτίθημ 15^a30

περιττός opp. *ἄρτιος* 12^a6,8sq. ^b31

πέρυσιν ex. *ποτέ* 2^a2

πηδάλιον: *πρός τι*, opp. *πηδαλιωτόν* 7^a7–15,22

INDEX

- πικρόν: αἰσθητόν 8^a6
 πικρότης: παθητικὴ ποιότης 9^a29
 πλέκω: πεπλεγμένα ὀνόματα opp. ἀπλᾶ 16^a24 πεπλεγμένα (κατηγορούμενα) 21^a1
 πλεοναχῶς λεγόμενα 8^b26
 πλῆθος 9^a2
 πλοῖον: οὐ λέγεται πηδαλίου 7^a7-11
 ποιέω 2^b33. 9^a18,21. 18^b32. 20^a4. 22^a10 ποιέομαι 3^b22. 11^a21
 ποιεῖν *categoria* 1^b27. 2^a3 ἐπιδέχεται ἐναντιότητα καὶ τὸ μᾶλλον καὶ
 τὸ ἡττον 11^b1-8
 ποιητής 21^a26sq.
 ποιητική 17^a5
 ποιητικός 9^b6
 ποιός -όν *categoria* 1^b26,29 dist. ποιότης 8^b25 παρωνύμως ἀπὸ τῶν
 ποιοτήτων τὰ ποιὰ λέγεται 10^a27-b 11, cf. 9^a32. b 23,27,29. 10^a1,5,14-19.
 b 14. 11^a32 εἰ τυγχάνει τὸ αὐτὸ ποιὸν καὶ πρός τι ὅν, οὐδὲν ἄτοπον
 11^a37sq. ὑπάρχει ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν 10^b12sqq., οὐκ ἐπὶ πάντων
 10^b15 ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον 10^b25-8, οὐ πάντα 10^b29-
 11^a14 τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος (δεύτεραι οὐσίαι) περὶ οὐσίαν τὸ ποιόν
 ἀφορίζει 3^b15-21 μεταβολὴ (κίνησις) κατὰ τὸ ποιόν (= ἀλλοίωσις)
 15^b8sq., 12-16 κατὰ τὸ ποιὸν ἡρεμία 15^b8-13
 ποιότης 8^b25-11^a38. 15^b18 def. 8^b25 πλεοναχῶς λέγεται 8^b26
 ἴδιον ποιότητος ὅμοια καὶ ἀνόμοια κατὰ μόνας τὰς ποιότητας λέγεται
 11^a15-19 dist. πρός τι 11^a20-38 v. ποιός
 πολλαπλάσιοι 5^b24
 πολύς *passim* opp. ὀλύγος 3^b31. 5^b14,23,25 (οὐκ ἐναντία 6^a9) dist.
 ἀφωρισμένα ποσά 3^b30sqq. οὐ ποσὸν ἀλλὰ πρός τι 5^b14-16,22-5, cf.
 5^a28-b 3 πολλοὶ λόγοι οἱ πολλὰ δηλοῦντες ἢ οἱ οὐκ ἀσύνδετοι 17^a16sq.
 ἐν κατὰ πολλῶν καὶ πολλὰ καθ' ἐνὸς 20^b13, cf. 3^b16sq. ἐν ἐκ πολλῶν
 20^b14-22,31-21^a33 οἱ πολλοί 14^b5 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 7^b24. 19^a21
 πλείων, πλεῖον 13^a28. 14^a28. 15^b17. 17^a39. 20^a1. b 3 23^a1. b 5 πολλῷ
 πλείους 5^b25 ἐπὶ πλεῖον 3^b21sq. πλεῖστοι 15^a21, τὰ -α 2^a28.
 7^b16. 10^a29. b 30. 14^a5, πλεῖστον 6^a17. 23^b23
 πολυχρονιώτερος 8^b28. 9^a5,9
 ποσός -όν *categoria* 1^b26,28. 4^b20-6^a35. 10^b22. 15^b19 ίδιον τῶν ποσῶν
 (ἴσα τε καὶ ἄνισα λέγεσθαι) 6^a26-35 οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
 ἡττον 6^a19-25 τοῖς ποσοῖς οὐδὲν ἐναντίον 3^b28-32. 5^b11-14 δι-
 ωρισμένα ποσά 4^b20,22-37 συνεχῆ 4^b26. 5^a1-14 ἐκ θέσιν ἔχοντων
 πρὸς ἄλληλα τῶν μορίων 4^b21. 5^a15-23,36, οὐκ ἔξι ἔχοντων θέσιν 4^b22.
 5^a23-37 κατὰ συμβεβηκὸς ποσά 5^a39-b 10 dist. πρός τι 5^b13-
 6^a10 ἀφωρισμένα ποσά dist. πολύ, ὀλύγον, μέγα, μικρόν 3^b30sqq.
 ποτέ *categoria* 1^b26. 2^a2. [11^b12]
 πού *categoria* 1^b26. 2^a1. 10^b23. [11^b12,14]
 πούς 15^b23

INDEX

- πρᾶγμα 16^b23. 18^b38 τὰ μὲν καθόλου τῶν πραγμάτων τὰ δὲ καθ' ἔκαστον 17^a38sq. παθήματα τῆς ψυχῆς ὅμοιάματα τῶν πραγμάτων 16^a7 οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὡσπερ τὰ πράγματα 19^a33 principium veritatis (opp. λόγος καὶ δόξα) 4^a34–b10. 14^b18–22, cf. 7^b24sq. τὰ ὑποκείμενα πράγματα 21^b28, cf. 12^b15
 πραγματεία 16^a9. 17^a15
 πραγματεύομαι 18^b32
 πρᾶξις 4^a15. 5^b2,5
 πράττω: ἀρχὴ τῶν ἐσομένων ἀπὸ τοῦ πρᾶξαι τι 19^a8
 πρεσβύτερος: πρότερον 14^a27,29
 προαιρέομαι 17^a20
 πρόθεσις 11^a21
 προκείμενος 11^a13
 προοίμιον τῆς διηγήσεως πρότερον 14^b3
 πρός τι categoria 1^b26,29. 5^b16,28sq. 6^a10,36–8^b24. 10^b22. [11^b11]
 def. 6^a36sq. 8^a29–35,39sq. dist: οὐσία 8^a13–b24 dist. ποιότης
 et ποιόν 11^a20–36 τὰ πλεῖστα τῶν πρός τι ἄμα τῇ φύσει ἐστὶ καὶ ἄλληλα συναναιρεῖ 7^b15–8^a12 πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται 6^b28–7^b14
 ὑπάρχει τοῖς πρός τι (οὐ πᾶσιν) ἡ ἐναντιότης 6^b15–19 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἄττον ἐπιδέχεται (οὐ πάντα) 6^b19–27 πολύ, ὀλίγον, μέγα, μικρὸν πρός τι ἐστιν 5^b13–6^a9, cf. 3^b30sq. ποιὸν καὶ πρός τι v. ποιόν λέγεται ἔτερον ἔτέρῳ ἀντικεῖσθαι ὡς τὰ πρός τι 11^b18,20,24–33 dist. στέρησις
 καὶ ἔξις 12^b16–25 dist. ὅσα ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἀντίκειται 13^b4sq.,7sq.
 προσαγορεύω 1^a9. 9^a4
 προσάπτω 20^a5
 προσδιορίζω 20^b29 προσδιορίζομαι 17^a36
 προσηγορία 1^a13. 3^b14
 πρόσθεσις 21^b27,30
 προσκατηγορέω: τὸ ἐστι τρίτον προσκατηγορεῖν 19^b19
 πρόσκειμαι 19^b25,30. 21^a21
 προσσημαίνω 16^b6,8sq.,12,18,24. 19^b14. 20^a13
 προστίθημι 16^a15,18. b30. 17^a12. 19^b38. 20^a14,36. 21^b6,21 προσθετέον 20^a9
 *προσχρώμεναι 20^a3
 πρότασις: ἀντιφάσεως μιᾶς μόριον 20^b23 sq.
 πρότερος 5^a29. 7^b36. 8^a11,33. 14^b25,39. 15^a5. 23^a22sq. πρότερον
 ἔτερον ἔτέρου λέγεται τετραχῶς 14^a26–b23 τῇ φύσει πρότερα, τῷ χρόνῳ ὕστερα 23^a25 πρότερον (adv.) 4^a4,7. 5^a31. 7^b24. 18^b10. 19^b8
 πρῶτος 7^a19. 16^a6. 17^a8. 18^a25. 19^b15 πρῶται οὐσίαι v. οὐσία
 πρῶτον (adv.) 14^a26. 16^a1, *6. 18^b18. 22^b38 τὸ πρῶτον 7^a1 πρῶτως 2^a11,14. *16^a6
 προτίθημι 11^b15
 προϋπάρχω 7^b24

INDEX

[προφανής 11^b12]

προφέρω 4^a12

προχειρίζομαι 2^a36. 10^b19

πτερόν: πρός τι, opp. πτερωτόν 6^b38–7^a5, 21. b₄, 8sq.

πτηνόν: (διαφορά, εἶδος τοῦ ζώου) 1^b19. 14^b35, 38. 15^a2

πτῶσις: τῇ πτῶσει διαφέρειν 1^a13. 6^b33 πτῶσεις ὀνομάτων 16^b1,
ρήματων 16^b17. 17^a10

πυκνόν: θέσιν τῶν μορίων δηλοῖ 10^a17, 20

πυκτική: ποιότης 10^b3

πυκτικός: ποιόν 9^a14, 19. 10^a34. b₃

πῦρ: αἰσθητόν 8^a9 φύσει θερμόν 12^b38, 40. 13^a20

πυροί 15^b24sq.

πυρρός: ποιόν 10^b16

πως: πρός τί πως ἔχειν 8^a32. b₁, 3

ράδιος 7^b11. 15^b6 ράδίως 9^a19, 21sq., 26. b₂₅, 28. *10^a6 ρᾶστα
7^a18

ρῆμα 16^a13. 20^b1, 11 τί ἔστι 16^a1 def. 16^b6–11, cf. 19^b13sq.
καθ' αὐτὰ λεγόμενα τὰ ρήματα ὄνόματά ἔστιν 16^b19 ἀόριστον ρῆμα
16^b11–15. *19^b10. 20^a31sqq. πτῶσις ρήματος 16^b16–18. 17^a10
τὸ ἔστι φημὶ ὄνομα ἡ ρῆμα 19^b21sq. (sed cf. 13sqq.) τὸ ὄνομα καὶ
ρῆμα φάσις ἔστω μόνον 17^a17sq. ἀνάγκη πάντα λόγον ἀποφαντικὸν ἐκ
ρήματος ἔναι τῇ πτῶσεως 17^a9sq. πᾶσα κατάφασις ἐξ ὄνόματος καὶ
ρήματος 19^b11sqq.

ρήτορική 17^a5

σημαίνω 1^b26. 3^b10–21 (passim). 5^b27. 10^a18. [11^b13.] 15^b30. 16^a17
–20^b2 (passim). 22^b8

σημαντικός: φωνὴ σημαντική 16^a19. b₂₆. 17^a23 λόγος σημαντικός 17^a1
μέρος σημαντικόν (οὐ σημ.) 16^a20, 24. b₂₆, 31

σημεῖον 16^a16 τὰ ἐν τῇ φωνῇ σημεῖά ἔστι παθημάτων τῆς ψυχῆς 16^a6
τὸ ἔναι τῇ μὴ ἔναι σημεῖον ἔστι τοῦ πράγματος 16^b22 τὸ ρῆμά ἔστι
σημεῖον τῶν καθ' ἔτέρου λεγομένων 16^b7, *10, τῶν ὑπαρχόντων 16^b10

σκεπτέον 21^a34. 23^a38

σκέψις 17^a6

σκληρόν: ποιόν 9^a24

σκυτεύς ex. 20^b35sq. 21^a14

σοφιστικαὶ ἐνοχλήσεις: (?= Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι) 17^a36

σοφός 20^a26, 28sq.

σπουδαῖος contr. φαῦλος 4^a16, 21, 32. 13^a22sq. ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπου-
δαῖος 10^b7sq. ἔστι τι φαῦλου καὶ σπουδαίου ἀνὰ μέσον 12^a14–20

στάσις: πρός τι, θέσις 6^b11

στερεόν: ποσόν 5^a23

στερέω: ἔστερησθαι opp. ἔξιν ἔχειν 12^a29, 35, 39. b₂

INDEX

- στέρησις 19^b24 στέρησις καὶ ἔξις ν. ἔξις
 στιγμή: κοινὸς ὅρος τῶν μορίων τῆς γραμμῆς 5^a2
 στοιχεῖα πρότερα τῶν διαγραμμάτων καὶ τῶν συλλαβῶν 14^a38sq.
 στοιχοῦν, κατὰ τὸ 19^b23sq.
 στρυφιότης: ποιότης 9^a30
 συγγενής 9^a30
 συγκαταριθμέω 11^a22.
 συγκείμενος 16^b25. 17^a21. 19^b21. 20^b14
 συλλαβή: μία τοῦ ἀνθρώπου συλλαβὴ οὐ σημαντική 16^b30 ὁ λόγος
 καταμετρεῖται συλλαβῇ μακρῷ καὶ βραχείᾳ 4^b33sqq. τὰ στοιχεῖα πρό-
 τερα τῶν συλλαβῶν 14^b2
 συμβαίνω 5^b34sq., 38. 6^a5. 9^b25. 13^b13. 15^a21. 18^b20, 26. 19^a35. 21^a6, 8.
 22^b16, 28. 23^b16 συμβεβηκός 7^a27, 32, 36. 21^a11. b18 κατὰ συμ-
 βεβηκός opp. καθ' αὐτό 5^b10. 21^a8–31. 23^b16, 20, opp. κυρίως 5^a39
 σύμβολον: τὰ ἐν τῇ φωνῇ σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν
 τῇ φωνῇ 16^a4. 24^b2, cf. 16^a28
 συμπλεκόμενος 21^a38 συμπεπλεγμένος 23^b25
 συμπλοκή: τὰ κατὰ συμπλοκήν, ἄνευ συμπλοκῆς, κατὰ μηδεμίαν συμπλοκήν
 1^a16–18. b25. 2^a8. 13^b10, 12sq. τῇ συμπλοκῇ κατάφασις γίγνεται 2^a6
 αἱ συμπλοκαὶ 21^a5
 σύμπτωμα 9^b*15, 20. 10^a3
 συναληθεύομαι (*-εύω) 19^b36
 συνάμφω 20^b36
 συναναιρέω 7^b19, ν. ἀναιρέω
 συνάπτω 22^a10 ὅρος πρὸς ὃν τὰ μόρια τῶν ποσῶν συνάπτει et similia
 4^b26–5^a26 (passim)
 σύνδεσμος: λόγος συνδέσμω εἰς 17^a9, 16
 σύνεγγυς 10^a21. 17^a14
 συνεχής: συνεχῆ ποσά 4^b20, 23. 5^a1–14
 σύνθεσις: τὸ εἶναι ἡ μὴ εἶναι προστημαίνει σύνθεσίν τινα 16^b24 περὶ
 σύνθεσιν καὶ διαιρεσίν ἔστι τὸ ψεῦδός τε καὶ τὸ ἀληθές 16^a12 τὸ ἄνευ
 συνθέσεως καὶ διαιρέσεως νόημα 16^a14
 σύνθετος λόγος 17^a22
 συνθήκη: κατὰ συνθήκην opp. φύσει 16^a19, 27, opp. ὡς ὄργανον 17^a2
 συνίστημ -αμαι 4^b22. 5^a16, 36. 8^a10
 συνοικέω 15^b30
 συντάπτω *22^a10
 συντιθέμενος 20^b31
 συνώνυμος def. 1^a6. 3^b7 συνωνύμως 3^a34. b9
 σύστασις φυσική, κατὰ φύσιν 9^b18, 22
 σφοδρῶς 8^b22
 σχεδόν 10^a26, 29. 11^a23. 14^b7, 9. 15^a20. b31
 σχῆμα καὶ μορφή, γένος ποιότητος 10^a11. 11^a7 σχῆμα τῆς προσηγορίας
 3^b14

INDEX

- Σωκράτης** ex. 13^b14–30 (passim). 14^a10sq., 14. 17^b28sq. 18^a2. 20^a25sq. 21^a2
σῶμα 9^b17. 12^a4,6. 14^a16. 15^b21 colores in corpore sunt 1^a28.
 2^a31sqq. b₂,3. 4^a3. 9^a34. 12^a11sq., *13. 14^a17 τῶν αἰσθητῶν τὸ
 σῶμα 8^a1,5 αἰσθήσεις περὶ σῶμα καὶ ἐν σώματι 7^b38sq. διωρι-
 σμένον ποσόν 4^b24. 5^a4,6,9,11sq. 6^a28
σωφροσύνη: ἔξις 8^b33
- τάξις** dist. θέσις 5^a29,32 πρότερον, ὕστερον τῇ τάξει (κατὰ τάξιν) 14^a35,
 38. b₁,3
- ταράττω** 3^a29. 11^a20
- τάττω** 1^b16. 19^b31. 21^a39
- ταχύ** (adv.) 8^b35,38. 10^a6
- τελείωσ** 13^a26,29
- τέμνειν -εσθαι** 21^b13sq. 22^b34 ex. ποιεῖν, πάσχειν 2^a4
- τετραγωνισμὸς** τοῦ κύκλου 7^b31
- τετράγωνον**: ποιόν 11^a6,10 ηὔξηται γνώμονος περιτεθέντος, ἀλλοιότερος
 οὐδὲν γεγένηται 15^a30
- τετράπηχυ** 15^b21
- τίθημι -εμαι** 5^b30. 6^a13. 7^a20. 16^a1. 18^a19. 20^a5. 21^a5. 22^a14. b₂8. 24^a3
 θετέον 21^a6. 23^b10
- τιμιώτερον**: πρότερον 14^b4
- τις**: ὁ τὶς (= ἄτομος) 1^a22,25sq. b₄,8. 2^a13,16,22–5,38. *18^a25. 21^a19
 πρὸς τι ν. πρὸς τόδε τι ν. ὅδε
- Τοπικά** 20^b26
- τόπος**: συνεχὲς ποσόν 4^b25. 5^a8–14 ἐκ θέσιν ἔχοντων πρὸς ἄλληλα τῶν
 μορίων 5^a23 ἐναντιότης περὶ τὸν τόπον 6^a12–18 κατὰ τόπον
 μετάβολή (καὶ ἡρεμία) 15^a14,16. b₃,5,10sq.
- τραγέλαφος** 16^a16
- τραχύ**: θέσιν τῶν μορίων δηλοῖ 10^a17,23
- τρέχω** ex. 1^a18sq. 2^a10. b₃6
- τρίγωνον**: ποιόν 10^a14. 11^a5,7sq.
- τρίπηχυς** 15^b20 ποσόν 1^b29. 5^b13,26
- τριπλάσιον**: πρὸς τι 6^b18
- τρόπος** 4^a29. b₂. 9^b10. 10^a25. 12^b3,11. 13^a16. b₁. 14^b8sq., 11,22. 15^b17,
 29,31. 22^b28
- τυγχάνω** 8^b12. 9^a2,22. 11^a37. 14^a24. 15^b20 πρὸς τὸ τυχόν 7^a24
 ὄπότερον (-τερ') ἔτυχεν ν. ὄπότερον
- τύπω**: ὡς τύπω εἰπεῖν 1^b28. 11^b20
- τυφλός** et τυφλότης ν. ὅψις
- τύχη**: ἀπὸ τύχης 18^b5,16, cf. ὄπότερ' ἔτυχεν
- ὑγιαινώ** ex. 16^b9,11,16. 19^b10. 20^a4,6sq., 10sq. v. νοσεῖν
- ὑγίεια**: διάθεσις 8^b37. 10^b34sq. ex. 16^b8 v. νόσος
- ὑγιεινός**: ποιόν 9^a15,21 ὑγιεινότερος 11^a5
- ὑδωρ**: αἰσθητόν 8^a9

INDEX

- ύπάρχω *passim*
 ύπέρ *8^b21. 11^a20. [b_{10,11,12,15}]
 ύπερβολή: κακόν ορρ. ἔνδεια 14^a3
 ύπερέχειν ορρ. ἐλλείπειν 10^a23
 ύπογραφή 22^a22
 ύπογράφω: τὰ ύπογεγραμμένα 19^b26
 ύποδέομαι ex. 2^a3. [11^b14]
 ύπόκειμαι: αἱ πρῶται οὐσίαι τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ύπόκεινται 2^b15, 37sq.
 ύπόκειται τὸ εἶδος τῷ γένει 2^b19sq. τὰ ύποκείμενα πράγματα 21^b28
 τὸ ύποκείμενον 3^b16. 19^b37. 22^a9 καθ' ύποκειμένου λέγεσθαι, ἐν
 ύποκειμένῳ εἶναι 1^a20—b₁₂. 2^a12sq., 19—b_{6c}. 3^a7—b₅, cf. 16^b10 καθ'
 ύποκειμένου κατηγορεῖν 1^b10. 2^a21, 26—32. 3^a16—18 κατηγορούμενον
 dist. ύποκείμενον 1^b11sq., 23sq. 3^b4sq.
 ύπολαμβάνω 23^b26
 ύπόληψις dist. ἐπιστήμη 8^b10
 ύπομένω 5^a27sq., 33, 36
 us 16^b31
 ύστερος 5^a30. 14^a38. b_{26,39} τῇ φύσει πρότερα, τῷ χρόνῳ ὕστερα 23^a25
 φαίγομαι 3^b13. 4^a21. 10^a20, 25. 14^b20. 15^b31. 17^b35
 φαιόν: ἀνὰ μέσον τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος 12^a18, 21
 φαλακρός 13^a35
 φανερόν *passim*
 φάσις: λόγος φωνὴ σημαντικὴ ὡς φάσις ἀλλ' οὐχ ὡς κατάφασις 16^b26sqq.
 ὄνομα καὶ ρῆμα φάσις ἔστω μόνον 17^a17 ἀντικείμεναι φάσεις 21^b18.
 22^a11 i.e. κατάφασις 21^b21
 φάσκω 3^a31. 4^a22. 14^b7
 φαῦλος v. σπουδαῖος
 φημί 3^b31. 5^b8, 15, 23. 9^a7. 10^b34sq. 11^a20. 18^a36. b₃₄. 19^b21. *21^a5.
 22^b31 i.e. κατάφημι 18^b2, 7. 21^b20
 φθορά: κίνησις contr. γένεσις 15^a13, 16. b₂
 Φίλων ex. 16^a32
 φοβέομαι causa palloris 9^b13, 31
 φυσικὴ δύναμις 9^a16, 18, 20, 22. 10^a35, *ἀδυναμία 9^a23, ἔκστασις 10^a3,
 σύστασις 9^b17 *συμπτώματα φυσικά 9^b15
 φυσιόω: πεφυσιωμένη, sc. διάθεσις 9^a22
 φύσις: φύσει ορρ. κατὰ συνθήκην 16^a27 οἷς φύσει τὸ ἐν (τῶν ἐναντίων)
 ύπάρχει 12^b37. 13^a1, 20 φύσει πάσχειν 9^b14, 18 πρότερον τῇ
 φύσει 14^b5, 13. 23^a24 ἀμα τῇ φύσει 7^b15, 23. 14^b27, 33, 39. 15^a3, 7
 κατὰ φύσιν σύστασις 9^b22
 φυτόν 2^b14
 φύω: πέφυκε γίγνεσθαι 12^a1, 4, 11, 28. b₂₈. 14^a15, *17, ἔχειν 12^a30, 33. 13^a5,
 9. b₂₅, ύπάρχειν 12^a30, κατηγορεῖσθαι 17^a39 ἔφυσε 13^a36
 φωνή: φωναὶ οὐ πᾶσιν αἱ αὐταὶ 16^a5 τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῷ ἐν τῇ ψυχῇ

INDEX.

- παθημάτων σύμβολα καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ 16^a3sq., cf. 9-11.
 23^a32sq. 24^b1sq. φωνὴ σημαντική 16^a19. b₂₆. 17^a23 φωνὴ
 μόνον ορρ. σημαντικόν 16^b32 φωνὴ μία ορρ. καταφάσεις πολλαὶ 20^b20
 τῇ φωνῇ δηλοῦν 17^a18 ὁ μετὰ φωνῆς λόγος γιγνόμενος 4^b34
- χαλεπόν 8^a30. b₂₁
 χείρ 15^b22sq. utrum substantia sit an relativum 8^a19,27. b₁₆,18
 χεῖρον contr. κάλλιον 8^b10,12sq. (adv.) 9^a8
 χθές ex. ποτέ 2^a2
 χιτών 15^b22
 χιών φύσει λευκή 12^b38,+1
 χράομαι: χρῆται (*κέχρηται) 17^b11 χρώμεναι 20^a3
 χρή 22^a11
 χροιά: παθητικὴ ποιότης 9^b9,15,19. 10^b17
 χρόνος 5^a38. 9^a2. 13^a30. 19^a1sq. συνεχὲς ποσόν 4^b24. 5^a6-8. 6^a23,29
 τὰ τοῦ χρόνου μόρια οὐ θέσιν ἔχει ἀλλὰ μᾶλλον τάξιν 5^a26-30 πρᾶξις
 μακρὰ τῷ τὸν χρόνον πυλὺν εἶναι 5^b3,5 πρότερον κατὰ χρόνον 14^a27sq.,
 cf. 5^a29sq. 23^a25 ἀμα λέγεται ὅν ἡ γένεσις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ 14^b25sq.
 15^a12 ρῆμα προσσημαίνει χρόνον 16^b6,8,12,18, cf. 20^a κατὰ χρόνον
 ορρ. ἀπλῶς 16^a18 οἱ χρόνοι 17^a24,30. 19^b19
 χρῶμα: omnis color in corpore est 1^a28. 2^b1. 4^a14. 12^a19,*21 γένος
 14^a21 γίγνονται διὰ πάθους πολλαὶ μεταβολαὶ χρωμάτων 9^b12
 χώρα: τὴν πρὸς τὸ μέσον χώραν κάτω λέγουσιν 6^a14
 χωρίζω: κεχωρισμένον μέρος 16^a20,25. b₂₇
 χωρίς 1^a25. 16^b7. 20^a2. b₃₂sqq. 22^a39
- ψευδής, ψεῦδος v. ἀληθής ψευδῶς 4^a27
 ψεύδομαι 16^a10. b₃,5. 17^a3. 18^b3. 20^a34,36
 ψιλός 16^b23
 ψόφοι ἀγράμματοι 16^a29
 ψυχή: ἐν ψυχῇ ἡ γραμματική 1^a26, ἡ ἐπιστήμη 1^b2 τὰ ἐν τῇ ψυχῇ (τῆς
 ψυχῆς) παθήματα 16^a3,7, cf. 24^b2 νόημα ἐν τῇ ψυχῇ 16^a9 κατὰ
 τὴν ψυχὴν παθητικὰ ποιότητες 9^b34 Περὶ ψυχῆς 16^a8
 ψύχω -ομαι 11^b3
 ψυχρός v. θερμός
 ψυχρότης: παθητικὴ ποιότης 9^a31. b₃
- ὡχρίας 9^b32
 ὡχριῶν 9^b31
 ὡχρός: ποιόν 9^b14. 10^b16 ἀνὰ μέσον τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος 12^a18,21
 ὡχρότης: ποιότης 9^b22,25

